

உ
கணபதி துணை

அமரர்

ஸ்ரீமான் வைத்தியநாதன் கணேசரத்தினம்

அவர்களின்
சிவபதப்பேறு குறித்த

கணேஷபதகம்

01.10.2021

உ
சிவமயம்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

அன்னை
மடியில்

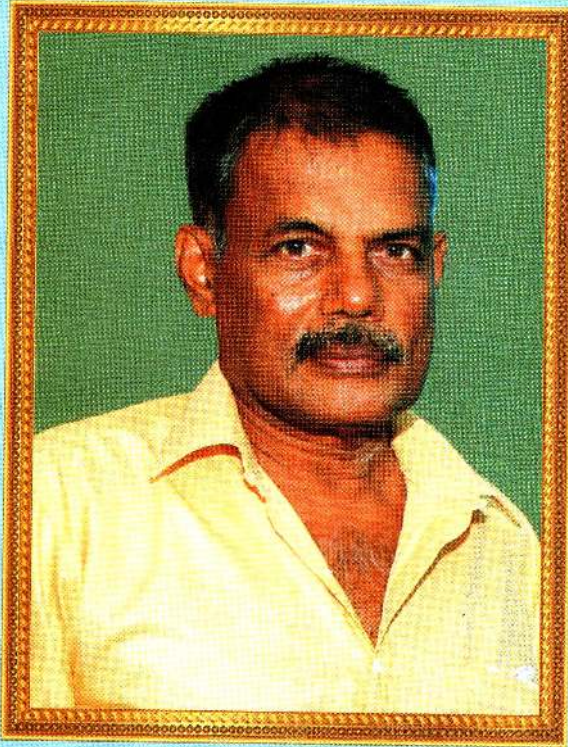
28

07

1962

ஆண்டவன்
அடியில்

01

09

2021

அமரர்

ஸ்ரீமான் வைத்தியநாதன் கணேசரத்தினம்

[கணேஷா ஸ்ரீராமர், கணேஷா அரிசி ஆலை உரிமையாளர்]

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டு பிலவ ஆவணி மாத தேய்பிறை திதி தசமி
தூண்டு புதன் தூய மிருகசீரிட நட்சத்திர நன்னாள்
நீண்ட துதிகையான் நீள்பெயர் கொண்ட கணேசரத்தினம்
ஆண்ட உலகுடல் நீத்தரளடி அடைந்த நாள்.

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து .

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்தநஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோளமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்த் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற் றேன்பெற்ற
தார்பெறு வார்உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி
உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்பராணம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

*ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு.*

“ஓம் நம பார்வதி பதே”

“ஓம் நம பார்வதி பதே”

“ஓம் நம பார்வதி பதே”

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
 தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
 தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
 லோசக மேழுமளித்
 உண்டானுறங்க வொழித்தான்பித்
 தாகவுண்டாக்கும் வண்ணங்
 கண்டான் சுவைகொள்
 கரும்பே சகலகலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
 தோய்தர நாற்கவியும்
 பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்
 பங்க யாசனத்திற்
 கூடும் பசும்பொற் கொடியே
 கனதனக் குன்றுமைம்
 பாற் காடுஞ் சமக்குங்
 கரும்பே சகலகலாவல்லியே.

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்(து) தெள்ளமு
 ஆர்ந்துன்னருட்கடலிற்
 குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ
 உளங் கொண்டு தெள்ளித்
 தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
 கவிமழை சிந்தக்கண்டு
 களிக்குங் கலாப மயிலே
 சகலகலாவல்லியே.

தாக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
 கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
 வாய் வட நூற்கடனுந்
 தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
 தொண்டர்செந் நாவிநின்று
 காக்குங் கருணைக் கடலே
 சகலகலாவல்லியே.

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந் தாட்கிமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்
 நாவு மகமும்வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகலகலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்த
 நல்காயெழு தாமறையும்த
 விண்ணம் புவியும் புனலுங்
 கனலும்வெங் காலுமன்ப
 கண்ணுங் கருத்து நிறைந்தாய்
 சகலகலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும்
 பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண நல்காய்
 யுளங் கொண்டுதொண்டர்

தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால் அமுதம்
தெளிக்கும் வண்ணாங்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே
சகலாகலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதானமும்
கல்வி சொல்வல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்வாய்
நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதன் றொருகாலமும்
சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
சகலகலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயிராம் மெய்ஞ்
ஞானத்தின் றோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்
நிலந்தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோடு
அரசன்னம் நாண நடை
கற்கும் பதாம் புயத்தாளே
சகலகலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண்ட டளவிற் பணியச்செய்வாய்
படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்
விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகலகலாவல்லியே.

கேதாரகௌர் காப்பு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எற்குற்றமும் வாராமற்கா.

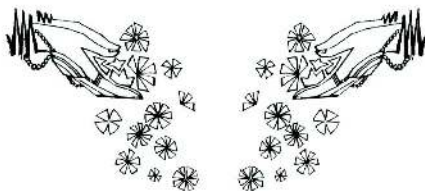
வேணுகுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமாக தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே

அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
 கொடியமகி ஷாசுரணைக் கூறு போட்டவளே
 அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
 சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
 பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
 அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
 சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
 ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகைபாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டினவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டினவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டினிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டினிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா

செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தேவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தலைவியரே எல்லாம்பிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாறேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசிநியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்

ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிசே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவொடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

கந்த ஷஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்-கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும், நிமலரூள்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் தனை.

அமர ரிடர்தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் சொங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாடச
மையல் நடனஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற

மந்திர வடிவேல் வருக வருக!
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ர ர ர ர ர ர ர
 ரிவண பவச ரி ரி ரி ரி ரி ரி ரி
 விநபவ சரவண வீரா நமோநம
 நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசுர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சவ்வும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரைங் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சீவ குகன் தினம் வருக!
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறம்
 நீறிடு நெற்றியில் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சூட்டியும்

ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கூடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழுந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழாங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோ தனைன்று
 உன் திருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க

என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளி ரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமி ரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை ரத்ன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிடண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பெருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 பணைத் தொடை இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க

ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளி ரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கையி ரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கையி ரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறக் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும், குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசு காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்

எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர் களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்ட பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கைகால் முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலை வெகுண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீஎனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக் குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா வதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடும்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே

கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
தனிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
பழநிப் பதிவாழ் பாலகு மாரா
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்நா இருக்க யானுனைப் பாட
எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணிய
பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
வாழ்க வாழ்கஎன் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்

பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கிலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
 மற்றவ ரல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதனெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்ரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்

வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாசு
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குரபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி!
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி!
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி!
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி!
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி!
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி!
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி!
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி!
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே!
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்!
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

திருவாசகத் தொகுப்பு

1.	சிவபுராணம்	21
2.	கீர்த்தித் திருவகவல்	25
3.	திருவண்டப்பகுதி	31
4.	போற்றித் திருவகவல்	39
5.	திருச்சதகம்	48
6.	நீத்தல் விண்ணப்பம்	78
7.	திருவெம்பாவை	93
8.	திருவம்மாளை	99
9.	திருப்பொற்சுண்ணம்	104
10.	திருக்கோத்தும்பி	111
11.	திருத்தெள்ளேணம்	115
12.	திருச்சாழல்	119
13.	திருப்புவல்லி	123
14.	திருவுந்தியார்	127
15.	திருத்தோணோக்கம்	130
16.	திருப்பொன்னூசல்	133
17.	அன்னைப்பத்து	135
18.	குயிற்பத்து	137
19.	திருத்தசாங்கம்	140
20.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	142
21.	கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்	145
22.	கோயில் திருப்பதிகம்	148
23.	செத்திலாப்பத்து	152
24.	அடைக்கலப்பத்து	154
25.	ஆசைப்பத்து	157
26.	அதிசயப்பத்து	160

27.	புணர்ச்சிப்பத்து	163
28.	வாழாப்பத்து	166
29.	அருட்பத்து	169
30.	திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்	172
31.	கண்டப்பத்து	174
32.	பிரார்த்தனைப் பத்து	176
33.	குழைத்தபத்து	179
34.	உயிருண்ணிப்பத்து	182
35.	அச்சப்பத்து	184
36.	திருப்பாண்டிப்பதிகம்	187
37.	பிடித்தபத்து	190
38.	திருவேசறவு	193
39.	திருப்புலம்பல்	195
40.	குலாப்பத்து	196
41.	அற்புதப்பத்து	199
42.	சென்னிப்பத்து	202
43.	திருவார்த்தை	205
44.	எண்ணப்பதிகம்	208
45.	யாத்திரைப்பத்து	210
46.	திருப்படையெழுச்சி	213
47.	திருவெண்பா	214
48.	பண்டாயநான்மறை	216
49.	திருப்படையாட்சி	218
50.	ஆனந்தமாலை	221
51.	அச்சோப்பதிகம்	223

உ

சீவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளை நீக்கி
அல்லல் அறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்

துதி

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க

5

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கராங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிராங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க

10

ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி

15

கணேஷபத்கம்

21

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான் 20

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன் 25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்சுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நினைதொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சாங்கெடப் 65
 கணேஷபதீகம் 23

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்க்கு ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் கூரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்ஆனார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓஎன்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. 95

உ

கீர்த்தித் திருவகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்

- தில்லை மூதார் ஆடிய திருவடி
பல் உயிர் எல்லாம் பயின்றனன் ஆகி
எண்கில் பங்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோர் உலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும் 5
- என்னுடை இருளை ஏறத்துரந்தும்
அடியார் உள்ளத்து அன்பு மீதாரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திரம் அதனில்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்து அருளியும் 10
- கல்லா டத்துக் கலந்து இனிது அருளி
நல்லா னோடு நயப்புறவு எய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியில் பால்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சாது ஈண்டும் இன்அருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள் 15
- விராவு கொங்கை நல்தடம் படிந்தும்
கேவேடர் ஆகிக் கெளிறது படுத்தும்
மாவேட்டு ஆகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்திரத்து இருந்து
உற்ற ஐம் முகங்களால் பணித்து அருளியும் 20
- கணேஷபதகம் 25

நந்தம் பாடியில் நான் மறையோனாய்
 அந்தமில் ஆரியனாய் அமர்ந்து அருளியும்
 வேறு வேறு உருவும் வேறுவேறு இயற்கையும்
 நூறு நூறு ஆயிரம் இயல்பினது ஆகி
 ஏறு உடை ஈசன் இப்புவனியை உய்யக் 25

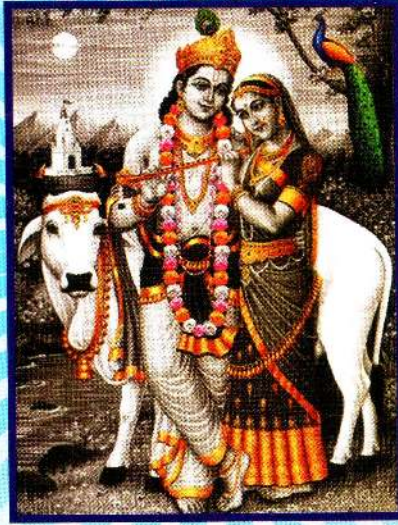
கூறு உடை மங்கையும் தானும் வந்தருளிக்
 குதிரையைக் கொண்டு குடநாடு அதன்மிசைச்
 சதுர்படத் சாத்தாய்த் தான் எழுந்தருளியும்
 வேலம் புத்தூர் விட்டேறு அருளிக்
 கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும் 30

தர்ப்பணம் அதனில் சாந்தம் புத்தூர்
 வில்பொரு வேடற்கு ஈந்த விளைவும்
 மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மேனி
 சொக்கது ஆகக் காட்டிய தொன்மையும்
 அரியொடு பிரமற்கு அளவு அறி ஒண்ணான் 35

நரியைக் குதிரை ஆக்கிய நன்மையும்
 ஆண்டுகொண்டருள அழகுறு திருவடி
 பாண்டியன் தனக்குப் பரிமாவிற்று
 ஈண்டு கனகம் இசையப் பெறாஅது
 ஆண்டான் எம்கோன் அருள்வழி இருப்பத் 40

தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
 அந்தணன் ஆகி ஆண்டுகொண்டருளி
 இந்திர ஞாலம் காட்டிய இயல்பும்
 மதுரைப் பெருநன் மாநகர் இருந்து
 குதிரைச் சேவகன் ஆகிய கொள்கையும் 45

உ.
கணபதி துணை

தாய்வழி தந்தைவழி இருமரபும்
தூய தனிநாயக முதலி ஐயம்பிள்ளை உடையார் வழித்தோன்றலும்
யாழ், நெடுந்தீவு கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்
இல. 16, ஸ்கந்தபுரம், கிளிநொச்சியை வதிவிடமாகவும்
இல. 07, கனகபுரம், கிளிநொச்சியை தற்போதைய முகவரியாகவும் கொண்ட
உயர் சைவ வேளாண் குலத்திலகருமான

அமரர்

ஸ்ரீமான் வைத்தியநாதன் கணேசரத்தீனம்

அவர்களது 31ம் நினைவுநாள் குறித்த

கணேஷபதகம்

01.10.2021

சமர்ப்பணம்

எமது குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய்த் திகழ்ந்து
தன் சார்ந்த குடும்பத்தவர்களை இவ்வுலகில்
நன் மக்களாய் வாழ்வழிகாட்டி, கல்வியூட்டி
வாழ்வில் பல படிதாண்டி வாழ்வதற்காய்
அல்லும் பகலும் அயராது பாடுபட்டு இரவைப்
பகலாக்கி இரத்தத்தை வியர்வையாக்கி - தன்னை
உருக்கி பிறருக்கு ஒளி கொடுக்கும் மெழுகுவர்த்தியைப்
போல் எம்மை வாழவைத்த அன்புத்தெய்வம்
ஏணியாகி நின்று தன்னை எங்களுக்காய் அர்ப்பணித்து
அன்பு பண்பு பாசமதை
அள்ளித்தந்து எமை வளர்த்து
பள்ளி வயதில் பயிலவைத்து - நாம்
பல கலைகள் கற்றிடவும்
பிறர் போற்ற வாழ்ந்திடவும்
பக்குவமாய் எம்மவரின் உறவுகளில்
அன்புகாட்டி சுற்றம் சூழ
நாம் அன்பாக இருக்கவும்
உரிய நேரத்தில் அவரவர்க்கு
உதவிடவும் பழக்கிவைத்து
பக்குவமாய் வாழ்க்கைத் துணைவியையும்
பேணிக் காத்து கலங்கிடாது பாதுகாத்து
எமை மீளாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு
எம்முன்னே நடமாடித் திரிந்த எங்கள் செல்வமே
தந்தையே, துணைவரே, சகோதரனே
உங்களை ஏழு பிறவி எடுத்திடினும் மறவோம்.
மனச்சுமையில் சிறுதுளியை கண்வழியே நீராக்கி
கலங்கித் தவித்துருகி உங்கள் நினைவு சுமந்து
இம் மலர்தனை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

- குடும்பத்தினர்

தானே ஆகிய தயாபரன் எம் இறை
 சந்திர தீபத்துச் சாத்திரன் ஆகி
 அந்தரத்து இழிந்து வந்து அழகு அமர் பாலையுள்
 சந்தரத் தன்மையொடு துதைந்து இருந்தருளியும்
 மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன் 100

அந்தம் இல் பெருமை அருள் உடை அண்ணல்
 எம் தமை ஆண்ட பரிசு அது பகரின்
 ஆற்றல் அதுவுடை அழகமர் திரு உரு
 நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
 ஊனம் தன்னை ஒருங்குடன் அறுக்கும் 105

ஆனந் தம்மே ஆறா அருளியும்
 மாதில் கூறுடை மாப்பெரும் கருணையன்
 நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
 அழுக்கு அடையாமல் ஆண்டுகொண்டு அருள்பவன்
 கழுகு கடை தன்னைக் கைக்கொண்டு அருளியும் 110

மூலம் ஆகிய மும்மலம் அறுக்கும்
 தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
 காதலன் ஆகிக் கழுநீர் மாலை
 ஏலுடைத்தாக எழில்பெற அணிந்தும்
 அரியொடு பிரமற்கு அளவு அறியாதவன் 115

பரிமாவின் மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
 மீண்டு வாராவழி அருள் புரிபவன்
 பாண்டி நாடே பழம்பதி ஆகவும்
 பத்தி செய் அடியரைப் பரம்பரத்து உய்ப்பவன்
 உத்தர கோச மங்கை ஊர் ஆகவும் 120

கணேஷபதகம் 29

ஆதி மூர்த்திகட்கு அருள்புரிந்து அருளிய
 தேவ தேவன் திருப் பெயர் ஆகவும்
 இருள் கடிந்து அருளிய இன்ப ஊர்தி
 அருளிய பெருமை அருள்மலை யாகவும்
 எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும் 125

அப்பரிசு அதனால் ஆண்டுகொண்டருளி
 நாயினேனை நலம்மலி தில்லையுள்
 கோலம் ஆர்தரு பொதுவினில் வருகஎன
 ஏல என்னை ஈங்கு ஒழித் தருளி
 அன்று உடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர் 130

ஒன்ற ஒன்ற உடன் கலந்து அருளியும்
 எய்த வந்திலாதார் எரியில் பாயவும்
 மாலது வாகி மயக்கம் எய்தியும்
 பூதலம் அதனில் புரண்டுவிழ்ந்து அறியும்
 கால்விசைத்து ஒழிக் கடல்புக மண்டி 135

நாத நாத என்று அழுது அரற்றி
 பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
 பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநாடக என்று
 இதம் சலிப்பெய்த நின்று ஏங்கினர் ஏங்கவும்
 எழில்பெறும் இமயத்து இயல்புஉடை அம்பொன் 140

பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடம் நவில்
 கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு
 அருளிய திருமுகத்து அழகு உறு சிறுநகை
 இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
 பொலிதரு புலியூர் புக்கு இனிது அருளினன்
 ஒலி தரு கயிலை உயர்கிழ வோனே. 146

உ
திருவண்டப்பகுதி

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப் பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக்கு ஒன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்று ஒரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இந்நுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச் 5

சிறிய ஆகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மாவவன் மிகுதியும்
தோற்றமும் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பேர் ஊழியும் நீக்கமும் நிலையும்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து 10

எறியது வளியின்
கொட்கப் பெயர்க்கும் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்கும் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக் 15

கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத்து அறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபேறாய் நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையும் கிழவோன் நாள் தொறும்
அருக்கனில் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு 20

கணேஷபதீகம் 31

மதியில் தண்மை வைத் தோன் திண்திறல்
 தீயில் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
 வானில் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
 காலின் ஊக்கம் கண்டோன் நிழல் திகழ்
 நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட 25

மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்று என்று
 எனைப் பல கோடி எனைப் பல பிறவும்
 அனைத்து அனைத்து அவ்வயின் அடைத்தோன் அஃதான்று
 முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
 தன்னேர் இல்லோன் தானே காண்க 30

ஏனத் தொல் எயிறு அணிந்தோன் காண்க
 காணப் புலியுரி அரையோன் காண்க
 நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
 ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
 இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க 35

அன்னது ஒன்று அவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
 பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
 பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
 அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
 சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க 40

சித்தமும் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
 பத்தி வலையில் படுவோன் காண்க
 ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
 விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
 அணுத்தரும் தன்மையில் ஐயோன் காண்க 45

இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
 அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
 மருவி எப்பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
 நூல் உணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க
 மேலோடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க 50

அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
 பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
 நிற்பதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
 கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க
 யாவரும் பெற உறும் ஈசன் காண்க 55

தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
 பெண்ஆண் அலிஎனும் பெற்றியன் காண்க
 கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க
 அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
 கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க 60

புவனியில் சேவடி தீண்டினன் காண்க
 சிவன் என யானும் தேறினன் காண்க
 அவன் எனை ஆட்கொண்டு அருளினை காண்க
 குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
 அவளுந் தானும் உடனே காண்க 65

பரமா னந்தப் பழங் கடலதுவே
 கருமா முகிலின் தோன்றித்
 திருவார் பெருந்துறை வரையில் ஏறித்
 திருத்தகு மின்ஒளி திசைதிசை விரிய
 ஐம்புலப் பந்தனை வாளரவிரிய 70

கணேஷபத்கம் 33

வெம் துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
 நீடு எழில் தோன்றி வாள் ஒளி மிளிர்
 எம்தம் பிறவியில் கோபம் மிகுத்து
 முரசு ஏறிந்து மாப்பெருங் கருணையில் முழங்கிப்
 பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட

75

எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
 செஞ்சுடர் வெள்ளம் திசைதிசை தெவிட்ட வரையுறக்
 கேதக் குட்டம் கையற வோங்கி
 இருமுச் சமயத்து ஒரு பேய்த் தேரினை
 நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கணம்

80

தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
 அவப்பெருந் தாபம் நீங்காது அசைந்தன
 ஆயிடை வானப் பேரியாற்று அகவயின்
 பாய்ந்து எழுந்து இன்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
 சுழித்து எம்பந்தமாக் கரைபொருது அலைத்திடித்து

85

ஊழ் ஊழ் ஓங்கிய நங்கள்
 இருவினை மாமரம் வேர் பறித்து எழுந்து
 உருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
 சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
 வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்

90

மாப்புக்கைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
 மீக்கொள மேல்மேல் மகிழ்தலின் நோக்கி
 அருச்சனை வயலுள் அன்புவித்து இட்டுத்
 தொண்ட உழுவர் ஆரத் தந்த
 அண்டத்து அரும்பெறல் மேகன் வாழ்க

95

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
 அரும்தவர்க்கு அருளும் ஆதி வாழ்க
 அச்சம் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
 நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
 சூழ்இரும் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க

100

எய்தினர்க்கு ஆர்அமுது அளிப்போன் வாழ்க
 கூர்இருள் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
 பேர்அமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
 ஏதிலர்க்கு ஏதில்எம் இறைவன் வாழ்க
 காதலர்க்கு எய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க

105

நச்சு அரவு ஆட்டிய நம்பன் போற்றி
 பிச்சு எமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி
 நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி நாற்றிசை
 நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
 நிற்பன நிநீஇச்

110

சொல்பதம் கடந்த தொல்லோன்
 உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
 கண்முதல் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்
 விண்முதல் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
 புவில் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்

115

ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
 இன்று எனக்கு எளிவந்து அருளி
 அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
 இன்றெனக் கெளிவந்து இருந்தனன் போற்றி
 அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி

120

கணேஷபதகம்

35

ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
 ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
 போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
 மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
 மின்ஒளி கொண்ட பொன்னொளி திகழ்த் 125

திசைமுகன் சென்று தேடினர்க்கு ஒளித்தும்
 முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்க்கு ஒளித்தும்
 ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
 உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க்கு ஒளித்தும்
 மறைத்திரம் நோக்கி வருந்தினர்க்கு ஒளித்தும் 130

இத்தந் திரத்தில் காண்டும் என்று இருந்தோர்க்கு
 அத்தந் திரத்தில் அவ்வயின் ஒளித்தும்
 முனிவு அற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
 ஆணைத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
 வாள்நுதல் பெண்ணென ஒளித்தும் சேண்வயின் 135

ஐம்புலன் செலவிடுத்து அருவரை தொறும்போய்த்
 துற்றவை துறந்த வெற்று உயிர் ஆக்கை
 அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்
 ஒன்று உண்டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
 பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும் 140

ஒளிக்கும் சோரனைக் கண்டனம்
 ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலின்
 தாள்தளை இடுமின் சுற்றுமின் சூழ்மின்
 தொடர்மின் விடேன்மின்
 பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற்று ஒளித்தும் 145

தன்னேர் இல்லோன் தானே ஆன தன்மை
என் நேர் அனையோர் கேட்கவந்து இயம்பி
அறைகூவி ஆட்கொண்டருளி
மறையோர் கோலம் காட்டி அருளலும்
உலையா அன்பு என்பு உருக ஓலமிட்டு 150

அலைகடல் திரையில் ஆர்த்து ஆர்த்து ஓங்கித்
தலை தடுமாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களிறு ஏற்றாத் தட்ப்பெரு மதத்தின் 155

ஆற்றேன் ஆக அவயவம் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதார் எழில்நகை எரியின்
வீழ்வித்து ஆங்கு அன்று அருட்பெருந் தீயின்
அடியோம் அடிக்குடில் 160

ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
தடக்கையின் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவது அறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தான் எனைச் செய்தது
தெரியேன் ஆஆ செத்தேன் அடியேற்கு 165

அருளியது அறியேன் பருகியும் ஆரென்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரை வித்து
உவாக்கடல் நள்ளும்நீர் உள்அகம் ததும்ப
வாக்கு கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும் 170

கனேஷபத்கம் 37

தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாய் உடல் அகத்தே
குரம்பைகொண்டு இன்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புதம் ஆன அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது 175

உள்ளம் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கு எனக்கு
அள் ஊறு ஆக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிற்று எனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்பது ஆக்கினன் என்னில்
கருணை வான்தேன் கலக்க 180

அருளொடு பரா அமுது ஆக்கினன்
பிரமன் மால் அறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
போற்றித் திருவகவல்

- நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழு
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்று
அடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற் 5
- கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்து
ஏழ்தலம் உருவ இடந்து பின்னெய்த்து
ஊழி முதல்வ சயசய என்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கடல் உலகினில் 10
- யானை முதலா எறும்பீ ராய
ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும் 15
- இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும் 20
- ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும் 25
- கணேஷபத்கம் 39

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தஅக் காலை
 ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
 காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
 வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
 கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில் 30

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
 கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்ந்து முன்பணைத்து
 எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
 ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்
 கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும் 35

பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
 மத்தக் களிநெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
 கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
 செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
 நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும் 40

புல்வரம் பாய பலதுறைப் பிழைத்தும்
 தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
 முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
 ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
 வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின 45

ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
 நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்
 சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
 பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
 விரத மேபர மாகவே தியரும் 50

சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னும்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்து 55

உலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத் 60

தொழுதுளம் உருகி அழுதுடல் கம்பித்
தாடியும் அறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் விடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக் 65

கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச் 70

சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையா
தருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து 75

கணேஷபதீகம் 41

குருபர னாகி அருளிய பெருமையைச்
 சிறுமையென் நிகழாதே திருவடி யிணையைப்
 பிறிவினை யறியா நிழலது போல
 முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
 என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி 80

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
 நன்புலன் ஒன்றி நாதஎன் றறற்றி
 உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
 கரமலர் மொட்டித் திருதயம் மலரக்
 கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச் 85

சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
 தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
 மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
 கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
 ஆடக மதுரை அரசே போற்றி 90

கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
 தென்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
 இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
 மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
 சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி 95

மின்னா ரூருவ விகிர்தா போற்றி
 கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
 காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
 ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
 படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி 100

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
 ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
 தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
 அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
 விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி

105

வேதி போற்றி விமலா போற்றி
 ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
 கதியே போற்றி கணியே போற்றி
 நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
 உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி

110

கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
 ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
 சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
 குறியே போற்றி குணமே போற்றி
 நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி

115

வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
 ஏனோர்க் கெளரிய இறைவா போற்றி
 மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
 ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி
 தோழா போற்றி துணைவா போற்றி

120

வாழ்வே போற்றி என் வைப்பே போற்றி
 முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
 அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
 உரையுணர் விறந்த ஒருவ போற்றி
 விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி

125

கணேஷபதிகம்

43

அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
 கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
 மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
 என்னையும் ஒருவ னாக்கி இருங்கழல்
 சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி 130

தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
 அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
 அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
 முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
 மானோர் நோக்கி மணாளா போற்றி 135

வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
 பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
 நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
 தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
 வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி 140

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
 அளிபவர் உள்ளத் தமுதே போற்றி
 கனவிலுந் தேவரக் கரியாய் போற்றி
 நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
 இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி 145

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
 ஆளு ரமர்ந்த அரசே போற்றி
 சீரார் திருவை யாறா போற்றி
 அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி
 கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி 150

ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி 155

குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி 160

அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
கத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி 165

ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளி டவேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமிழேன் போற்றி 170

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்ற நிமலா போற்றி 175

கணேஷபத்கம் 45

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
 பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
 அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
 மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
 முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி 180

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
 சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
 மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
 பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
 அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி 185

இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
 கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
 குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
 மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
 கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி 190

திருக்கழகக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
 பொருப்பமர் புவணத் தரனே போற்றி
 அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
 மருவிய கருணை மலையே போற்றி
 துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி 195

தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
 தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
 ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
 ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
 பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி 200

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சீந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்தர மாமலை மேயாய் போற்றி

205

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி

210

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி

214

செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி

220

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றிபோற்றி புராண காரண
போற்ற போற்றி சயசய போற்றி.

225

கணேஷபதகம்

47

உ
திருச்சதகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பதிக வகை: 1

மெய் உணர்தல் - கட்டளைக் கலித்துறை

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்
துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன்உடை
யாய்என்னைக் கண்டுகொள்ளே.

1

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன்
வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல்
லால்நர கம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே
இருக்கப் பெறின்இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல்
லாதெங்கள் உத்தமனே.

2

உத்தமன் அத்தன் உடையான்
அடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மால்இவன்
என்ன மனநினைவில்
ஓத்தன ஓத்தன சொல்லிட
ஊரூர் திரிந்தெவரும்
தத்தம் மனத்தன பேசஎஞ்
ஞான்றுகொல் சாவதுவே.

3

சாவமுன் னாள்தக்கன் வேள்வித்
 தகர்தின்று நஞ்சம்அஞ்சி
 ஆவளந் தாய்என் றவிதா
 விடும்நம் மவரவரே
 மூவரென் றேஎம்பி ரானொடும்
 எண்ணிவிண் ணாண்டுமண்மேல்
 தேவரென் றேஇறு மாந்தென்ன
 பாவந் திரிதவரே.

4

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர்
 இட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
 அவமே பிறந்த அருவினை
 யேன்உனக் கன்பருள்ளாஞ்
 சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி
 லேன்நின் திருவடிக்காம்
 பவமே யருளுகண் டாய்அடி
 யேற்கெம் பரம்பரனே.

5

பரந்துபல் ஆய்மலர் இட்டுமுட்
 டாதடி யேஇறைஞ்சி
 இரந்தஎல் லாம்எமக் கேபெற
 லாம்என்னும் அன்பர்உள்ளம்
 கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன்
 வாரகழற் கன்பெனக்கு
 நிரந்தர மாய்அரு ளாய்நின்னை
 ஏத்த முழுவதுமே.

6

முழுவதுங் கண்டவ னைப்படைத்
 தான்முடி சாய்த்துமுன்னாள்
 செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடஅப்
 பாலன்இப் பால்எம்பிரான்

கழுதொடு காட்டிடை நாடக
 மாடிக் கதியிலியாய்
 உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத்தம்
 மேற்கொண் டுழிதருமே.

7

உழிதரு காலும் கனலும்
 புனலொடு மண்ணும்விண்ணும்
 இழிதரு காலம்எக் காலம்
 வருவது வந்ததற்பின்
 உழிதரு காலத்த உன்னடி
 யேன்செய்த வல்வினையைக்
 கழிதரு காலமு மாய்அவை
 காத்தெம்மைக் காப்பவனே.

8

பவன்எம் பிரான்பனி மாமதிக்
 கண்ணிவிண் ணோர்பெருமான்
 சிவன்எம் பிரான்என்னை ஆண்டுகொண்டான்
 என் சிறுமைகண்டும்
 அவன்எம் பிரான்என்ன நான்அடி
 யேன்என்ன இப்பரிசே
 புவன்எம் பிரான்தெரி யும்பரி
 சாவ தியம்புகவே.

9

புகவே தகேன்உனக் கன்பருள்
 யான்என்பொல் லாமணியே
 தகவே எனைஉனக் காட்கொண்ட
 தன்மைஎப் புன்மையரை
 மிகவே உயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்திஅண்
 ணாஅமுதே
 நகவே தகும்எம் பிரான்என்னை நீசெய்த
 நாடகமே.

10

பதிக வகை: 2
அறிவுறுத்தல் – தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

நாடகத்தால் உன்னடியார்
 போல்நடித்து நான்நடுவே
 வீடகத்தே புகுந்திடுவான்
 மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
 ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே
 இடையறா அன்புனக்கென்
 ஊடகத்தே நின்றுருகத்
 தந்தருள்எம் உடையானே. 11

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன்
 இறப்பதனுக் கென்கடவேன்
 வானேயும் பெறில்வேண்டேன்
 மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்
 தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச்
 சிவனேஎம் பெருமான்எம்
 மானேஉன் அருள்பெறுநாள்
 என்றென்றே வருந்துவனே. 12

வருந்துவன்றின் மலர்ப்பாத
 மவைகாண்பான் நாயடியேன்
 இருந்துநல மலர்புனையேன்
 ஏத்தேன்நாத் தழும்பேறப்
 பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய்
 அருளமுதம் புரியாயேல்
 வருந்துவனற் றமியேன்
 மற்றென்னேநான் ஆமானே. 13

கணேஷபதிகம்

51

ஆமாறுன் திருவடிக்கே
 அகங்குழையேன் அன்புருகேன்
 பூமாலை புனைந்தேத்தேன்
 புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
 கோமான்நின் திருக்கோயில்
 தூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்
 சாமாறே விரைகின்றேன்
 சதுராலே சார்வானே.

14

வானாகி மண்ணாகி
 வளியாகி ஒளியாகி
 ஊனாகி உயிராகி
 உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
 கோனாகி யான்எனதென்
 றவரவரைக் கூத்தாட்டு
 வானாகி நின்றாயை
 என்சொல்லி வாழ்த்துவனே.

15

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள்
 தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
 தாழ்த்துவதும் தாம்உயர்ந்து
 தம்மைஎல்லாந் தொழுவேண்டிச்
 சூழ்த்தமது கரமுரலுந்
 தாரோயை நாயடியேன்
 பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான்
 யானும்உன்னைப் பரவுவனே.

16

பரவுவார் இமையோர்கள்
 பாடுவன நால்வேதம்
 குரவுவார் குழல்மடவாள்
 கூறுடையாள் ஒருபாகம்

விரவுவார் மெய்யன்பின்
 அடியார்கள் மேன்மேல்உன்
 அரவுவார் கழலிணைகள்
 காண்பாரோ அரியானே.

17

அரியானே யாவர்க்கும்
 அம்பரவா அம்பலத்தெம்
 பெரியானே சிறியேனை
 ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
 விரையார்ந்த மலர்தாவேன்
 வியந்தலறேன் நயந்துருகேன்
 தரியேன்நான் ஆமாறென்
 சாவேன்நான் சாவேனே.

18

வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும்
 வெண்ணகைச்செவ் வாய்க்கரிய
 பானலார் கண்ணியர்க்கும்
 பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே
 ஊனெலாம் நின்றுருகப்
 புகுந்தாண்டான் இன்றுபோய்
 வானுளான் காணாய்நீ
 மாளாவாழ் கின்றாயே.

19

வாழ்கின்றாய் வாழாத
 நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்
 டாழ்கின்றாய் ஆழாமற்
 காப்பானை ஏத்தாதே
 சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச்
 சொல்கின்றேன் பல்காலும்
 வீழ்கின்றாய் நீஅவலக்
 கடலாய வெள்ளத்தே.

20

பதிக வகை: 3
சுட்டறுத்தல் - எண் சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
 பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
 பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
 பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்
 குள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
 உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
 வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
 கண்ணிணையும் மரமாம் தீவினையி னேற்கே. 21

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
 போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
 இனையன்நான் என்றுன்னை அறிவித் தென்னை
 ஆட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
 அனையநான் பாடேன் நின்றாடேன் அந்தோ
 அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
 முனைவனே முறையோ நான்ஆன வாறு
 முடிவறியேன் முதல்அந்தம் ஆயி னானே. 22

ஆயநான் மறையவனும் நீயே யாதல்
 அறிந்தியான் யாவரினுங் கடைய னாய
 நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
 நாதனே நானுனக்கோர் அன்பன் என்பேன்
 ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
 அடியார்தாம் இல்லையே அன்றி மற்றோர்
 பேயனேன் இதுதான்நின் பெருமை யன்றே
 எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசு கேனே. 23

பேசிற்றாம் ஈசனே எந்தாய் எந்தை
 பெருமானே என்றென்றே பேசிப் பேசிப்
 பூசிற்றாம் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
 போற்றியெம் பெருமானே என்று பின்றா
 நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
 ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
 மாசற்ற மணிக் குன்றே எந்தாய் அந்தோ
 என்னைநீ ஆட்கொண்ட வண்ணந் தானே. 24

வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்ற
 னேகன்ஏகன் அணுஅணுவில் இறந்தாய் என்றங்
 கெண்ணந்தான் தடுமாறி இமையோர் கூட்டம்
 எய்துமா றறியாத எந்தாய் உன்றன்
 வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
 மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
 திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்
 எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக் கேளே. 25

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
 கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
 வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
 மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்கள் ஆர
 வந்தெனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
 மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
 தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
 தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. 26

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
 தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
 கனியைநேர் துவர்வாயார் என்னுங் காலாற்
 கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்

டினியென்னே உய்யுமா நென்றென் நெண்ணி
 அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் நேனை
 முனைவனே முதல்அந்தம் இல்லா மல்லை
 கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க நேற்கே. 27

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
 கிளையிலான் கேளாதே எல்லாங் கேட்டான்
 நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
 நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி நேற்கே
 காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
 கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
 மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
 எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. 28

விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
 மிகுகாதல் அடியார்தம் அடிய னாக்கி
 அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அமுதம் ஊறி
 அகம்நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்பு கூர
 அச்சன்ஆண் பெண்ணலிஆ காச மாகி
 ஆரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
 சைச்சைமா மலர்புரையும் மேனி எங்கள்
 சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே. 29

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
 செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கும் மற்றை
 மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
 மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
 யாவர்கோன் என்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
 யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
 மேவினோம் அவனடியார் அடியா ரோடும்
 மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. 30

பதிக வகை: 4

ஆத்தும சுத்தி - அறுசீர்ஆசிரியவிருத்தம்

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை
யான்கழற் கன்பிலை என்புகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும்
செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின்
றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ
றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே. 31

அறிவி லாதள னைப்புகுந்
தாண்டுகொண் டறிவதை யருளிமேல்
நெறியெ லாம்புல மாக்கிய
எந்தையைப் பந்தனை யறுப்பானைப்
பிறிவி லாதஇன் னருள்கள்பெற்
றிருந்துமா றாடுதி பிணநெஞ்சே
கிறியெ லாம்பிகக் கீழ்ப்படுத்
தாய்கெடுத் தாய்என்னைக் கெடுமாறே. 32

மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந்
தனையைஎம் மதியிலி மடநெஞ்சே
தேறு கின்றிலம் இனியுனைச்
சிக்கெனச் சிவனவன் திரள்தோள்மேல்
நீறு நின்றது கண்டனை
யாயினும் நெக்கிலை இக்காயம்
கீறு கின்றிலை கெடுவதுன்
பரிசிது கேட்கவுங் கில்லேனே. 33

கின்ற வாமன மேகெடு

வாய்உடை யான்அடி நாயேனை
விற்றெ லாம்மிக ஆள்வதற்
குரியவன் விரைமலர்த் திருப்பாத
முற்றி லாஇளந் தளிர்பிரிந்
திருந்துநீ உண்டன எல்லாம்முன்
அற்ற வாறும்நின் னறிவுநின்
பெருமையும் அளவறுக் கில்லேனே.

34

அளவ றுப்பதற் கரியவன்

இமையவர்க் கடியவர்க் கெளியான்நம்
களவ றுத்துநின் றாண்டமை
கருத்தினுட் கசிந்துணர்ந் திருந்தேயும்
உளக றுத்துனை நினைந்துளம்
பெருங்களன் செய்தது மிலைநெஞ்சே
பளக றுத்துடை யான்கழல்
பணிந்திலை பரகதி புகுவானே.

35

புகுவ தாவதும் போதர

வில்லதும் பொன்னகர் புகப்போதற்
குசுவ தாவதும் எந்தையெம்
பிரான்என்னை ஆண்டவன் கழற்கன்பு
நெசுவ தாவதும் நித்தலும்
அமுதொடு தேனொடு பால்கட்டி
மிகுவ தாவதும் இன்றெனின்
மற்றிதற் கென்செய்கேன் வினையேனே.

36

வினைஎன் போல்உடை யார்பிறர்

ஆர்உடை யான்அடி நாயேனைத்
தினையின் பாகமும் பிறிவது
திருக்குறிப் பன்றுமற் றதனாலே

முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந்
 திருந்துநான் முட்டிலேன் தலைக்கீறேன்
 இனையன் பாவனை இரும்புகல்
 மனம்செவி இன்னதென் றறியேனே. 37

ஏனை யாவரும் எய்திட
 லுற்றுமற் றின்னதென் றறியாத
 தேனை ஆன்நெயைக் கரும்பின்இன்
 தேறலைச் சிவனைஎன் சிவலோகக்
 கோனை மான்அன நோக்கிதன்
 கூறனைக் குறுகிலேன் நெடுங்காலம்
 ஊனை யான்இருந் தோம்புகின் றேன்கெடு
 வேன்உயிர் ஓயாதே. 38

ஓய்வி லாதன உவமனில்
 இறந்தன ஒண்மலர்த் தாள்தந்து
 நாயி லாகிய குலத்தினூங்
 கடைப்படும் என்னைநன் னெறிகாட்டித்
 தாயி லாகிய இன்னருள்
 புரிந்தஎன் தலைவனை நனிகாணேன்
 தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை
 உருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே. 39

வேனில் வேள்கணை கிழித்திட
 மதிசூடும் அதுதனை நினையாதே
 மான்நி லாவிய நோக்கியர்
 படிறிடை மத்திடு தயிராகித்
 தேன்நி லாவிய திருவருள்
 புரிந்தஎன் சிவன்நகர் புகப்போகேன்
 ஊனில் ஆவியை ஓம்புதற்
 பொருட்டினும் உண்டுடுத் திருந்தேனே. 40

பதிக வகை: 5
கைம்மாறு கொடுத்தல் - கலிவிருத்தம்

இருகை யானையை
 ஒத்திருந் தென்னுளக்
 கருவை யான்கண்டி
 லேன்கண்ட தெவ்வமே
 வருக வென்று
 பணித்தனை வானுளோர்க்
 கொருவ னேகிற்றி
 லேன்கிற்பன் உண்ணவே. 41

உண்டொர் ஒண்பொரு
 ளென்றுணர் வாரக்கெலாம்
 பெண்டிர் ஆண்அலி
 யென்றறி யொண்கிலை
 தொண்ட னேற்குள்ள
 வாவந்து தோன்றினாய்
 கண்டுங் கண்டிலேன்
 என்னகண் மாயமே. 42

மேலை வானவ
 ரும்அறி யாததோர்
 கோல மேயெனை
 ஆட்கொண்ட கூத்தனே
 ஞால மேவிசும்
 பேஇவை வந்துபோம்
 கால மேஉனை
 யென்றுகொல் காண்பதே. 43

காண லாம்பர
 மேகட் கிறந்ததோர்
 வாணி லாப்பொருளே
 இங்கொர் பார்ப்பெனப்
 பாண னேன்படிற்
 றாக்கையை விட்டுனைப்
 புணு மாறறி
 யேன்புலன் போற்றியே. 44

போற்றி யென்றும்
 புரண்டும் புகழ்ந்தும்நின்
 றாற்றன் மிக்கஅன்
 பாலழைக் கின்றிலேன்
 ஏற்று வந்தெதிர்
 தாமரைத் தாளுறுங்
 கூற்றம் அன்னதொர்
 கொள்கையென் கொள்கையே. 45

கொள்ளுங் கொல்லெனை
 அன்பரிற் கூய்ப்பணி
 கள்ளும் வண்டும்
 அறாமலர்க் கொன்றையான்
 நள்ளுங் கீழ்ளும்
 மேலுளும் யாவுளும்
 எள்ளும் எண்ணெயும்
 போன்றின்ற எந்தையே. 46

எந்தையாய் எம்பிரான்
 மற்றும் யாவர்க்கும்
 தந்தை தாய்தம்பிரான்
 தனக்கஃதிலான்

முந்தி என்னுள்
 புகுந்தனன் யாவருஞ்
 சிந்தை யானும்
 அறிவருஞ் செல்வனே. 47

செல்வம் நல்குர
 வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
 புல்வ ரம்பின்றி
 யார்க்கும் அரும்பொருள்
 எல்லை யில்கழல்
 கண்டும் பிரிந்தனன்
 கல்வ கைமனத்
 தேன்பட்ட கட்டமே. 48

கட்ட றுத்தெனை
 யாண்டுகண் ணாரநீ
 றிட்ட அன்பொரா
 டியாவருங் காணவே
 பட்டி மண்டபம்
 ஏற்றினை ஏற்றினை
 எட்டி னோடிரண்
 டும்அறி யேனையே. 49

அறிவ னேஅமு
 தேஅடி நாயினேன்
 அறிவ னாகக்கொண்
 டோஎனை ஆண்டது
 அறிவி லாமையன்
 நேகண்ட தாண்டநாள்
 அறிவ னோஅல்ல
 னோஅரு ளீசனே. 50

பதிக வகை: 6

அநுபோகசுத்தி - அறுசீர்ஆசிரியவிருத்தம்

ஈசனே என் எம்மானே
எந்தை பெருமான் என்பிறவி
நாசனே நான் யாதுமொன்
றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீசனேனை ஆண்டாய்க்கு
நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேசனே அம் பலவனே
செய்வ தொன்றும் அறியேனே. 51

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன்
செம்பொற் பாத மலர்காணாப்
பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும்
பெறுதற் குறியேன் பொய்யிலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம்
மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்யனேன்நான் உண்டுடுத்திங்
கிருப்ப தானேன் போரேறே. 52

போரே றேநின் பொன்னகர்வாய்
நீபோந் தருளி யிருள்நீக்கி
வாரே நிளமென் முலையாளோ
டுடன்வந் தருள அருள்பெற்ற
சீரே றடியார் நிற்பாதஞ்
சேரக் கண்டுங் கண்கெட்ட
ஊரே றாய்இங் குழல்வேனோ
கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே. 53

உலவாக் காலந் தவமெய்தி
 உறுப்பும் வெறுத்திங் குனைக்காண்பான்
 பலமா முனிவர் நனிவாடப்
 பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய்
 மலமாக் குரம்பை இதுமாய்க்க
 மாட்டேன் மணியே உனைக்காண்பான்
 அலவா நிற்கும் அன்பிலேன்
 என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே. 54

மானேர் நோக்கி உமையாள்
 பங்கா வந்திங் காட்கொண்ட
 தேனே அமுதே கரும்பின்
 தெளிவே சிவனே தென்தில்லைக்
 கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக்
 கூடு வாரநின் கழல்கூட
 ஊனார் புழக்கூ டிதுகாத்திங்
 கிருப்ப தானேன் உடையானே. 55

உடையா னேநின் றனைஉள்கி
 உள்ளம் உருகும் பெருங்காதல்
 உடையார் உடையாய் நின்பாதஞ்
 சேரக் கண்டிங் கூர்நாயிற்
 கடையா னேன்நெஞ் சுருகாதேன்
 கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
 முடையார் புழக்கூ டிதுகாத்திங்
 கிருப்ப தாக முடித்தாயே. 56

முடித்த வாறும் என்றனக்கே
 தக்க தேமுன் னடியாரைப்
 பிடித்த வாறும் சோராமற்
 சோர னேன்இங் கொருத்திவாய்

துடித்த வாறும் துகிலிறையே
 சோர்ந்த வாறும் முகங்குறுவேர்
 பொடித்த வாறும் இவையுணர்ந்து
 கேடென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே. 57

தேனைப் பாலைக் கன்னலின்
 தெளியை ஒளியைத் தெளிந்தார்தம்
 ஊனை உருக்கும் உடையானை
 உடம்ப ரானை வம்பனேன்
 நானின் னடியேன் நீஎன்னை
 ஆண்டாய் என்றால் அடியேற்குத்
 தானுஞ் சிரித்தே யருளலாந்
 தன்மை யாம்என் தன்மையே. 58

தன்மை பிறரால் அறியாத
 தலைவா பொல்லா நாயான
 புன்மை யேனை ஆண்டையா
 புறமே போக விடுவாயோ
 என்னை நோக்கு வார்யாரே
 என்நான் செய்கேன் எம்பெருமான்
 பொன்னே திகழுந் திருமேனி
 எந்தாய் எங்குப் புகுவேனே. 59

புகுவேன் எனதே நிற்பாதம்
 போற்றும் அடியா ருள்நின்று
 நகுவேன் பண்டு தோள்நோக்கி
 நாண மில்லா நாயினேன்
 நெகும்அன் பில்லை நினைக்காண
 நீஆண் டருள அடியேனுந்
 தகுவ னேஎன் தன்மையே
 எந்தாய் அந்தோ தரியேனே. 60

பதிக வகை: 7

காருணியத்து இரங்கல் - அறுசீர்ஆசிரியவிருத்தம்

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள்
விடலையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர்
தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள்
நின்மலா போற்றி போற்றி. 61

போற்றியோ நமச்சி வாய
புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய
புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சி வாய
புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய
சயசய போற்றி போற்றி. 62

போற்றிஎன் போலும் பொய்யர்
தம்மைஆட் கொள்ளும் வள்ளல்
போற்றிநின் பாதம் போற்றி
நாதனே போற்றி போற்றி
போற்றிநின் கருணை வெள்ளம்
புதுமதுப் புவனம் நீர்தீக்
காற்றிய மானன் வானம்
இருசுடர்க் கடவு ளானே. 63

கடவுளே போற்றி என்னைக்
கண்டுகொண் டருளு போற்றி
விடவுளே உருக்கி என்னை
ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
உடலிது களைந்திட் டொல்லை
உம்பர்தந் தருளு போற்றி
சடையுளே காங்கை வைத்த
சங்கரா போற்றி போற்றி.

64

சங்கரா போற்றி மற்றோர்
சரணிலேன் போற்றி கோலப்
பொங்கரா அல்குற் செவ்வாய்
வெண்ணகைக் கரியவாட் கண்
மாங்கையோர் பாங்க போற்றி
மால்விடை யூர்தி போற்றி
இங்கிவ்வாழ் வாற்ற கில்லேன்
எம்பிரான் இழித்திட் டேனே.

65

இழித்தனன் என்னை யானே
எம்பிரான் போற்றி போற்றி
பழித்திலேன் உன்னை என்னை
ஆளுடைப் பாதம் போற்றி
பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம்
பெரியவர் கடமை போற்றி
ஒழித்திடில் வாழ்வு போற்றி
உம்பர்நாட் டெம் பிரானே.

66

எம்பிரான் போற்றி வானத்
தவரவர் ஏறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குல் மாங்கை
கூறவெண் ணீற போற்றி

செம்பிரான் போற்றி தில்லைத்
 திருச்சிற்றம் பவவ போற்றி
 உம்பரா போற்றி என்னை
 ஆளுடை ஒருவ போற்றி. 67

ஒருவனே போற்றி ஒப்பில்
 அப்பனே போற்றி வானோர்
 குருவனே போற்றி எங்கள்
 கோமளக் கொழுந்து போற்றி
 வருகவென் றென்னை நிற்பால்
 வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
 தருகநின் பாதம் போற்றி
 தமிழனேன் தனிமை தீர்த்தே. 68

தீர்ந்தஅன் பாய அன்பர்க்
 கவரினும் அன்ப போற்றி
 பேர்ந்தும்என் பொய்மை யாட்கொண்
 டருளிடும் பெருமை போற்றி
 வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க்
 கமுதம்ஈ வள்ளல் போற்றி
 ஆர்ந்தநின் பாதம் நாயேற்
 கருளிட வேண்டும் போற்றி. 69

போற்றியிப் புவனம் நீர்தீக்
 காலொடு வான மானாய்
 போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்றம்
 ஆகிநீ தோற்ற மில்லாய்
 போற்றிஎல் லாஉயிர்க் கும்ஈ
 றாய்ஈ நின்மை யானாய்
 போற்றிஐம் புலன்கள் நின்னைப்
 புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே. 70

பதிக வகை: 8

ஆனந்தத்து அழந்தல் - எழுச்சிர்ஆசிரியவிருத்தம்

புணர்ப்ப தொக்க எந்தை என்னை
யாண்டு புண நோக்கினாய்
புணர்ப்ப தன்றி தென்றபோது நின்
னொ டென்னொ டென்னிதாம்
புணர்ப்ப தாக அன்றி தாக
அன்பு நின்க முற்கணே
புணர்ப்ப தாக அங்க ணாள
புங்க மான போகமே.

71

போகம் வேண்டி வேண்டி வேன்பு
ரந்த ராதி இன்பமும்
ஏக நின்க முல்லி ணைய
லாதி லேனென் எம்பிரான்
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து
குஞ்சி அஞ்ச லிக்கணே
ஆக என்கை கண்கள் தாரை
ஆற தாக ஐயனே.

72

ஐய நின்ன தல்ல தில்லை
மற்றொர் பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை
பொய்ம்மை யேன்என் எம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பாங்க
வந்து நின்க முற்கணே
மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ
னக்கு மாக வேண்டுமே.

73

வேண்டும் நின்க ழற்க ணன்பு
 பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
 ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை
 ஆவ என்ற ருளுநீ
 பூண்டு கொண் டடிய னேனும்
 போற்றி போற்றி யென்றுமென்றும்
 மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து
 மன்ன நின்வ ணங்கவே. 74

வணங்கும் நின்னை மண்ணும் விண்ணும்
 வேதம் நான்கும் ஓலமிட்
 டுணங்கு நின்னை எய்தலுற்று மற்றொ
 ருண்மை இன்மை யின்
 வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன
 வந்து நின்ற ருளுதற்
 கிணங்கு கொங்கை மாங்கை பாங்க
 என்கொ லோநினைப்பதே. 75

நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு
 மெல்லை யேய வாக்கினால்
 தினைத்த னையு மாவ தில்லை
 சொல்ல லாவ கேட்பவே
 அனைத் துலகு மாய நின்னை
 ஐம்பு லன்கள் காண்கிலா
 எனைத்தெ னைத்த தெப்பு றத்த
 தெந்தை பாத மெய்தவே. 76

எய்த லாவ தென்று நின்னை
 எம்பி ரான்இவ் வஞ்சனேற்
 குய்த லாவ துன்க ணன்றி
 மற்றொ ருண்மை யின்மையின்

பைத லாவ தென்று பாது
 காத்தி ரங்கு பாவியேற்
 கீத லாது நின்க ணொன்றும்
 வண்ண மில்லை யீசனே.

77

ஈச நேநீ அல்ல தில்லை
 இங்கும் அங்கும் என்பதும்
 பேசி நேனொர் பேத மின்மை
 பேதை யேனென் எம்பிரான்
 நீச நேனை ஆண்டு கொண்ட
 நின்ம லாஓர் நின்னலால்
 தேச நேஓர் தேவ ருண்மை
 சிந்தி யாது சிந்தையே.

78

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச்
 சீரில் ஐம்பு லன்களான்
 முந்தை யான காலம் நின்னை
 எய்தி டாத மூர்க்கனேன்
 வெந்தை யாவி முந்தி லேனென்
 உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன்
 எந்தை யாய நின்னை இன்னம்
 எய்த லுற்றி ருப்பனே.

79

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச நேனை
 ஆண்டு கொண்ட நின்னதாட்
 கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ
 னைக்க லந்து போகவும்
 நெருப்பு முண்டு யானு முண்டி
 ருந்த துண்ட தாயினும்
 விருப்பு முண்டு நின்கண் என்கண்
 என்ப தென்ன விச்சையே.

80

பதிக வகை: 9
ஆனந்த பரவசம் - கலிநிலைத்துறை

விச்சுக் கேடு பொய்க்

காகா தென்றிங் கெனைவைத்தாய்
இச்சைக் கானா ரெல்லாரும்
வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்
அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு
கின்றேன் ஆரூர்எம்
பிச்சைத் தேவா என்னான்
செய்கேன் பேசாயே.

81

பேசப் பட்டேன் நின்னடி

யாரில் திருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல
ரால்உன் அடியானென்
றேசப் பட்டேன் இனிப்படு
கின்ற தமையாதால்
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட்
டேன்உன் அடியேனே.

82

அடியேன் அல்லேன்கொல்லோ தானெனை

ஆட்கொண்டிவை கொல்லோ
அடியா ரானா ரெல்லாரும்
வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்
செடிசேர் உடலம் இதுநீக்க
மாட்டேன் எங்கள் சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக்
காணுமாறு காணேனே.

83

காணு மாறு காணேன்
 உன்னை அந்நாட் கண்டேனும்
 பாணே பேசி எந்தன்னைப்
 படுத்த தென்ன பரஞ்சோதி
 ஆணே பெண்ணே ஆரமுதே
 அத்தாசெத்தே போயினேன்
 ஏணா ணில்லா நாயினேன்
 என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே.

84

மானேர் நோக்கி யுமையாள் பாங்கா
 மறையீ றறியா மறையோனே
 தேனே அமுதே சிந்தைக் கரியாய்
 சிறியேன் பிழை பொறுக்குங்
 கோனே சிறிதே கொடுமை
 பறைந்தேன் சிவமா நகர்குறுகப்
 போனா ரடியார் யானும்
 பொய்யும்புறமே போந்தோமே.

85

புறமே போந்தோம் பொய்யும்
 யானும் மெய்யன்பு
 பெறவே வல்லேன் அல்லா
 வண்ணம் பெற்றேன்யான்
 அறவே நின்னைச் சேர்ந்த
 அடியார் மற்றொன் றறியாதார்
 சிறவே செய்து வழிவந்து
 சிவனே நின்தாள் சேர்ந்தாரே.

86

தாராய் உடையாய் அடியேற்
 குன்தா ளிணையன்பு
 பேரா உலகம் புக்கா ரடியார்
 புறமே போந்தேன்யான்

ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா
 மிலைத்திங் குன்தா ளிணையன்புக்
 காரா யடியேன் அயலே
 மயல்கொண் டமுுகேனே.

87

அமுுகேன் நின்பால் அன்பாம்
 மனமாய் அமுுல்சேர்ந்த
 மெமுுகே அன்னார் மின்னார்
 பொன்னார் கமுுல்கண்டு
 தொமுுதே உன்னைத் தொடர்ந்தா
 ரோடுந் தொடராதே
 பமுுதே பிறந்தேன் என்கொண்
 டுன்னைப் பணிகேனே.

88

பணிவார் பிணிகீர்த் தருளிப்
 பழைய அடியார்க்குன்
 அணியார் பாதங் கொடுத்தி
 அதுவும் அரிதென்றால்
 திணியார் மூங்கி லனையேன்
 வினையைப் பொடியாக்கித்
 தணியார் பாதம் வந்தொல்லை
 தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே.

89

யானேபொய் என்நெஞ்சும் பொய்
 என் அன்பும்பொய்
 ஆனால் வினையேன் அமுுதால்
 உன்னைப் பெறலாமே
 தேனே அமுுதே கரும்பின்
 தெளிவே தித்திக்கும்
 மானே அருளாய் அடியேன்
 உனைவந் துறுமாறே.

90

பதிக வகை: 10
ஆனந்தாதீதம் - எண்சீர்ஆசிரியவிருத்தம்

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
 வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாளிணை
 வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
 மெய்ம்மை அன்பர்உன் மெய்ம்மை மேவினார்
 ஈறி லாதநீ எளியை யாகிவந்
 தொளிசெய் மாணுட மாக நோக்கியுங்
 கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
 கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே. 91

மையி லங்குநந் கண்ணி பங்கனே
 வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
 கையி லங்குபொற் கிண்ணம் என்றலால்
 அரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்
 மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
 மெய்ம்மை அன்பர்உன் மெய்ம்மை மேவினார்
 பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
 போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே. 92

பொருத்த மின்மையேன் பொய்ம்மை யுண்மையேன்
 போத என்றனைப் புரிந்து நோக்கவும்
 வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
 மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
 அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
 நீயும் அங்கெழுந் தருளி இங்கெனை
 இருத்தி னாய்முறை யோள னெம்பிரான்
 வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி யில்லையே. 93

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
 ஏலம் ஏலுநற் குழலி பங்கணே
 கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
 டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
 எல்லை யில்லைநின் கருணை யெம்பிரான்
 ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
 வல்லை யேயெனக் கின்னும் உன்கழல்
 காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே.

94

வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
 மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
 ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
 என்னை இன்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
 ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
 உருகி நான்உனைப் பருக வைத்தவா
 ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
 நைய வையகத் துடைய விச்சையே.

95

விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்
 விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்
 வைச்ச வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
 புலைய னேனைஉன் கோயில் வாயிலிற்
 பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய அன்பருக்
 குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
 நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்
 நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே.

96

உடைய நாதனே போற்றி நின்னலால்
 பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
 உடைய னோபணி போற்றி உம்பரார்
 தம்ப ராபரா போற்றி யாரினும்

கடைய னாயினேன் போற்றி என்பெருங்
 கருணை யாளனே போற்றி என்னைநின்
 அடிய னாக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
 அந்த மாயினாய் போற்றி அப்பனே. 97

அப்ப னேயெனக் கமுத னேஆ
 னந்த னேஅகம் நெகஅள் ஞாறுதேன்
 ஒப்ப னேஉனக் குரிய அன்பரில்
 உரிய னாய்உனைப் பருக நின்றதோர்
 துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
 யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
 வைப்ப னேஎனை வைப்ப தோசொலாய்
 நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே. 98

மன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
 மாலும் நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
 முன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
 முழுதும் யாவையும் இறுதி யுற்றநாள்
 பின்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
 பெய்க முற்கண்அன் பாயென் நாவினாற்
 பன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
 பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. 99

பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே
 பாடி நைந்துரைந் துருகி நெக்குநெக்
 காட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்
 தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
 கூட வேண்டும்நான் போற்றி இப்புழக்
 கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
 வீட வேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்
 தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே. 100

உ
நீத்தல் வீண்ணப்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்
கடையவ னேனைக் கருணையி
னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண்
டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர
கோசமாங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி
ரான்என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே. 1

கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங்
கொங்கையர் கொவ்வைச்செவ்வாய்
விள்ளேன் எனினும் விடுதிகண்
டாய் விழுத்தொழும்பின்
உள்ளேன் புறமல்லேன் உத்தர
கோசமாங் கைக்கரசே
கள்ளேன் ஒழியவுங் கண்டுகொண்
டாண்டதெக் காரணமே. 2

காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன்
ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண்
டாய்விளங் குந்திருவா
ளுருறை வாய்மன்னும் உத்தர
கோசமாங் கைக்கரசே
வாருறு புண்முலை
யாள்பங்க என்னைவளர்ப்பவனே. 3

வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில்
 வாங்கவும் நீங்கியிப்பால்
 மிளிர்கின்ற என்னை விடுதிகண்
 டாய்வெண் மதிக்கொழுந்தொன்று
 ஒளிர்கின்ற நீள்முடி உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 தெளிகின்ற பொன்னுமின் னும்மன்ன
 தோற்றச் செழுஞ்சுடரே.

4

செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற்
 சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
 விழுகின்ற என்னை விடுதிகண்
 டாய்வெறி வாயறுகால்
 உழுகின்ற பூமுடி உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 வழிநின்று நின்னரு ளாரமு
 தூட்ட மறுத்தனனே.

5

மறுத்தனன் யானுன் அருளறி
 யாமையின் என்மணியே
 வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண்
 டாய்வினை யின்தொகுதி
 ஒறுத்தெனை யாண்டுகொள் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 பொறுப்பரன் றேபெரி யோர்சிறு
 நாய்கள்தம் பொய்யினையே.

6

பொய்யவ னேனைப் பொருளென
 ஆண்டொன்று பொத்திக்கொண்ட
 மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண்
 டாய்விட முண்மிடற்று

மையவ னேமன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
செய்யவ னேசிவ னேசிறி
யேன்பவந் தீர்ப்பவனே. 7

தீர்க்கின்ற வாரென் பிழையெநின்
சீரருள் என்கொ லென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண்
டாய்விர வார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை
யேனை இருதலையே. 8

இருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும்
பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண்
டாய்வியன் மூவுலகுக்கு
ஒருதலை வாமன்னும் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வல
னேந்திப் பொலிபவனே. 9

பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப்பெற்
றாக்கையைப் போக்கப்பெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண்
டாயளி தேர்விளரி
ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித்
தாய்புர மாறுபட்டே. 10

மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப
 யானுன் மணிமலர்த்தாள்
 வேறுபட்டேனை விடுதிகண்
 டாய்வினை யேன்மனத்தே
 ஊறுமட் டேமன்னும் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன்
 மேனி நெடுந்தகையே.

11

நெடுந்தகை நீஎன்னை யாட்கொள்ள
 யான்ஐம் புலன்கள்கொண்டு
 விடுந்தகை யேனை விடுதிகண்
 டாய்விர வார்வெருவ
 அடும்தகை வேல்வல்ல உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 கடுந்தகை யேனுண்ணுந் தெண்ணீ
 ரமுதப் பெருங்கடலே

12

கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன்
 கருணைக் கடலினுள்ளம்
 விடலரி யேனை விடுதிகண்
 டாய்விட லில்லடியார்
 உடலில மேமன்னும் உத்தர
 கோச மங்கைக்கரசே
 மடலின்மட் டேமணி யேயமு
 தேயென் மதுவெள்ளமே.

13

வெள்ளத்துள் நாவற்றி யாங்குன்
 னருள்பெற்றுத் துன்பத்தினின்றும்
 விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண்
 டாய்விரும் புமஅடியார்

கணேஷபதகம்

81

உள்ளதுள் ளாய்மன்னும் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 கள்ளது ளேற்கரு ளாய்களி
 யாத களியெனக்கே. 14

களிவந்த சிந்தையோ டுன்கழல்
 கண்டுங் கலந்தருள
 வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண்
 டாய்மெய்ச் சுடருக்கெல்லாம்
 ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 எளிவந்த எந்தைபி ரான்என்னை
 யாளுடை என்னப்பனே. 15

என்னைஅப் பாஅஞ்ச லென்பவர்
 இன்றிநின் றெய்த்தலைந்தேன்
 மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண்
 டாய்உவ மிக்கின்மெய்யே
 உன்னையொப் பாய்மன்னும் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 அன்னையொப் பாயெனக் கத்தனொப்
 பாயென்னரும் பொருளே. 16

பொருளே தமிழேன் புகலிட
 மேநின் புகழிகழ்வார்
 வெருளே எனைவிட் டிடுதிகண்
 டாய்மெய்ம்மை யார்விழுங்கும்
 அருளே அணிபொழில் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 இருளே வெளியே இகபர
 மாகி இருந்தவனே. 17

இருந்தென்னை யாண்டுகொள் விற்றுக்கொள்
 ஒற்றிவை என்னினல்லால்
 விருந்தின னேனை விடுதிகண்
 டாய்மிக்க நஞ்சமுதா
 அருந்தின னேமன்னும் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 மருந்தின னேபிற விப்பிணிப்
 பட்டு மடங்கினர்க்கே.

18

மடங்கவென் வல்வினைக் காட்டைநின்
 மன்னருள் தீக்கொளுவும்
 விடங்களன் தன்னை விடுதிகண்
 டாயென் பிறவியைவே
 ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சவித்
 தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே.

19

கொம்பரில் லாக்கொடி போல்அல
 மந்தனன் கோமளமே
 வெம்புகின் றேனை விடுதிகண்
 டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா
 உம்பருள்ளாய் மன்னும் உத்தர
 கோசமங் கைக்கரசே
 அம்பர மேநில னேயனல்
 காலொடப் பானவனே.

20

ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தூ
 றெனப்புல னாலலைப்புண்
 டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண்
 டாய்வினை யேன்மனத்துத்

தேனையும் பாலையுங் கன்னலை
யும்மமு தத்தையு மொத்து
ஊனையு மென்பினை யும்உருக்
காநின்ற ஒண்மையனே. 21

ஒண்மைய நேதிரு நீற்றையுத்
தூளித் தொளிமிளிரும்
வெண்மைய நேவிட் டிடுதிகண்
டாய்மெய் யடியவர்கட்கு
அண்மைய நேயென்றுஞ் சேயாய்
பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்
பெண்மைய நேதொன்மை ஆண்மைய
னேயலிப் பெற்றியனே. 22

பெற்றது கொண்டு பிழையே
பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண்
டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்தன்னைத் தாங்குநர்
இல்லையென் வாழ்முதலே
உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின்
றேன்எனக் குள்ளவனே. 23

உள்ளன வேநிற்க இல்லன
செய்யுமை யற்றுழனி
வெள்ளன லேனை விடுதிகண்
டாய்வியன் மாத்தடக்கைப்
பொள்ளல்நல் வேழத் துரியாய்
புலனின்கட் போதலொட்டா
மெள்ளன வேமொய்க்கு நெய்க்குடந்
தன்னை ளறும்பெனவே. 24

எறும்பிடை நாங்கூ ஷெனப்புல
 னாலரிப் புண்டலந்த
 வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண்
 டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க
 உறுங்கடிப் போதவை யேயுணர்
 வுற்றவர் உம்பரும்பர்
 பெறும்பத மேயடியார்பெய
 ராத பெருமையனே.

25

பெருநீ ரறச்சிறு மீன் துவண்
 டாங்கு நினைப்பிரிந்த
 வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண்
 டாய்வியன் காங்கைபொங்கி
 வருமநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு
 தோணி வடிவின்வெள்ளைக்
 குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை
 வானக் கொழுமணியே.

26

கொழுமணி யேர்நகை யார்கொங்கைக்
 குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி
 விழுமடியேனை விடுதிகண்
 டாய்மெய்ம் முழுதாங்கம்பித்து
 அழுமடி யாரிடை யார்த்துவைத்
 தாட்கொண் டருளியென்னைக்
 கழுமணி யேயின்னுங் காட்டுகண்
 டாய்நின் புலன்கழுவே.

27

புலன்கள் திகைப்பிக்க யானும்
 திகைத்திங்கொர் பொய்ந்நெறிக்கே
 விலங்குகின் றேனை விடுதிகண்
 டாய்விண்ணும் மண்ணுமெல்லாம்

கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய்
 தாய்கரு ணாகரனே
 துலங்குகின் றேன்அடி யேனுடை
 யாயென் தொழுகுலமே. 28

குலங்களைந் தாய்களைந் தாய்என்னைக்
 குற்றம்கொற் றச்சிலையாம்
 விலங்கலைந் தாய்விட் டிடுதிகண்
 டாய்பொன்னின் மின்னுகொன்றை
 அலங்கலந் தாமரை மேனியப்
 பாஓப்பி லாதவனே
 மலங்களைத் தாற்சுழல் வன்தயி
 ரிற்பொரு மத்துறவே. 29

மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன்
 தீக்கது வக்கலங்கி
 வித்துறு வேனை விடுதிகண்
 டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்
 கொத்துறு போது மிலைந்து
 குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
 தத்துறு நீறுட னாரச்செஞ்
 சாந்தணி சச்சையனே. 30

சச்சைய னேமிக்க தண்புனல்
 விண்கால் நிலம்நெருப்பாம்
 விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண்
 டாய்வெளி யாய்கரியாய்
 பச்சைய னேசெய்ய மேனிய
 னேயொண் படஅரவக்
 கச்சைய னேகடந் தாய்தடந்
 தாள அடற்கரியே. 31

அடற்கரி போல்ஊம் புலன்களுக்
 கஞ்சி அழிந்தஎன்னை
 விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண்
 டாய்விழுத் தொண்டர்க்கல்லால்
 தொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி
 யேசுடு தீச்சுழலக்
 கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு
 தாக்குங் கறைக்கண்டனே.

32

கண்டது செய்து கருணைமட்
 டுப்பரு கிக்களித்து
 மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண்
 டாய்நின் விரைமலர்த்தாள்
 பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப்
 பணிசெயக் கூவித்தென்னைக்
 கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை
 யாய குதுகுதுப்பே.

33

குதுகுதுப் பின்றிநின்று என்குறிப்
 பேசெய்து நின்குறிப்பில்
 விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண்
 டாய்விரை யார்ந்தினிய
 மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப்
 பழுத்தின் மனங்கனிவித்து
 எதிர்வதெப் போது பயில்விக்
 கயிலைப் பரம்பரனே.

34

பரம்பர னேநின் பழுவடி
 யாரொடு மென்படிறு
 விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண்
 டாய்மென் முயற்கறையின்

அரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய்
பிறவியை வாயரவம்
பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மனம்
அஞ்சிப் பொதும்புறவே.

35

பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி
யப்புலன் தீக்கதுவ
வெதும்புறு வேனை விடுதிகண்
டாய்விரை யார்நறவம்
ததும்புமந் தாரத்தில் தாரம்
பயின்றுமந் தம்முரல்வண்டு
அதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை
வானத்து அடலரைசே.

36

அரைசே அறியாச் சிறியேன்
பிழைக்கஞ்சல் என்னினல்லால்
விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண்
டாய்வெண் ணகைக்கருங்கண்
திரைசேர் மடந்தை மணந்த
திருப்பொற் பதப்புயங்கா
வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை
தான்வந்து அடர்வனவே.

37

அடர்புல னால்நிற் பிரிந்தஞ்சி
அஞ்சொனல் லாரவர்தம்
விடர்விட லேனை விடுதிகண்
டாய்விரிந் தேயெரியுஞ்
சுடரனை யாய்சுடு காட்டர
சேதொழும் பர்க்கமுதே
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்றனி
நீக்குந் தனித்துணையே.

38

தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக்
 கித்தலை யால்நடந்த
 வினைத்துணை யேனை விடுதிகண்
 டாய்வினை யேனுடைய
 மனத்துணை யேஎன்தன் வாழ்முத
 லேயெனக் கெய்ப்பில்வைப்பே
 தினைத்துணை யேனும் பொறேந்துயர்
 ஆக்கையின் திண்வலையே.

39

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர்
 நோக்கின் வலையிற்பட்டு
 மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண்
 டாய்வெண் மதியினொற்றைக்
 கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர
 னேகயி லாயமென்னும்
 மலைத்தலை வாமலை யாள்மண
 வாஎளன் வாழ்முதலே.

40

முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந்
 நீரிற் கடிப்பமுழ்கி
 விதலைசெய் வேனை விடுதிகண்
 டாய்விடக் கூன்மிடைந்த
 சிதலைசெய் காயம் பொறேன்சிவ
 னேமுறை யோமுறையோ
 திதலைச்செய் புண்முலை மாங்கைபங்
 காஎன் சிவகதியே.

41

கதியடி யேற்குன் கழல்தந்
 தருளவும் ஊன்கழியா
 விதியடி யேனை விடுதிகண்
 டாய்வெண் டலைமுழையிற்

பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை
 பைத்துச்சுருங்க அஞ்சி
 மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக்
 குஞ்சடை மன்னவனே. 42

மன்னவ னேயொன்று மாறுஅறி
 யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி
 மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண்
 டாய்மிக்க வேதமெய்ந்நூல்
 சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ
 னேகழி யாத்தொழும்பர்
 முன்னவ னேபின்னும் ஆனவ
 னேஇம் முழுதையுமே. 43

முழுதயில் வேற்கண் ணியரென்னு
 மூரித் தழல்முழுகும்
 விழுதனை யேனை விடுதிகண்
 டாய்நின் வெறிமலர்த்தாள்
 தொழுதுசெல் வான்நல் தொழும்பரிற்
 கூட்டிடு சோத்தெம்பிரான்
 பழுதுசெய் வேனை விடேல்உடை
 யாய்உன்னைப் பாடுவனே. 44

பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி
 நீயொளித் தாய்க்குப்பச்சுன்
 வீடிற்றி லேனை விடுதிகண்
 டாய்வியந் தாங்குஅலறித்
 தேடிற்றி லேன்சிவன் எவ்விடத்
 தான்எவர் கண்டனர்என்று
 ஓடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுந்
 கேன்நின்று உழைத்தனனே. 45

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப்
 பலாப்பழத்து ஈயினொப்பாய்
 விழைதரு வேளை விடுதிகண்
 டாய்விடின வேலைநஞ்சுண்
 மழைதரு கண்டன் குணமிலி
 மானிடன் தேய்மதியன்
 பழைதரு மாபரன் என்றென்று
 அறைவன் பழிப்பினையே.

46

பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும்
 பெய்தி விழப்பழித்து
 விழித்திருந் தேனை விடுதிகண்
 டாய்வெண் மணிப்பணிலம்
 கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி
 நுந்தும்பந் தப்பெருமை
 தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ்
 சேர்தரு தாரவனே.

47

தாரகை போலும் தலைத்தலை
 மாலைத் தழலரப்பூண்
 வீரஎன் தன்னை விடுதிகண்
 டாய்விடி லென்னைமிக்கார்
 ஆரடி யானென்னின் உத்தர
 கோசமாங் கைக்கரசின்
 சீரடி யாரடி யானென்று
 நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே.

48

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத்
 தொழும்பையும் ஈசற்கென்று
 விரிப்பிப்பன் என்னை விடுதிகண்
 டாய்விடின வெங்கரியின்
 உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன்நஞ்
 சூண்பிச்சன் ஊர்ச்சுகாட்டு
 எரிப்பிச்சன் என்னையும்ஆளுடைப்
 பிச்சனைன் றேசுவனே.

49

ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும்
 என்பிழைக் கேகுழைந்து
 வேசறு வேனை விடுதிகண்
 டாய்செம் பவளவெற்பின்
 தேசுடை யாயென்னை யாளுடை
 யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
 காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு
 துண்ணக் கடையவனே.

50

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக்கேட்டேயும் வாள்தடங்கள்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு அன்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போ(து) இப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குத்
கூசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று அள்ளாறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்து ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

3

கணேஷபதகம்

93

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொண்டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விருப்பொருளைக்
கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக்கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டொம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்று
ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

5

மானே நீ நென்னலை நாளை வந்துங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
உன்னற்கு அரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னா என்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகுஓப்பாய்

என்னானை என்அரையன் இன்னமுதுஎன்று எல்லாமும்
 சொன்னோம்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னம் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சுப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்புச் சிலம்பும் குருகுளங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்குளங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளானையே பாடேலோர் எம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் போத்தும் அப் பெற்றியினே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எம்கணவர் ஆவர் அவர்உகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணி செய்தோம்
 இன்ன வகையே எமக்கு எம்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோம்ஏலார் எம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்று அல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டர்உளன்
 கோதில் குலத்தான் நன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆர்உற்றார் ஆர்அயலார்
 ஏதவரைப் பாடும் பரிசேலார் எம்பாவாய்.

10

கணேஷபதகம்

95

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேர்என்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துஉன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோம் காண் ஆர் அழல்போற்
 செய்யா வெண்ணீராடி செல்வ சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளர்
 ஐயாநீ ஆட்கொண்டு அருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உயர்ந்தொழிந் தோங்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்துஆடும்
 தீர்த்தன் நற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ்வானும் குவையமும் எல்லாமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பரவம் செய்ய அணி குழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துஉடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலை பைம்போதால்
 அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலம்கழுவு வார் வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்று இசைந்த
 பொங்கும் மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்துஆர்ப்பப்
 கொங்கைகள் பொங்கப் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்புண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாம் ஆடச்
 சீதப் புனல்ஆடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடி

சோதித்திறம்பாடி சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்துளடுத்த பெய்வதைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாய் ஓவாள் சித்தம் களிசூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையான் விண்ணோரைத் தான்
 பணியாள்

பேரரையற்கு இங்ஙனே பித்துஒருவர் ஆமாறும்
 ஆர்ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துஉடையான்
 என்னத் திகழ்ந்து எம்மை ஆளுடையான் இட்டிடையின்
 மின்னப் பொலிந்து எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னகு சிலம்பில் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்எச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையான்
 தன்னிற் பரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி யவன்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன் பால் தேவர்கள் பால்
 எங்கும் இலாதோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குஉண் சுருங்குமுலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலைப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை
 அங்கள் அரசை அடியோங்கட்கு ஆரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 17

கணேஷபதகம் 97

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமயங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகித்
 கண்ணார் அமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணே இப் பூம்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்று
 அங்கப் பழுஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கென்று உரைப்போம் கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கொங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுக நின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுக நின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழினீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். 20

உ
தீருவம்மாளை

திருச்சிற்றம்பலம்

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீட்டுளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 1

பாரார் விசம்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 2

இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பரியப் பரிமேற்கொண்டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 3

வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனும்
கான்நின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்துரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந்த முதின தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 4

கணேஷபதகம்

99

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலம்மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 5

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாள்தா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன் காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடெய்த
ஆள்தான்கொண்டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 6

ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிரிக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 7

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 8

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுத லாயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழுவடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

9

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

10

செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்கும் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக ஒப்புவித்த உள்ளத்தா றுள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

11

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண்டு இனிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

12

கனேஷபதீகம்

101

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
 மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
 செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
 கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
 மெய்யானை அல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
 ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 13

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
 ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த் தேனை
 ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஒட்டுகந்து
 தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் ஒத்தினிய
 கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்தொழும்பிற்
 கொண்டருளுந்
 வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 14

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
 இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்து
 அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
 சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஒட்டுகந்து
 செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
 மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 15

ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என்னுட்கலந்து
 தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
 வானோ ரறியா வழியெமக்குந் தந்தருளுந்
 தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
 ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்
 கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய். 16

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
 கூடுவேன் கூடிமுயங்கி மயங்கிநின்று
 ஊடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளருகித்
 தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
 வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனலேந்தி
 ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 17

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
 வெளிவந்த மாலயனும் காண்பரிய வித்தகனைத்
 தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
 எளிவந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால்
 ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளி திகழ
 அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 18

முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
 பின்னானைப் பிஞ்சுகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
 மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
 தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
 என்னானை என்னப்பன் என்பார்க்கட் கின்னமுதை
 அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 19

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
 கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
 குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
 சுற்றிய சுற்றத் தொடர் வறுப்பான் தொல்புகழே
 பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
 பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
தீருப்பொற்சுண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் வாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஊ யாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறநிலாமே
குனிமின் தொழுமின்எங் கோன்எங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிநிரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 3

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
 பாச வினையைப் பறித்துநின்று
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

4

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்கெளல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லைடுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண அப்பற்கு
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

5

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடந்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்பப்
 பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

7

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆடப்பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. 10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடி
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயர்பிரானை நம்மை
 அகப்படுத்த தாட்கொண்டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாய்தித முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 16

தேனக மாமலரக் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 17

யன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடி
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்க
 காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழ்ந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசணக்கச்சைப் பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோத்தும்பீ

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற் பமைந்த
நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 1

நானார்என் உள்ளமார் ஞானங்களார் என்னையார நிவார்
வானோர் பிரானென்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி
ஊனா ருடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேனார் கமலமே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 2

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புள்ளெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 3

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 4

அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவர் என்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
புத்தேதும் இல்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ. 5

கணேஷபதகம்

111

வைத்த நிதிபெண்டர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
 பித்த உலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
 சித்த விகாரக் கலக்கம் தெளிவித்த
 வித்தகத் தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 6

சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
 கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
 ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருவறியோம்
 சிட்டாய் சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 7

ஒன்றாய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
 நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
 என்தாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
 குன்றாத செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 8

கரணங்கள் எல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
 சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தான்எனக்கு
 மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
 கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 9

நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றா யிங்கிருந்து
 நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாந்
 தாயுற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
 தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 10

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
 கல்நெஞ் சுருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
 அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
 பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 11

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 12

நான்தனக் கன்பின்மை நானுந்தா னும்அறிவோம்
தானென்னை ஆட்கொண்டது எல்லாருந் தாமறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிரந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 13

கருவாய் உலகினுக் கப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறையபில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 14

நானும்என் சிந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத்தோம்
தானுந்தன் தையலுந் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானும் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 15

உள்ளப் படாத திருஉருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான்எம்பி ரான்என்னை வேறேஆட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 16

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கமுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாஎன் ஆருயிரே அம்பலவா என்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 17

கணேஷபதிகம் 113

தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிரந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 18

கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என் மனத்தே
உள்ளத் துறுதுய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாந்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 19

பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென்று
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தெள்ளேணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரந்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 1

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையுங் கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவும்
திருவாளுர் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 2

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட்டுலகமெல்லாம்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 3

அவமாய வேர் அவகதியில் அமுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாம்ஒழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 4

அருமந்த தேவர் அயன்திருமாற் கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழ்க் கடைக்கணித்தென் உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 5

கணேஷபுதகம் 115

அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மாங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாட உள்ளொளியாட ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 6

ஆவா அரி அயன்இந்திரன் வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும் பூதலத்தேவலித் தாண்டு கொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவ டென்தலைமேற் பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 7

கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும்
அறம்பாவ மென்றிரண்டச் சந்தவிர்த்தென்னை ஆண்டுகொண்டான்
மறந்தேயுந் தன்கழல்நான் மறவாவண்ணம் நல்கிய அத்
திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 8

கல்நா ருரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினால்
பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர்வாய் வெண்ணகையீர்
தென்னா தென்னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 9

கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவே யனவளைத் தோளியோடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சம்
சினவேற்கண்நீர் மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 10

கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கன்எனைக்கலந் தாண்டலுமே
அயல்மாண்ட ருவினைச் சுற்றமுமாண்ட வனியின்மேல்
மயல்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண் டென்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 11

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக் கருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 12

பார்பாடும் பாதாளர் பாடும்விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா வகையருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 13

மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான் நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும் பாவகத்தால்
சேலேர்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 14

உருகிப் பெருகி உள்ளங்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வாரகழலே நினைந்தடியோம்
திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 15

புத்தன் புரந்தராதியர் அயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 16

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளும்
செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 17

கணேஷபதீகம் 117

வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடினும்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்கு
ஊன்கெட் டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட்டென் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணாங் கொட்டாமோ. 18

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மானுடைய வைப்படியோம்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னாதென்னாவென்று தெள்ளேணாங் கொட்டாமோ. 19

குலம்பாடிக் கொக்கிற கும்பாடிக் கோல் வளையாள்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி நாள்தோறும்
அலம்பார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணாங் கொட்டாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
தீருச்சாழல்

தீருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் தீருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. 1

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடி
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ. 2

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான் தனியன் காணேடி
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. 3

அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடி
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. 4

தக்கனையும் எச்சனையும் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னேடி
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்கு
எச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன் காண் சாழலோ. 5

கணேஷபதகம் 119

அரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னே
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. 6

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாயுமது என்னே
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாய்ந்திலனேல் தரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. 7

கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னே
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. 8

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணே
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதாய் இரு நிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 9

தானந்தம் இல்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணே
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ. 10

நங்காய் இதென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோள்மேலே காதலித்தான் காணே
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்

தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11
கானார் புலித்தோல் உடைதலைஊண் காடுபதி
ஆனா லவனுக்கிங் காட்படுவார் ஆரேட
ஆனாலும் கேளாய் அயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. 12

மலையரையன் பொற்பாவை வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது என்னேட
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ. 13

தேன்புக்க தண்பணை சூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேட
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. 14

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும்உகந் தேறாதே
இடபம்உகந் தேறியவா நெனக்கறிய இயம்பேட
தடமதில்கள் அவைமூன்றுந் தழுவெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. 15

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேட
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் ஆயிடினூங்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ. 16

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேட
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
கணேஷபதகம் 121

எம்பெருமான் ஈசாவென் றேத்தினகாண் சாழலோ. 17
 சலமுடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்லாழி
 நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேட
 நலமுடைய நாரணன்தன் நயனம்இடந் தரனடிக்கீழ்
 அலராக இடஆழி அருளினைன்காண் சாழலோ. 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
 எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேட
 எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினும்
 தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. 19

அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலா நான்கிணையும்
 இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேட
 அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
 திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. 20

உ
தீருப்புவல்ல்

திருச்சிற்றம்பலம்

இணையார் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையும் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 1

எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 2

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுங் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டானென் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 3

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன் எச்சன் இந்துஅனல்உ
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 4

தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நானாடி ஆடிநின் றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே புவல்லி கொய்யாமோ. 5

கணேஷபதகம் 123

எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
 சிரமூன் றறத்தன் திருப்புருவம் நெரித்தருளி
 உருமூன்று மாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
 புரமூன் றெரித்தவா புவல்லி கொய்யாமோ. 6

வணங்கத் தலை வைத்து வार्கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
 இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
 அணங்கொடணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
 குணங் கூரப் பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 7

நெரிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
 குறிசெய்து கொண்டென்னை ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
 முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
 கிறிசெய்த வாபாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 8

பன்னாட் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
 என்ஆகம் துன்னவைத்த பெரியோன் எழிற்சுடராய்க்
 கல்நா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
 பொன்னான வாபாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 9

பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
 சீரார் திருவடி யென் தலைமேல் வைத்தபிரான்
 காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுகந்த காபாலி
 போரார் புரம்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 10

பாலும் அமுதமுந் தேனுடனாம் பராபரமாய்க்
 கோலங் குளிரந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
 ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
 போலும் புகழ்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 11

வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவ னாம் நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கடல் ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா புவல்லி கொய்யாமோ. 12

அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாஸ்தோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்தாது பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 13

படமாக என்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்பம் மேயபிரான்
தடமார் மதில்தில்லை அம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 14

அங்கி அருக்கன் இராவணன் அந்தகன் கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன் இந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம் பரிசுழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 15

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 16

முன்னாய மாலயனும் வானவரும் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந் தாண்டு கொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ. 17

கணேஷபதகம் 125

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகமகிழ்த்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 18

அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா புவல்லி கொய்யாமோ. 19

மாவார வேறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழ்ப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
புவார் கழல்பரவிப் புவல்லி கொய்யாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருவந்தியார்

திருச்சிற்றம்பலம்

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற. 1

ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற. 2

தச்சு விடுத்தலும் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற. 3

உய்யவல் லார்ஒரு மூவரைக் காவல்கொண்
டெய்யவல் லானுக்கே உந்தீபற
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. 4

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற
உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற. 5

ஆவா திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென்றுந்தீபற
சதுர்முகன் தாதையென் றுந்தீபற. 6

கனேஷ்பதகம்

127

- வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத்திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. 7
- பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேயேடி உந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற. 8
- புரந்தர னாரொரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினார் உந்தீபற
வானவர் கோனென்றே உந்தீபற. 9
- வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற. 10
- ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற. 11
- உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெல்லாம் உந்தீபற. 12
- நாமகள் நாசி சிரம்பிர மன்படச்
சோமன் முகம் நெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. 13

நான்மறை யோனுமகத்திய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியி ளுந்தீபற. 14

சூரிய னார்தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. 15

தக்கனா ரன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. 16

பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்தன் தாதைக்கே உந்தீபற. 17

நல்ல மலரின்மேல் நான்முக னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற. 18

தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற
இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற. 19

ஏகாசமிட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங்காவலென் றுந்தீபற
அதற்கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
தருத்தோனோக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தா உன் சேவடி கூடும்வண்ணந் தோனோக்கம். 1

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன்குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோனோக்கம் ஆடாமோ. 2

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்கு
அருட்பெற்று நின்றவா தோனோக்கம் ஆடாமோ. 3

கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தானிங்ஙன்
சொற்பால தானவா தோனோக்கம் ஆடாமோ. 4

நிலம்நீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகே மெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோனோக்கம் ஆடாமோ. 5

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோணோக்கம் ஆடாமோ. 6

தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழும்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம். 7

மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில் நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் றாடாமோ தோணோக்கம். 8

எண்ணுடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதற்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோணோக்கம். 9

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேல் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோணோக்கம் ஆடாமோ. 10

காமனுடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரம்எரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையுந்
தூய்மைகள் செய்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 11

கணேஷபதகம் 131

பிரமன் அரியென் றிருவருந்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரமம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 12

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 13

உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப்பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணோக்கம் ஆடாமோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருப்பொன்னூசல்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாரா யணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தா ளிணைபாடிப்
போரார் வேற்கண்மடவீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 1

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வாந்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்தங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்சை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 2

முன்னீறும் ஆதியு மில்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி யிமையோர்கள் தாம் நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி யுத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 3

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவநாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தரகோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தாய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 4

கணேஷபத்கம் 133

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 5

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 6

உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடுமணி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 7

கோலவரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகம்குழைந்து பொன்னாசல் ஆடாமோ. 8

தொங்குலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ. 9

அன்னைப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதரிந் நாதனார் அன்னே என்னும்.

1

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உள்நின் றுருக்குவர் அன்னே என்னும்
உள்நின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும்.

2

நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னே என்னும்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர்ஆ னந்தரால் அன்னே என்னும்.

3

ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேடம் இருந்தவா றன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடும் இதுவென்னே அன்னே என்னும்.

4

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும்.

5

கணேஷபுதகம்

135

உன்னற் கரியசீர் உத்தர மாங்கையர்
மன்னுவ தென்நெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவ தென்நெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதியசம் அன்னே என்னும். 6

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே என்னும். 7

தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாள மிருந்தவா றன்னே என்னும். 8

தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளம்
நையுமிது வென்னே அன்னே என்னும். 9

கொன்றை மதியமும் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவா றன்னே என்னும். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
குய்ற்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

கீத மினிய குயிலே கேட்டியேல்
எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம்
ஏழினுகுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து
நின்ற தொன்மை
ஆதிசுண மொன்று மில்லான் அந்தமி
லான்வரக் கூவாய்.

1

ஏர்தரும் ஏழல கேத்த எவ்வுரு
வுந்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை அழகமர்
வண்டோ தரிக்குப்
பேரருளின்ப மளித்த பெருந்துறை
மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி
நாடனைக் கூவாய்.

2

நீல வருவிற் குயிலே நீள்மணி
மாடம் நிலாவுங்
கோல அழகில் திகழுங் கொடிமங்கை
உள்ளுறை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத்
தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயக
னைவரக் கூவாய்.

3

கணேஷபுத்கம்

137

தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி
 லேயிது கேள்நீ
 வான்பழித் திம்மண்புகுந்து மனிதரை
 ஆட்கொண்ட வள்ளல்
 ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென் உணர்வது
 வாய் வொருத்தன்
 மான்பழித் தாண்டமென்னோக்கி மணாளனை
 நீவரக் கூவாய்.

4

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்சுடர்
 ஞாயிறு போல
 அந்தரத் தேநின் நிழிந்திங் கடியவ
 ராசை அறுப்பான்
 முந்தும் நடுவும் முடிவு மாகிய
 மூவ ரறியாச்
 சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவக
 னைவரக் கூவாய்.

5

இன்பந் தருவன் குயிலே ஏழுல
 கும்முழு தாளி
 அன்பன் அமுதளித் தூறும் ஆனந்தன்
 வான்வந்த தேவன்
 நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி
 மேல்வரு வானைக்
 கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே கோகழி
 நாதனைக் கூவாய்.

6

உன்னை உகப்பன் குயிலே உந்துணைத்
 தோழியும் ஆவன்
 பொன்னை அழித்தநன் மேனிப் புகழில்
 திகழும் அழகன்
 மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல்
 பெருந்துறை மேய
 தென்னவன் சேரவன் சோழன் சீர்ப்புயங்
 கன்வரக் கூவாய்.

7

வாவிங்கே நீசுயிற் பிள்ளாய் மாலொடு
 நான்முகன் தேடி
 ஓவியவ ருன்னி நிற்ப ஒண்தழல்
 விண்பிளந் தோங்கி
 மேவிஅன் றண்டங் கடந்து விரிசுட
 ராய்நின்ற மெய்யன்
 தாவி வரும்பரிப் பாகன் தாழ்சடை
 யோன்வரக் கூவாய்.

8

காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில்
 வாழாங் குயிலே
 சீருடைச் சொங்கமலத்தில் திகழரு
 வாகிய செல்வன்
 பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம்
 அறுத்தெனை யாண்ட
 ஆருடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை
 நீவரக் கூவாய்.

9

கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக் கூங்குயி
 லேயிது கேள்நீ
 அந்தண னாகிவந்திங்கே அழகிய
 சேவடி காட்டி
 எந்தம ராம்இவ னென்றிங் கென்னையும்
 ஆட்கொண்டருளும்
 செந்தழல் போல்திரு மேனித் தேவர்
 பிரான்வரக் கூவாய்.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருத்தசாங்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய் - ஆளுரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று. 1

ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன் நமை ஆளுடையான் நாடுரையாய் - காதலவர்க்கு
அன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடென்றும்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. 2

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தான் வாழ்பதியென் - கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். 3

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீநஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுரையாய் - தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கமுவ வந்திழியும்
ஆனந்தங் காணுடையான் ஆறு. 4

கிஞ்சகவாய் அஞ்சகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய் - நெஞ்சத்து
இருளகல வாள்வீசி இன்பமரும் முத்தி
அருளுமலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து. 5

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல் என்கிளியே
 ஒப்பாடாச் சீருடையான் ஊர்வதென்னே - எப்போதும்
 தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ணேத்திசைப்ப
 வான்புரவி யூரும் மகிழ்ந்து. 6

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில் பெருந்துறைக்கோன்
 மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய் - ஏற்றார்
 அழுக்கடையா நெஞ்சுருக மும்மலங்கள் பாயுங்
 கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. 7

இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
 முன்பால் முழுங்கும் முரசியம்பாய் - அன்பாற்
 பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
 பருமிக்க நாதப் பறை. 8

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளாறும் அன்பர்பால்
 மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென் - தீயவினை
 நாளுமணு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
 தாளிஅறு காம் உவந்த தார். 9

சோலைப் பசங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
 கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய் - சாலவும்
 ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டும்
 கோதிலா ஏறாம் கொடி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது புங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழு கோம
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறை உறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

1

அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழுவெழு நயனக்
கடிமலர் மலரமற்று அண்ணலாங் கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள் நிதி தர வரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண்டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

4

பூதங்கள் தோறும்நின் றாய்எனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரியாய் எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

5

பப்பற வீட்டிருந்து உணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தார் அவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின்றார் அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கண் மலரும்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 இப்பிறப்பு அறுத்து எமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

6

அது பழச்சுவையென அமுதென அறிதற்கு
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இது அவன் திருவுரு இவன் அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங் கெழுந்தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு உத்தர கோச
 மங்கையுள்ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெருமான்பள்ளி யெழுந்தருளாயே.

7

கணேஷபத்கம்

143

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தணை விரலியும் நீயும்நின்னடியார்
 பழங்குடித் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும் காட்டி
 அந்தணன் ஆவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமுதே பள்ளி யெழுந்தருளாயே. 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தருளாயே. 9

புவனியில் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப்பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அரைந்த மெய்க்கருணையும் நீயும்
 அவனியில் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையாள் உன்தன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
தானால் அடியேன்உன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அரு ளைப்புரி
யாய் பொன்னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
வண்ணம் முன்னின்றே.

1

முன்னின் நாண்டாய் எனைமுன்னம் யானும்
அதுவே முயல்வற்றுப்
பின்னின் நேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்
டொழிந்தேன் பெம்மானே
என்னின் றருளி வரநின்று போந்தி
டென்னா விடில் அடியார்
உன்னின் நிவனார் என்னாரோ பொன்னம்
பலக்கூத் துகந்தானே.

2

உகந்தானே அன்புடை அடிமைக் குருகா
வுள்ளத் துணர்விலியேன்
சுகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க
வாறன் றென்னாரோ
மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ
வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்
முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன் பொன்னம்
பலத்தெம் முழுமுதலே.

3

முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்கும்
 என் தனக்கும்
 வழிமுதலேநின் பழுவடி யார்
 திரள்வான் குழுமிக்
 கெழுமுத லேயருள் தந்தி ருக்கிராங்
 குங்கொல்லோ என்று
 அமுமதுவேயன் நிமற்றென் செய்கேன்
 பொன்னம் பலத்தரைசே.

4

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும்
 அமுதே என்றுன் அருள்நோக்கி
 இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற்
 றிருந்தே வேசற்றேன்
 கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
 காட்சி கொடுத்துன் அடியேன்பால்
 பிரைசேர் பாலின் நெய்ப்போலப் பேசா
 திருந்தால் ஏசாரோ.

5

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியான்
 என்று பிறரெல்லாம்
 பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணா
 நிற்பேன் நின்னருளே
 தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ
 லக்கஞ் சேவிக்க
 ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்
 இனித்தான் இராங்காயே.

6

இராங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென்று
 ஏமாந் திருப்பேனை
 அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய்
 ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ
 நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்ற
 நிலாவி விளையாடும்
 மருங்கே சார்ந்து வரளங்கள் வாழ்வே
 வாவென்று அருளாயே.

7

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்
 என்பார் ஆர்இங்குப்
 பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே
 பொன்னம் பலக்கூத்தா
 மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து வருந்து
 வேனை வாவென்றுன்
 தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே
 போனாற் சிரியாரோ.

8

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு
 திரண்டுன் திருவார்த்தை
 விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே
 றிருந்துன் திருநாமம்
 தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடும் தலைவா
 என்பார் அவர்முன்னே
 நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி
 இனித்தான் நல்காயே.

9

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம்
 பிதற்றி நயனநீர்
 மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா வணங்கா
 மனத்தால் நினைந்துருகிப்
 பல்காலுன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்
 பொன்னம் பலமென்றே
 ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய்
 என்னை உடையானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
கோயில் திருப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின்றென்னுள் எழுபரஞ்சோதி
உள்ளவா காணவந்தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெருமானே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

1

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க் கசிந்துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனொர்கைம்மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப்
பரந்த முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந்துறையாய் சிவபெருமானே
சீருடைச் சிவபுரத்தரைசே.

2

அரைசனே அன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின்றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத் தெண்கடலே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின்றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே.

3

உணர்ந்த மாமுனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
 உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
 இணங்கிலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
 எனைப் பிறப் பறுக்கும் எம்மருந்தே
 திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 குணங்கள் தாமில்லா இன்பமே உன்னைக்
 குறுகினேற் கினியென்ன குறையே.

4

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
 ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
 மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
 மனத்திடை மன்னிய மன்னே
 சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப்பாயும்
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
 இனியுன்னை யென்னிரக் கேளே.

5

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
 எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
 சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 நிரந்தஆகாயம் நீர்நிலம் தீகால்
 ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
 கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
 கண்ணுறங் கண்டுகொண்டினே.

6

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந்துள்ளது
 தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
 நீயலால் பிறிது மற்றின்மை
 சென்றுசென்றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாம்
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 ஒன்று நீயல்லை அன்றியொன் றில்லை
 யாருன்னை அறியகிற்பாரே.

7

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
 பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
 நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
 நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
 சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 ஆருற வெனக்கிங் காரய லுள்ளார்
 ஆனந்தம் ஆக்குமென் சோதி.

8

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
 ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
 ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
 அறுக்கும் ஆனந்தமா கடவே
 தீதிலா நன்மைத் திருவருட்குன்றே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 யாதுநீ போவதோர் வகையெனக்கருளாய்
 வந்துநின் இணையடி தந்தே.

9

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
 அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
 யான் இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
 அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
 என்பராய் நினைவார் எனைப்பலர்
 நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
 வன்பராய் முருடொக்கும் என்சிந்தை
 மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
 தென்பராய்த் துறை யாய் சிவலோகா
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

4

ஆட்டுத்தேவர் தம் விதியொழித் தன்பால்
 ஐயனே என்றுன் அருள்வழி யிருப்பேன்
 நாட்டுத்தேவரும் நாடரும் பொருளே
 நாதனே உனைப் பிரிவுறா அருளைக்
 காட்டித்தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
 காயமாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
 சேட்டைத்தேவர்தந் தேவர்பிரானே
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

5

அறுக்கிலேன் உடல்துணிபடத்தீப்புக்
 கார்கிலேன் திருவருள் வகையறியேன்
 பொறுக்கிலேன் உடல் போக்கிடங் காணேன்
 போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா
 இறக்கிலேன் உனைப்பிரிந்தினிதிருக்க
 என்செய்கேன்இது செய்க என்றருளாய்
 சிறைக்கணை புனல் நிலவிய வயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

6

மாயனேமறிகடல்விடம் உண்ட
 வானவாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
 நாயினேன் உனைநினையவும் மாட்டேன்
 நமச்சிவாய என் றுன்னடி பணியாய்
 பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
 பிறைகுலாஞ்சடைப் பிஞ்ஞுகனையோ
 சேயனாகிநின்றலுறுவ தழுகோ
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

7

உ
செத்தீலாப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமுதூறும்
புதுமலர்க்கழலிணையடி பிரிந்தும்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்தனே அயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 1

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்டி யாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றியாரும் நின்மலரடி காணா
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனமிக உருகேன்
பரிகிலேன் பரியாவுடல் தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னுந் திரிதருகின்றேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 2

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
அருள்புரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையினால் நடந்தேன் விடைப்பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க்கெல்லாம்
நிலையனே அலைநீர்விடமுண்ட நித்தனே
அடையார்புர மெரித்த
சிலையனே யெனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே. 3

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
 புரந்த ராதிகள் நிற்கமற்றென்னைக்
 கோதுமாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
 குறிக்கொள் கென்றுநின்தொண்டறிற் கூட்டாய்
 யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
 அடியனேன் இடர்ப்படுவதும் இனிதோ
 சீதவார்புனல் நிலவிய வயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

8

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
 நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
 காலன் ஆர்உயிர்கொண்ட பூங்கழலாய்
 கங்கை யாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
 மாலும் ஓலமிட்டலறும் அம்மலர்க்கே
 மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
 சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

9

அளித்துவந்தெனக் காவஎன்றருளி
 அச்சந்தீர்த்தநின் அருட்பெருங்கடலில்
 திளைத்துந்தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே
 வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
 வான வாமலை மாதொரு பாகா
 களிப்பெலாம் மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
 கயிலை மாமலை மேவிய கடலே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
அடைக்கலப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக்கமலத் திரளானநின்
சேவடி சேர்ந்தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியருடன்
போயினர்யான் பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப்
பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன்
உடையாய்உன் அடைக்கலமே.

1

வெறுப்பனவே செய்யும் என்சிறு
மையைநின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே அராப் பூண்பவ
னேபொங்கு காங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின்திருவரு
ளால்என் பிறவியைவேர்
அறுப்பவனே உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

2

பெரும்பெருமான்என் பிறவியை
வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுரப்பெரு
மான் என் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன் நெடு
மாலறியாமல் நின்ற
அரும்பெருமான் உடை யாய்அடி
யேன்உன் அடைக்கலமே.

3

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள்
 ளத்தில்நின் கழற்புணைகொண்
 டிழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர்
 வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
 சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக்
 காமச் சுறவெறிய
 அழிகின்ற னன்உடை யாய்அடி
 யேன்உன் அடைக்கலமே.

4

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற்
 பட்டுன் திறம்மறந்திங்கு
 இருள்புரி யாக்கையிலே கிடந்
 தெய்த்தனன் மைத்தடங்கண்
 வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன்
 பங்கவிண் ணோர்பெருமான்
 அருள்புரி யாய்உடை யாய்அடி
 யேன்உன் அடைக்கலமே.

5

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர்
 வன்மத் திடவுடைந்து
 தாழியைப் பாவு தயிர்போல்
 தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
 வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள்
 வணங்குவன் வல்வினையேன்
 ஆழியப் பாவுடை யாய்அடி
 யேன்உன் அடைக்கலமே.

6

மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார்
 வெகுளிவலையில் அகப்பட்டுப்
 புன்கண னாய்ப்புரள் வேனைப்
 புரளாமற் புகுந்தருளி
 என்கணி லேஅழு தூறித்
 தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்
 அங்கண னேஉடை யாய்அடி
 யேன்உன் அடைக்கலமே.

7

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங்
 காநின் மலரடிக்கே
 கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு
 வாய்நின் குறிப்பறியேன்
 பாவிடையாடு குழல்போற்
 கரந்து பரந்ததுள்ளம்
 ஆகெடு வேன்உடை யாய்அடி
 யேன்உன் அடைக்கலமே.

8

பிறிவறி யாஅன்பர் நின்னருட்
 பெய்கழல் தாளிணைக்கீழ்
 மறிவறி யாச்செல்வம் வந்துபெற்
 றார் உன்னை வந்திப்பதோர்
 நெறியறி யேன்நின்னை யேஅறி
 யேன்நின்னையே அறியும்
 அறிவறி யேன்உடை யாய்அடி
 யேன்உன் அடைக்கலமே.

9

வழங்குகின் றாய்க்குன் அருளார்
 அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
 விழாங்குகின் றேன்விக்கி னேன்வினை
 யேன்என் விதியின்மையால்
 தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர்
 பருகத்தந் துய்யக்கொள்ளாய்
 அமுங்குகின் றேன்உடை யாய்அடி
 யேன்உன் அடைக்கலமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
ஆசைப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

கருடக்கொடியோன் காணமாட்டாக்
கழற்சே வடியென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட
பொல்லா மணியேயோ
இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென்
றங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

1

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை
என்பு தோல் போர்த்த
குப்பாயம்புக் கிருக்க கில்லைன்
கூவிக்கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பா வைரக்கும் அப்பாலாம்என்
ஆரமு தேயோ
அப்பா காண ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

2

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ்
சிறுகுழில் இது சிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட்
கொள்ளாங் குருமணியே
தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே
சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா வென்ன ஆசைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

3

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கமுகக் கூறல்
 வீரிலி நடைக்கூடம்
 தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன்
 சோத்தம் எம்பெருமானே
 உடைந்துரைநந் துருகி உன்னொளி நோக்கி
 உன்திரு மலர்ப்பாதம்
 அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

4

அளிபுண்ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி
 அடியேனுடையாக்கை
 புளியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும்
 விடையாய் பொடியாடி
 எளிவந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட
 என்னாரமுதேயோ
 அளியேன் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

5

எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங் கிருக்க
 கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
 வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா
 மலர்ச்சே வடியானே
 முத்தா உன்றன் முகவொளி நோக்கி
 முறுவல் நகைகாண
 அத்தா சால ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

6

பாரோர் விண்ணோர் பரவியேத்தும்
 பரனே பரஞ்சோதி
 வாராய் வாரா வுகைந்தந்து
 வந்தாட்கொள்வானே
 பேராயிரமும் பரவித் திரிந்தெம்
 பெருமான் என ஏத்த
 ஆரா அமுதே ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

7

கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள்
 கழுமத் தழுவிக்கொண்டு
 எய்யா தென்றன்தலைமேல் வைத்தெம்
 பெருமான் பெருமானென்று
 ஐயா என்றன் வாயா லரற்றி
 அழல்சேர் மெழுகொப்ப
 ஐயாற் றரசே ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

8

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச்
 சிவபுரநகர்புக்குக்
 கடியார் சோதி கண்டுகொண்டென்
 கண்ணினை களிகூரப்
 படிதா னில்லாப் பரம்பரனே உன்
 பழுஅடியார் கூட்டம்
 அடியேன் காண ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

9

வெஞ்சேலனைய கண்ணார்தம்
 வெகுளிவலையில் அகப்பட்டு
 நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே
 நானோர் துணைகாணென்
 பஞ்சேரடியாள் பாகத்தொருவா
 பவளத் திருவாயால்
 அஞ்சேல் என்ன ஆசைப்பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
அதிசயப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

வைப்பு மாடென்றும் மாணிக்கத் தொளியென்றும்
மனத்திடை உருகாதே
செப்பு நேர்முலை மடவரலியர்தங்கள்
திறத்திடை நைவேனை
ஒப்பிலாதான உவமனி விறந்தன
ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்து
அப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே.

1

நீதியாவன யாவையும் நினைக்கிலேன்
நினைப்பவ ரொடுங்கூடேன்
ஏதமே பிறந்திறந்துழல்வேன்றனை
என்னடி யானென்று
பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன்
நிரந்தர மாய் நின்ற
ஆதிஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே.

2

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட
முக்கண துடையெந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன்
எளியவன் அடியார்க்குப்
பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடிதனில்
இளமதியதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே.

3

பித்த னென்றெனை உலகவர் பகர்வ தோர்
காரணம்இதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடிடும்
உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அருநரகிடை வீழ்வதற்
கொருப்படு கின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே.

4

பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன்
பன்மலர் பறித்தேத்தேன்
குரவு வார் குழலார் திறத்தே நின்று
குடிசெடு கின்றேனை
இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை
எரிசடை மிளர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே.

5

எண்ணிலேன் திருநாமவஞ் செழுத்தும்என்
ஏழைமை யதனாலே
நண்ணிலேன் கலைஞானிகள் தம்மொடு
நல்வினை நயவாதே
மண்ணிலே பிறந்திறந்து மண்ணாவதற்
கொருப்படு கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே.

6

பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும்
பொழுகிய பொய்க்கூரை
இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின்று இடர்க்கடற்
சுழித்தலைப் படுவேனை
முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த
பவளத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே.

7

நீக்கி முன்னென்னைத் தன்னொடு
 நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து
 நோக்கி நுண்ணிய நொடியன
 சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத்
 தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத்
 தெழுதரு சுடர்ச்சோதி
 ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
 அதிசயங் கண்டாமே. 8

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர்
 எழுதரு நாற்றம் போல்
 பற்றலாவ தோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்
 அப்பொருள் பாராதே
 பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும்
 பித்தர்சொல் தெளியாமே
 அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
 அதிசயங் கண்டாமே. 9

ருள்திணிந்தெழுந்திட்டதோர் வல்வினைச்
 சிறுகுடி விதுவித்தைப்
 பொருளெனக்களித் தருநரகத்திடை
 விழப்புக்கின்றேனைத்
 தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை யிடிதரச்
 சினப்பதத் தொடுசெந்தீ
 அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய
 அதிசயங் கண்டாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
புணர்ச்சிப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடர்பொற்குன்றைத் தோளாமுத்தை
வாளா தொழும்புகந்து
கடைபட்டேனை ஆண்டுகொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என்னா ரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

1

ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்தைம் புலனாய
சேற்றி லமுந்தாச் சிந்தைசெய்து
சிவனெம் பெருமானென்றேத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக் குள்ளே
உருகி ஓலமிட்டுப்
போற்றிநிற்ப தென்றுகொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

2

நீண்டமாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டுகொண்ட என் ஆரமுதை
அள்ளுள்ளது தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட்டறி
விரையார் மலர் தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

3

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
 அல்லா தவரும் அமரர்கோனுஞ்
 சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்
 சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
 நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
 நிறையின் அமுதை அமுதின் சுவையைப்
 புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 4

திகழத் திகழும் அடியும் முடியுங்
 காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
 அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா
 அம்மான் இம்மா நிலமுழுதும்
 திகழப் பணிகொண்டென்னை ஆட்கொண்டு
 ஆ ஆ என்ற நீர்மையெல்லாம்
 புகழப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 5

பரிந்து வந்து பரமானந்தம்
 பண்டே அடியேற் கருள் செய்யப்
 பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
 அருமா லுற்றேன் என்றென்று
 சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்ளீர்
 உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
 புரிந்து நிற்பதென்று கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 6

நினையப்பிறருக் கரிய நெருப்பை
 நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
 தனையொப் பாரை யில்லாத் தனியை
 நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்தகண்டம்
 கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்
 கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
 புனையப் பெறுவதென்று கொல்லோஎன்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. 7

நெக்குநெக்குள் உருகி உருகி
 நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் எழுந்தும்
 நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
 நானாவிதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றிச்
 செக்கர்போலும் திருமேனி
 திகழ நோக்கிச் சிலிர்சி லிர்த்துப்
 புக்கு நிற்ப தென்றுகொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

8

தாதாய் மூவே முலகுக்குங்
 தாயே நாயேன் தனையாண்ட
 பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
 பெருந்தேன் பில்க எப்போதும்
 ஏதாம் மணியே என்றென்றேத்தி
 இரவும் பகலும் எழிலார்பாதப்
 போதாய்ந் தணைவதென்று கொல்லோஎன்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

9

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங்
 கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
 மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
 முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
 பார்ப்பானே எம்பரமா என்று
 பாடிப் பாடிப் பணிந்து பாதப்
 பூப்போதணைவ தென்று கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
வாழாப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்
பரனே பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன்றருள் புரியாயே. 1

வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
குணர்விறந்துலக மூடுருவுஞ்
செம்பெருமானே சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
எம்பெருமானே என்னையாள்வானே
என்னைநீ கூவிக் கொண்டருளே. 2

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஊடுவ துன்னோடுவப்பதும்
உன்னை உணர்த்துவ துனக்கெனக்குறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன்றருள் புரியாயே. 3

வல்லைவாளரக்கர் புரமெரித்தானே
 மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
 தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 எல்லைமூவுலகும் உருவியன் றிருவர்
 காணும்நாள் ஆதியீ நின்மை
 வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்றருள் புரியாயே.

4

பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீயல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு
 செவிகண் என்றிவை நின்கணை வைத்து
 மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன்றருள் புரியாயே.

5

பஞ்சின்மெல்லடியாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
 அருளினை மருளினால் மறந்த
 வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்றருள் புரியாயே.

6

பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 திருவயர்கோலச் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
 கலந்துநான் வாழமா றறியா
 மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்றருள் புரியாயே.

7

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
 ஆரமுதே அடியேனை
 வந்துய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன்
 கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே. 8

பாவநாசாவுன் பாதமே யல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 தேவர் தந்தேவே சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
 முழுங்கழலாய் நிமிர்ந்தானே
 மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்றருள் புரியாயே. 9

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீயல்லால்
 பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
 தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ
 எனக்கோர் துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
 மழவிடையானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்றருள் புரியாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ அருட்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா றறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

1

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட்டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் கானேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

2

எங்கள்நாயகனே என்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள் நாயகனே தக்கநற்காமன்
தனதுடல் தழுவெழ விழித்த
செங்கண்நாயகனே திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றருளாயே.

3

கணேஷபதகம்

169

கமலநான்முகனுங் கார்முகில் நிறத்துக்
 கண்ணனும் நண்ணுதற்கரிய
 விமலனே எமக்கு வெளிப்படா யென்ன
 வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
 திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

4

துடிகொள்ளே ரிடையாள் சுரிசுழல் மடந்தை
 துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
 பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
 பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
 செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அ தெந்துவே என்றரு ளாயே.

5

துப்பனே தூயாய் தூயவெண்ணீறு
 துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்
 தொப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
 உறுசுவை அளிக்கும் ஆரமுதே
 செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

6

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
 மேவலர் புரங்கள் மூன்றெரித்த
 கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
 கடுத்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
 செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

7

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
 மொட்டறா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
 பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
 பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
 சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

8

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
 மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
 கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
 தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

9

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந்துறையில்
 செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 இருந்தவா றெண்ணி ஏசறா நினைந்திட்
 டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்
 றருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
 அலைகடல் அதனுளே நின்று
 பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
 போதராய் என்றரு ளாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கிலாத பெருந்துறைப்பெரு
மான் உன்நாமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கிலாததோர் இன்ப மேவருந்
துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
உணக்கிலாததோர் வித்துமேல்விளை
யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கி லாத்திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

1

பிட்டு நேர்பட மண் சுமந்த
பெருந்துறைப்பெரும் பித்தனே
சட்டநேர்பட வந்திலாத
சழுக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்டனே சிவலோகனேசிறு
நாயினுங்கடையாய வொங்
கட்டனேனையும் ஆட்கொள்வான்வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

2

மலங்கினேன் கண்ணின்நீரை மாற்றி
மலங்கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன் வினைக்கேடனேன் இனி
மேல் விளைவதறிந்திலேன்
இலங்குகின்றநின்சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிடமின்றியே
கலங்கினேன் கலங்காமலேவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

3

பூணொணாததொரன்பு பூண்டு
 பொருந்திநாள்தொறும் போற்ற வும்
 நானொணாததொர்நாணம் எய்தி
 நடுக்கடலுள் அழுந்திநான்
 பேணொணாதபெருந்துறைப்பெருந்
 தோணிபற்றியுகைத்தலுங்
 கானொணாத்திருக்கோலம் நீவந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

4

கோலமேனிவராக மேகுணமாம்
 பெருந்துறைக்கொண்டலே
 சீலமேதும் அறிந்திலாத என்
 சிந்தை வைத்த சிகாமணி
 ஞாலமேகரியாக நானுனை
 நச்சி நச்சிட வந்திடுங்
 காலமேஉனை ஓதநீ வந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

5

பேதம் இல்லதோர் கற்பளித்த
 பெருந்துறைப் பெருவெள்ளமே
 ஏதமேபல பேசநீஎனை
 ஏதிலார் முனம் என்செய்தாய்
 சாதல் சாதல்பொல் னாமையற்ற
 தனிச்சரண சரணாமெனக்
 காதலால் உனைஓதநீ வந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

6

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை
 எண்குணம்செய்த ஈசனே
 மயக்க மாயதொர் மும்மலப்பழ
 வல்வினைக்குள் அழுந்தவும்
 துயக்கறுத்தெனை ஆண்டுகொண்டு நின்
 தூய்மலர்க்கழல் தந்தெனைக்
 கயக்க வைத்தடி யார்முனேவந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

7

உ
கண்டபத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள் தில்லை கண்டேனே. 1

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 2

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே. 3

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும் வண்ணம்
பல்லோருங் காண என்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 4

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. 5

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் நிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம்பலம் மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. 6

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராபே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 7

அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுதில்லை கண்டேனே. 8

பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 9

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
பீரார்த்தனைப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

கலந்து நின்னடி யாரோ டன்று
வாளா களித்திருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து
நின்ற திடர்பின்னாள்
உலர்ந்து போனேன் உடையானே உலவா
இன்பச் சுடர்காண்பான்
அலர்ந்து போனேன் அருள்செய்யாய் ஆர்வங்
கூர அடியேற்கே.

1

அடியார் சிலருன் அருள்பெற்றார் ஆர்வங்
கூர யான் அவமே
முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவால்
அடியேன் மூக்கின்றேன்
கடியேனுடைய கடுவினையைக் களைந்துன்
கருணைக் கடல்பொங்க
உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே ஓவா
துருக அருளாயே.

2

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய் அடியா
ரெல்லாம் புக்கமுந்த
இருளா ராக்கை யிதுபொறுத்தே எய்த்தேன்
கண்டாய் எம்மானே
மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன் வருமால்
என்றிங் கெனைக்கண்டார்
வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை உடையாய்
பெறநான் வேண்டுமே.

3

வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியா
 ருள்ளே விரும்பி எனை அருளால்
 ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த அமுதே
 அருமா மணிமுத்தே
 தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்
 தொண்டனேற்கும் உண்டாங்கொல்
 வேண்டா தொன்றும் வேண்டாதுமிக்க
 அன்பே மேவுதலே.

4

மேவும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பி
 யானும் மெய்ம்மையே
 காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா
 உன்றன் கருணையினால்
 பாவியேற்கும் உண்டாமோ பரமா
 னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்
 தாவி யாக்கை யானென்தன் றியாது
 மின்றி அறுதலே.

5

அறவே பெற்றார் நின்னன்பர்
 அந்தமின்றி அகநெகவும்
 புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்பு
 கின்றேன் உடையானே
 பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா
 ஒழியாப் பிரிவில்லா
 மறவா நினையா அளவிலா மாளா
 இன்ப மாகடலே.

6

கடலே அனைய ஆனந்தம் கண்டா
 ரெல்லாங் கவர்ந்துண்ண
 இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங் கிருத்த
 லழகோ அடிநாயேன்
 உடையாய் நீயே அருளிதியென்
 றுணர்த்தா தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன்
 சுடரார் அருளால் இருள்நீங்கச் சோதி
 இனித்தான் துணியாயே.

7

கணேஷபதகம்

177

துணியா உருகா அருள்பெருகத்
 தோன்றும் தொண்டரிடைப்புகுந்து
 திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சி வனே
 நின்று தேய்கின்றேன்
 அணியா ரடியா ருனக்குள்ள அன்புந்
 தாராய் அருளளியத்
 தணியா தொல்லை வந்தருளித் தளிர்ப்பொற்
 பாதந் தாராயே.

8

தாரா அருளொன் நின்றியே தந்தாய்
 என்றுன் தமரெல்லாம்
 ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார்
 போல அயர்வேனோ
 சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி
 ஆண்ட சிவலோகா
 பேரா னந்தம் பேராமை வைக்க
 வேண்டும் பெருமானே.

9

மாளோர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக்
 கனியே மனநெகா
 நாளோர் தோளாச் சுரையொத்தால்
 நம்பி இத்தால் வாழ்ந்தாயே
 ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே உருகிப்
 பெருகும் உள்ளத்தைக்
 கோனே அருளுங் காலந்தான் கொடியேற்
 கென்றோ கூடுவதே.

10

கூடிக்கூடி உன்னடியார் குனிப்பார்
 சிரிப்பார் களிப்பாரா
 வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றல்
 மரம்போல் நிற்பேனோ
 ஊடி ஊடி உடையாயொடு கலந்துள்
 ளருகிப் பெருகிநெக்கு
 ஆடிஆடி ஆனந்தம் அதுவே
 யாக அருள்கலந்தே.

11

உ
குழைத்தபத்து

திருச்சிற்றம்பலம்
குழைத்தால் பண்டைக் கொடுவினைநோய்
காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன்
உழைத்தா லுறுதியுண்டோ தான்
உமையாள் கணவா எனை ஆள்வாய்
பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ
பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென்
றழைத்தால் அருளா தொழிவதே
அம்மானே உன்னடியேற்கே.

1

அடியேன் அல்லல் எல்லாம்புன
அகலஆண்டாய் என்றிருந்தேன்
கொடியே ரிடையாள் கூறாஎங்கோவே
ஆவா என்றருளிச்
செடிசேர் உடலைச் சிதையாத தெத்துக்
கெங்கள் சிவலோகா
உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா தொறுத்தால்
ஒன்றும் போதுமே.

2

ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக்
கொண்ட நின்கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான் ஏழை
பங்கா எங்கோவே
குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா
மென்றே நீகொண்டால்
என்றான் கெட்ட திரங்கிடாய் எண்தோள்
முக்கண் எம்மானே.

3

மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே
 நின்சீர் மறப்பித்திவ்
 வுனே புகஎன்தனைநூக்கி உழலப்
 பண்ணு வித்திட்டாய்
 ஆனால் அடியேன் அறியாமை அறிந்து
 நீயே அருள்செய்து
 கோனே கூவிக் கொள்ளுநாள் என்றென்
 றுன்னைக் கூறுவதே.

4

கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங்
 கரணம் எல்லாம்நீ
 தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை
 நன்மை முழுதும்நீ
 வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை
 உன்னை விரித்துரைக்கில்
 தேறும் வகைஎன் சிவலோகா திகைத்தால்
 தேற்ற வேண்டாவோ.

5

வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
 முழுதந் தருவோய்நீ
 வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி
 என்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய் யானும்
 அதுவே வேண்டின் அல்லால்
 வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
 உன்றன் விருப்பன்றே.

6

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும்
 உடைமை எல்லாமுங்
 குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட
 போதே கொண்டிலையோ
 இன்றோர் இடையு றெனக்குண்டோ எண்தோள்
 முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ
 இதற்கு நாயகமே.

7

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து
நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே
வைத்திட்டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக்கடவேன் நானோதான்
என்ன தோஇங் கதிகாரங்
காயத் திடுவாய் உன்னுடைய
கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே.

8

கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள் கண்டேன்
கண்கள் களிகூர
எண்ணா திரவும் பகலும்நான் அவையே
எண்ணும் அதுவல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துள்
கழற்கே புகுமாறும்
அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ அடிமை
சால அழகுடைத்தே.

9

அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன்
அரற்று கின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரிய பதம்எனக்குப் புராண
நீதந் தருளாதே
குழுகா கோல மறையோனே கோனே
என்னைக் குழைத்தாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
உயிருண்ணிப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

பைந்நாப் பட அரவேரல்குல் உமைபாகமதாய் என்
மெய்ந்நாள் தொறும் பிரியா வினைக்கேடா விடைப்பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாட்களித் தெந்நாள் இறுமாக்கேன் இனியானே. 1

நானாரடி அணைவானொரு நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்கு
ஊனாருடல் புகுந்தான் உயிர் கலந்தான் உளம்பிரியான்
தேனாரசடை முடியான் மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர் வளமீந்தனன் எனக்கே. 2

எனைநானென்ப தறியேன்பகல் இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தான் எனை மத்தோன்மத்தனாக்கிச்
சினமால்விடை உடையான் மன்னு திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன் எனைச் செய்தபடி றறியேன் பரஞ் சுடரே. 3

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர் வியனுலகில்
எனைத்தான்புகுந் தாண்டான் எனதென்பின்புரை யுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லே பெருந்துறையில் உறைபெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான் மறு மாற்றத்திடை யானே. 4

பற்றாங்கவை அற்றீர்பற்றும் பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி அடைவோமெனிற கெடுவீரோடி வம்பின்
தெற்றாரசடை முடியான் மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றாங்கவன் கழல்பேணின ரொடும் கூடுமின் கலந்தே. 5

கடலின்திரையதுபோல் வரு கலக்கமலம் அறுத்தென்
 உடலும்என துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
 சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
 படருஞ்சடை மகுடத்தொங்கள் பரன்தான் செய்த படிநே. 6

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன் செல்வம்
 வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும்
 வேண்டேன் பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார் தமைநாளும்
 தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள்
 புண்டேன்புறம் போகேன் இனிப் புறம்போகலொட் டேனே. 7

கோற்றேன்எனக் கென்கோகுரை கடல்வாய் அமுதென்கோ
 ஆற்றேன்எங்கள் அரனே அருமருந்தே என தரசே
 சேற்றார்வயல் புடைசூழ் தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
 நீற்றார்தரு திருமேனிநின் மலனே உனையானே. 8

எச்சம் அறிவேன் நான்எனக் கிருக்கின்றதை அறியேன்
 அச்சோ எங்கள் அரனே அரு மருந்தே எனதமுதே
 செச்சைமலர் புரைமேனியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
 நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி யானாகிநின் றானே. 9

வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமே செய அவமே
 ஊன்பாவிய உடலைச் சுமந்தடவிமர மானேன்
 தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
 நான்பாவியன் ஆனால் உனை நல்காயென லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
அச்சப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம்
மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல்
பாதம் நண்ணி
மற்றுமீர் தெய்வந் தன்னை உண்டென
நினைந்தெம் பெம்மாற்கு
அற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

1

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால் வினைக்கடல்
கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணா எம்பிரான்
தம்பிரா னாம்
திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத்
தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

2

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன் வ ளைக்கையார்
கடைக்கண் அஞ்சேன்
என்பொலாம் உருக நோக்கி அம்பலத்
தாடு கின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள்
பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

3

கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன் அவர்கிறி
 முறுவல் அஞ்சேன்
 வெளியநீ றாடும் மேனி வேதியன்
 பாதம் நண்ணித்
 துளியுலாம் கண்ணராகித் தொழுதழு
 துள்ளம் நெக்கிங்கு
 அளியிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

4

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன் பிறப்பினோ
 டிறப்பும் அஞ்சேன்
 துணிநிலா அணியினான்தன் தொழும்பரோ
 டழுந்தி அம்மால்
 திணிநிலம் பிளந்தாங் காணாச்
 சேவடி பரவி வெண்ணீறு
 அணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

5

வாளுலாம் எரியும் அஞ்சேன் வரைபுரண்
 டிடினும் அஞ்சேன்
 தோளுலாம் நீற்றன் ஏற்றன் சொற்பதம்
 கடந்த அப்பன்
 தாளதா மரைகளேத்தித் தடமலர்
 புனைந்து நையும்
 ஆளலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

6

தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன் சாதலை
 முன்னம் அஞ்சேன்
 புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்த
 அம்பலத்து ளாடும்
 முகைநகைக் கொன்றைமாலை முன்னவன்
 பாத மேத்தி
 அகம்நெகா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

7

தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன் தழல்விழி
 உழுவை அஞ்சேன்
 வெறிகமழ் சடையன் அப்பன் விண்ணவர்
 நண்ண மாட்டாச்
 செறிதரு கழல்கள் ஏத்திச் சிறந்தினி
 திருக்க மாட்டா
 அறிவிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

8

மஞ்சலாம் உருமும் அஞ்சேன் மன்னரோ
 றுறவும் அஞ்சேன்
 நஞ்சமே அமுத மாக்கும் நம்பிரான்
 எம்பி ரானாய்ச்
 செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான் திருமுண்டம்
 தீட்ட மாட்டாது
 அஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

9

கோணிலா வாளி அஞ்சேன் கூற்றுவன்
 சீற்றம் அஞ்சேன்
 நீணிலா அணியினானை நினைந்துரைந்
 துருகி நெக்கு
 வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்தினின்
 றேத்த மாட்டா
 ஆணலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
 அஞ்சு மாறே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருப்பாண்டிப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப்
பாண்டியற் காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்றுமில்லாதவ
ரைக்கழற் போதிறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி
மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறி
யா தென்றன் உள்ளமதே.

1

சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர்
சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி
கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு
மேற்குடி கேடுகண்டீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப்
போட மறித்திடுமே.

2

நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக்
குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டீர்
பாரின்ப வெள்ளங் கொள்ப்பரி
மேற்கொண்ட பாண்டியனார்
ஓரின்ப வெள்ளத்துருக்கொண்டு
தொண்டரை உள்ளங் கொண்டார்
பேரின்ப வெள்ளத் துட் பெய்கழு
லேசென்று பேணுமினே.

3

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர்
 செல்லன்மின் தென்னன் நன்னாட்டு
 இறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக்
 காலம் எக் காலத்துள்ளும்
 அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித்
 தானந்த மாக்கடவி
 எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார்
 புரள இருநிலத்தே.

4

காலமுண்டாகவே காதல்செய்
 துய்மின் கருதரிய
 ஞாலமுண்டானொடு நான்முகன்
 வானவர் நண்ணரிய
 ஆலமுண்டான்ளங்கள் பாண்டிப்
 பிரான்தன் அடியவர்க்கு
 மூலபண்டாரம் வழங்குகின்
 நான்வந்து முந்துமினே.

5

ஈண்டிய மாயா இருள்கெட
 எப்பொரு ளும் விளங்கத்
 தூண்டிய சோதியை மீனவ
 னுஞ் சொல்ல வல்லன் அல்லன்
 வேண்டிய போதே விலக்கிலை
 வாய்தல் விரும்புமின்தாள்
 பாண்டிய னாரருள் செய்கின்ற
 முத்திப் பரிசிதுவே.

6

மாய வனப்பரி மேல்கொண்டு
 மற்றவர் கைக்கொளலும்
 போயறும் இப்பிறப் பென்னும்
 பகைகள் புகுந்தவருக்
 காய அரும்பெருஞ் சீருடைத்
 தன்னருளே அருளுஞ்
 சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன்
 சேவடி சேர்மின்களே.

7

அழிவின்றி நின்றதோர் ஆனந்த
 வெள்ளத் திடையழுத்திக்
 கழிவில் கருணையைக் காட்டிக்
 கடிய வினையகற்றிப்
 பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன்
 பாண்டிப் பெரும்பதமே
 முழுதுல குந்தரு வான்கொடை
 யேசென்று முந்துமினே.

8

விரவிய தீவினை மேலைப்
 பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
 பரவிய அன்பரை என்புருக்
 கும்பரம் பாண்டியனார்
 புரவியின் மேல்வரப் புந்திக்
 கொளப் பட்ட பூங்கொடியார்
 மரவியல் மேல்கொண்டு தம்மையும்
 தாம் அறியார் மறந்தே.

9

கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களையும்
 வென்றிருந்தழகால்
 வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந்
 தானும் ஓர் மீனவன்பால்
 ஏற்றுவந் தாருயி ருண்ட
 திறலொற்றைச் சேவகனே
 தேற்றமிலாதவர் சேவடி
 சிக்கெனச் சேர்மின்களே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
பிடித்தபத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட்கரசே ஒழிவறநிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழுதாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணியே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெருமானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

1

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தறமண்ணாய்
முழுப்புழக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

2

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

3

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கணியே
 பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
 பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே யோகத்தின் பொலிவே
 தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

4

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
 உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
 மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலியேற்கு
 விழுமிய தளித்ததோர் அன்பே
 செப்புதற் கரிய செழுந்சுடர் மூர்த்தீ
 செல்வமே சிவபெருமானே
 எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
 டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
 பிறவிலே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
 பிஞ்சுகா பெரியஎம் பொருளே
 திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

6

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
 பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
 பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
 பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
 தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
 செல்வமே சிவபெருமானே
 ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

7

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
 ஆதியே யாதும்ஈ றில்லாச்
 சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
 பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
 எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

8

பால்நினைத் தூட்டும் தாயினுஞ்சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந்திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

9

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
 பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
 என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
 ஈசனே மாசிலா மணியே
 துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
 தொடக்கெலாம் அறுத்தநற்சோதி
 இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேசறவு

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினைஉன் கழலிணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவா றன்றேஉன் பேரருளே. 1

பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் ஆளானார்க்கு
உண்ணார்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட் டாள்வாய்நீ வாஎன்னக்
கண்ணார உய்ந்தவா றன்றேஉன் கழல்கண்டே. 2

ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அமுந்துவேற் காவாவென்று
ஓதமிலி நஞ்சுண்ட உடையானே அடியேற்குள்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேஎம் பரம்பரனே. 3

பச்சைத்தா ரைவாட்டி படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்டு
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேஉன் திறம் நினைந்தே. 4

கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்துருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்
துற்றிறுமாந் திருந்தேன்எம் பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே. 5

கணேஷபதீகம்

193

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன் நின்னருளால்
உய்ச்சேன் எம் பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென் நாண்டவா றன்றேஅம் பலத்தமுதே. 6

என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கும்
அறியவொண்ணா
தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்ட
தென்பாலே நோக்கியவா றன்றேஎம் பெருமானே. 7

மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஓத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவா றன்றேஎம் பெருமானே. 8

மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளருகத்
தெருவுதொறும் மிக அலரிச் சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமாறு
அருளெனக்கிங் கிடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே. 9

நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
தீருப்புலம்பல்

திருச்சிற்றம்பலம்

புங்கமலத் தயனொடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண் ணீறாட
ஓங்கெயில்கூழ் திருவாலூர் உடையானே அடியேன்நின்
புங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. 1

சடையானே தழலாட தயங்குழ விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ மழுவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்கூழ் பெருந்துறையாய்
அடியேன்நான்
உடையானே உனையல்லா துறுதுணை மற்றறியேனே. 2

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன்
பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாடன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
குலாப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங் கவந்தியுமே
உறவென்றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ்
சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிரும்
குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

1

துடியேர் இடுகிடைத்
தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள்
எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன்
எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

2

என்புள் ளருக்கி
இருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து
துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை
முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை
ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

3

குறியும் நெறியும்
 குணமுமிலார் குழாங்கள்தமைப்
 பிரியும் மனத்தார்
 பிறிவரிய பெற்றியனைச்
 செறியுங் கருத்தில்
 உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
 அறியுங் குலாத்தில்லை
 ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

4

பேருங் குணமும்
 பிணிப்புறும்இப் பிறவிதனைத்
 தூரும் பரிசு
 துரிசறுத்துத் தொண்ட ரெல்லாஞ்
 சேரும் வகையாற்
 சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
 ஆருங் குலாத்தில்லை
 ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

5

கொம்பில் அரும்பாய்க்
 குவிமலராய்க் காயாகி
 வம்பு பழுத்துடலம்
 மாண்டிங்ஙன் போகாமே
 நம்புமென் சிந்தை
 நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
 அம்பொன் குலாத்தில்லை
 ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

6

மதிக்குந் திறலுடைய
 வல்லரக்கன் தோள்நெறிய
 மிதிக்குந் திருவடி
 என் தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
 கதிக்கும் பசுபாசம்
 ஒன்றுமிலோம் எனக்களித்திங்
 கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை
 ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

7

இடக்குங் கருமுருட்
 டேனப்பின் கானகத்தே
 நடக்குந் திருவடி
 என்தலைமேல் நட்டமையால்
 கடக்குந் திறல்ஐவர்
 கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
 அடக்குங் குலாத்தில்லை
 ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

8

பாழ்ச்செய் விளாவிப்
 பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
 கீழ்ச்செய் தவத்தாற்
 கிழியீடு நேர்பட்டுத்
 தாட்செய்ய தாமரைச்
 சைவனுக்கென் புன்தலையால்
 ஆட்செய் குலாத்தில்லை
 ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

9

கொம்மை வரிமுலைக்
 கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
 செம்மை மனத்தால்
 திருப்பணிகள் செய்வேனுக்கு
 இம்மை தரும்பயன்
 இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
 அம்மை குலாத்தில்லை
 ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
அற்புதப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

மைய வாய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும்
ஆழியு ளகப்பட்டுத்
தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான்
தலைதடு மாறாமே
பொய்யெ லாம்விடத் திருவருள் தந்துதன்
பொன்னடி யிணைகாட்டி
மெய்ய னாய்வெளி காட்டிமுன் நின்றதோர்
அற்புதம் விளம்பேனே.

1

ஏய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர்
இயல்பொடும் வணங்காதே
சாந்த மார்முலைத் தையல்நல் லாரொடுந்
தலைதடு மாறாகிப்
போந்து யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து
பொற்கழலிணைகாட்டி
வேந்த னாய்வெளியே என்முன் நின்றதோர்
அற்புதம் விளம்பேனே.

2

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து
நானென தெனும்மாயக்
கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக்
கழறியே திரிவேனைப்
பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய
அரும்பொருள் அடியேனை
அடித்த டித்துஅக் காரமுன் தீற்றிய
அற்புதம் அறியேனே.

3

கணேஷபத்கம்

199

பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
 பொய்களே புகன்றுபோய்க்
 கருங் குழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு
 கலங்கியே கிடப்பேனைத்
 திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை
 சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலாதே
 அருந்து னைவனாய் ஆண்டுகொண்
 டருளிய அற்புதம் அறியேனே.

4

மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும்
 மங்கையர் தம்மோடுங்
 கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு
 குலாவிய திரிவேனை
 வீடு தந்தென்றன் வெந்தொழில் வீட்டி
 மென்மலர்க் கழல்காட்டி
 ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோர்
 அற்புதம் அறியேனே.

5

வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
 மங்கையர் தம்மோடும்
 பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத்
 த முந்திநான் பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
 குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல்
 கோமளத் தொடுங்கூடி
 அணைந்து வந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

6

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான்
 இயல்பொடஞ் செழுத்தோதித்
 தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாதுநான்
 தடமுலை யார்தங்கள்
 மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை
 மலரடி யிணைகாட்டி
 அப்பன் என்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

7

ஊச லாட்டுமில் வுடலுயி ராயின
 இருவினை அறுத்தென்னை
 ஓசையா லுணர் வார்க்குணர் வரியவன்
 உணர்வுதந் தொளியாக்கிப்
 பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன்
 பரம்பெருங் கருணையால்
 ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய
 அற்புதம் அறியேனே.

8

பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான்
 புழுத்தலை நாய்போல
 இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்தங்
 கிணங்கியே திரிவேனை
 இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன்
 விரைமலர்க் கழல்காட்டி
 அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

9

செறியும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது
 செறிகுழலார் செய்யுங்
 கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களும்
 உன்னியே கிடப்பேனை
 இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில்
 லாததன் இணைமலர்க் கழல்காட்டி
 அறிவு தந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய
 அற்புதம் அறியேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சென்னிப்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன்
தென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அறியொணாமுத லாய
ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்பரன்றி அறியொ
ணாமலர்ச் சோதியான்
தூயமாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னிச் சுடருமே.

1

அட்டமூர்த்தி அழகன்இன்னமு தாய
ஆனந்த வெள்ளத்தான்
சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோகநாயகன் தென்பெ
ருந்துறைச் சேவகன்
மட்டு வார்குழல் மங்கை யாளையோர் பாகம்
வைத்த அழகன்தன்
வட்ட மாமலர்ச் சேவடிக் கண்நம் சென்னி
மன்னி மலருமே.

2

நங்கை மீரெனை நோக்குமின் நங்கள் நாதன்
நம்பணி கொண்டவன்
தொங்கு சோலைகள் சூழ்பெருந் துறை மேய
சேவகன் நாயகன்
மாங்கை மார்கையில் வளையுங்கொண்டெம் உயிருங்
கொண்டெம் பணிகொள்வான்
பொங்கு மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
மன்னிப் பொலியுமே.

3

பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில்
 வந்துபார்ப் பாணைச்
 சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லை
 மூதூர் நடஞ்செய்வான்
 எத்தனாகிவந் தில்புகுந்தெமை ஆளுங்
 கொண்டெம் பணிகொள்வான்
 வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே.

4

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி மதித்தி
 டா வகை நல்கினான்
 வேய தோளுமை பங்கள் எங்கள் திருப்பெ
 ருந்துறை மேவினான்
 காயத் துள்ளமு தூறஊறநீ கண்டு
 கொள்ளென்று காட்டிய
 சேய மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னித் திகழுமே.

5

சித்தமே புகுந் தெம்மையாட் கொண்டு தீவி
 னை கெடுத் துய்யலாம்
 பத்தி தந்துதன் பொற்கழற்கணை பன்மலர்
 கொய்து சேர்த்தலும்
 முத்தி தந்திந்த மூவுலகுக்கும் அப்பு
 றத்தெமை வைத்திடும்
 அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னி மலருமே.

6

பிறவி யென்னுமிக் கடலைநீந் தத்தன் பேர
 ருள்தந் தருளினான்
 அறவை யென்றடி யார்கள் தங்கள் அருட்கு
 ழாம்புக விட்டுநல்
 உறவு செய்தெனை உய்யக்கொண்ட பிரான்தன்
 உண்மைப் பெருக்கமாம்
 திறமை காட்டிய சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னித் திகழுமே.

7

கணேஷப்தகம்

203

புழுவி னாற்பொதிந் திடுகுரம்பையிற் பொய்த
 னையொழி வித்திடும்
 எழில்கொள் சோதியெம் ஈசன்எம்பிரான் என்னு
 டையப்பன் என்றென்று
 தொழுத கையின ராகித் தூமலரக் கண்கள்
 நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு
 வழுவி லாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னி மலருமே.

8

வம்ப னாய்த்திரி வேனைவாவென்று வல்வி
 னைப்பகை மாய்த்திடும்
 உம்ப ரான்உல கூடறுத்தப் புறத்த
 னாய் நின்ற எம்பிரான்
 அன்பரானவர்க்கருளி மெய்யடி யார்கட்
 கின்பந் தழைந்திடுஞ்
 செம்பொன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னித் திகழுமே.

9

முத்த னைமுதற் சோதியைமுக்கண்
 அப்பனை முதல் வித்தினைச்
 சித்த னைச்சிவ லோகனைத்திரு நாமம்
 பாடித் திரிதரும்
 பத்தர் காள்இங்கே வம்பின்நீர் உங்கள் பாசந்
 தீர்ப் பணிமினோ
 சித்த மாந்தருஞ் சேவடிக்கண்நம் சென்னி
 மன்னித் திகழுமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருவார்த்தை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற வாசகன்
மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பராங்கருணையடியார் குலாவு
நீதி குண மாகநல்கும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன்
மண்ணிடை வந்திழிந்து
ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த அருளறி
வார் எம்பிரானாவாரே.

1

மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து வணங்க
அவர்க்கருள் செய்தாசன்
ஞாலம் அதனிலை வந்திழிந்து நன்னெறி
காட்டி நலம்திகழும்
கோல மணியணி மாடநீடு குலாவு
மிடைவை மடநல்லாட்குச்
சீல மிகக்கரு ணையளிக்குந் திறமறி
வார்எம் பிரானாவாரே.

2

அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான் ஆனந்தக்
கூத்தன் அறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவதேறிப் பாரொடு
விண்ணும் பரவியேத்தப்
பிணிகெடநல்கும் பெருந்துறையெம் பேரரு
ளாளன்பெண் பாலுகந்து
மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும் வகையறி
வார் எம்பிரானாவாரே.

3

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து மிகுகுறை
 வானவர் வந்துதன்னைத்
 தேட இருந்த சிவபெருமான் சிந்தனை
 செய்தடி யோங்களுய்ய
 ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஏறி ஐயன்
 பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
 ஏடர் களையெங்கும் ஆண்டுகொண்ட இயல்பறி
 வார்எம் பிரானாவாரே.

4

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த மாக்கரு
 ணைக்கட லாய்அடியார்
 பந்தனை விண்டற நல்கும்எங்கள் பரமன்
 பெருந்துறை ஆதி அந்நாள்
 உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன் றோங்கு
 மதிலிலங்கை அதனில்
 பந்தனை மெல்லிர லாட்கருளும் பரிசுறி
 வார்எம் பிரானாவாரே.

5

வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி வேடுவ
 னாய்க்கடி நாய்கள்சூழ
 ஏவற் செயல்செய்யுந் தேவர்முன்னே எம்பெரு
 மான்தான் இயங்கு காட்டில்
 ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீசன் எந்தை
 பெருந்துறை ஆதியன்று
 கேவலங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி
 வார்எம் பிரானாவாரே.

6

நாதம் உடையதோர் நற்கமலப் போதினில்
 நண்ணிய நன்னுதலார்
 ஒதிப் பணிந்தலர் தூவியேத்த ஒளிவளர்
 சோதியெம் ஈசன் மன்னும்
 போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன்
 மண்ணிடை வந்து தோன்றிப்
 பேதங் கெடுத்தருள் செய்பெருமை அறியவல்
 வார்எம் பிரானாவாரே.

7

பூவலர் கொன்றையம் மாலையார்பன் போருகிர்
வன்புலி கொன்றவீரன்
மாதூநல் லாளுமை மங்கைபங்கன் வண்பொழில்
சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்
ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன் இருங்கடல்
வாணற்குத் தீயில்தோன்றும்
ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும் உருவறி
வார்எம் பிரானாவாரே.

8

துவெள்ளை நீறணி எம்பெருமான் சோதி
மகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன் தென்னன்
பெருந்துறை யாளிஅன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித் தன்கழல்
காட்டிக் கசிந்துருகக்
கேதங் கெடுத்தென்னை ஆண்டருளும் கிடப்பறி
வார்எம் பிரானாவாரே.

9

அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான் அடியார்க்
கமுதன் அவனிவந்த
எங்கள் பிரான்இரும் பாசந்தீர் இகபரம்
ஆயதோர் இன்பமெய்தச்
சங்கங் கவர்ந்து வண் சாத்தினோடுஞ் சதுரன்
பெருந்துறை யாளிஅன்று
மங்கையர் மல்கும் மதுரைசேர்ந்த வகையறி
வார்எம் பிரானாவாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
எண்ணப்பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாருரு வாய பிறப்பறவேண்டும்
பத்திமை யும்பெற வேண்டும்
சீருரு வாய சிவபெரு மானே
சொங் கமல மலர்போல்
ஆருரு வாயஎன் னார முதெஉன்
அடியவர் தொகை நடுவே
ஓருருவாய நின் திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக்கொண் டருளே.

1

உரியேன் அல்லேன் உனக் கடிமை
உன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதும்
தரியேன் நாயேன் இன்னதென்று
அறியேன் சங்கரா கருணையினாற்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள் என்றுன்
பெய்கழல் அடிகாட்டிப்
பிரியேன் என்றென் றருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே.

2

என்பே உருகநின் அருள்அளித்துன்
இணைமலர் அடி காட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டுகொண்ட
முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனையுருக்கி
உயிருண் கின்ற எம்மானே
நண்பே யருளாய் என்னுயிர் நாதா
நின்னருள் நாணாமே

3

பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனும்உன்
 உயர்ந்தபைங் கழல் காணப்
 பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
 பிறப்பறுப்பாய் எம்பெருமானே
 முத்தனை யானே மணியனை யானே
 முதல்வ னேமுறை யோஎன்று
 எத்தனை யானும் யான்தொடர்ந் துன்னை
 இனிப்பிரிந் தாற்றேனே.

4

காணும தொழிந்தேன் நின்திருப் பாதம்
 கண்டு கண் களிகூர்ப்
 பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன்
 பின்னைஎம் பெருமானே
 தானுவே அழிந்தேன் நின்னினைந் துருகுந்
 தன்மைஎன் புன்மைகளால்
 காணும தொழிந்தேன் நீயினி வரி னுங்
 காணவும் நாணுவனே.

5

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்
 பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து
 தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை
 யளிக்குஞ் சோதியை நீதி யிலேன்
 போற்றியென் அமுதே என நினைந்
 தேத்திப் புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே
 ஆற்றுவனாக உடையவ னேஎனை
 ஆவஎன் றருளாயே.

6

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
யாத்திரைப் பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

புவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப்
பெருமான் சிறியோமை
ஓவா துள்ளம் கலந்துணர்வாய் உருக்கும்
வெள்ளக் கருணையினால்
ஆவா என்னப் பட்டன்பாய் ஆட்பட்
டீர்வந் தொருப்படுமின்
போவோங் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட்
டுடையான் கழல்புகவே.

1

புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர் புயங்கப்
பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம் வேண்டா
போக விடுமின்கள்
நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே
அனைய நமையாண்ட
தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா
திருப்பார் தாந்தாமே.

2

தாமே தமக்குச் சுற்றமும் தாமே
தமக்கு விதிவகையும்
யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன
மாயம் இவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரோடும் அவன்தன்
குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்கன்
ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.

3

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல
 விடுமின் விளையாட்டைக்
 கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண்
 டிருமின் திருக்குறிப்பைச்
 செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோ
 கத்தே நமைவைப்பான்
 பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன்
 புவார் கழற்கே புகவிடுமே.

4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர்
 காலம் இனியில்லை
 உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோடு உடன்போ
 வதற்கே ஒருப் படுமின்
 அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத் துள் அணியார்
 கதவ தடையாமே
 புடைபட்டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன்
 ஆள்வான் புகழ்களையே.

5

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன்
 தாளே புந்திவைத்திட்டு
 இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோர்
 இடையு றடையாமே
 திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று
 சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
 நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம்
 உருகி நிற்போமே.

6

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில் நில்லோம்
 இனிநாம் செல்வோமே
 பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன்
 ஆள்வான் பொன்னடிக்கே
 நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும்
 பரிசே ஒருப்படுமின்
 பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தாற் பெறுதற்
 கரியன் பெருமானே.

7

பெருமான் பேரானந்தத்துப் பிரியா
 திருக்கப் பெற்றீர்காள்
 அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா
 அழுங்கி அரற்றாதே
 திருமா மணிகேள் திருக்கதவம் திறந்த
 போதே சிவபுரத்துத்
 திருமா றறியாத் திருப்புயங்கன் திருத்தாள்
 சென்று சேர்வோமே.

8

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த
 வைத்துச் சிந்திமின்
 போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன்
 புயங்கன் அருளமுதம்
 ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங்
 கூர அழுந்துவீர்
 போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற்
 கிடந்து புரளாதே.

9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய் இன்றே
 வந்தா ளாகாதீர்
 மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட்
 கலங்கி மயங்குவீர்
 தெருள்வீராகில் இதுசெய்ம்மின் சிவனோ
 கக்கோன் திருப்புயங்கன்
 அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே அந்தோ
 அந்தோ அந்தோவே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருப்படையெழுச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானவாள் ஏந்தும்ஐயர் நாதப் பறையறைமின்
மானமா ஏறும்ஐயர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆணநீர் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே. 1

தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்திறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்
திண்திறல் சித்தர்களே கடைக்கூழை செல்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம் நாம் அல்லைப்படை வாராமே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருவெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன் - செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து. 1

ஆர்க்கோ அரற்றுக்கோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன்- தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலைற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பர் ஆரொருவர் தாழ்ந்து. 2

செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன்- வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். 3

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்- தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து. 4

அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலுமால் கொள்ளும்- இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியா
திருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று. 5

பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும் வந்தென்மனத்தை- அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து. 6

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே- சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி. 7

யாவார்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவார்க்கும் கீழாம் அடியேனை- யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. 8

மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவரும் காணாச் சிவபெருமான்- மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். 9

இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்ளெஞ்சே எல்லாம்- தருங்காண்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து. 10

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்சான்றும்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய் - அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கணேஷபதீகம்

215

பண்டாய நான்மறை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனுங்
கண்டாரு மில்லை கடையேனைத்- தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிளங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை. 1

உள்ள மலமுன்றும்மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த- வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. 2

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிப்பாகன் நம்வினையை- வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. 3

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துகைம் ஏத்தத் தகுவாருஞ்- சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர். 4

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப்-பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண்.

5

காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு.

6

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசில் மணியின் மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து.

7

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
திருப்படையாட்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்களிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டிநன்னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்துவெளிப்படும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிலே. 1

ஒன்றினொ டொன்றுமோ ரைந்தினொ டைந்தும் உயிர்ப்பறு மாகாதே
உன்னடியார் அடியார் அடியோம் என உய்ந்தன ஆகாதே
கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது வாகாதே
காரணமாகும் அனாதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே
நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம் நடந்தன வாகாதே
நாமுமெ லாமடி யாருட னேசெல நண்ணுது மாகாதே
என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே
ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன் என்னுள் புகுந்திடிலே. 2

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராவமு தாகாதே
அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவ தாகாதே
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன வாகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே
என்னுடை நாயக னாகியஈசன் எதிர்ப்படு மாயிடிலே. 3

என்னணி யார்முலை ஆகம் அளைந்துடன் இன்புறு மாகாதே
 எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி தாடுது மாகாதே
 நன்மணி நாதம் முழுங்கியென் உள்ளநற நண்ணுவ தாகாதே
 நாதன் அணித்திரு நீற்றினை நித்தலும் நண்ணுவ தாகாதே
 மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே
 மாமறை யும் அறியாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
 இன்னியற் சொங்குமு நீர்மலர் எந்தலை எய்துவ தாகாதே
 என்னை யுடைப்பெரு மான் அருள் ஈசன் எழுந்தரு எப்பெறிலே. 4

மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே
 வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
 கண்ணிலி காலம் அனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே
 காதல்செயும் அடியார்மனம் இன்று களித்திடு மாகாதே
 பெண்ணலி ஆணென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே
 பேரறி யாத அனேக பவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே
 எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவ தாகாதே
 என்னையுடைப் பெருமான் அருள் ஈசன் எழுந்தருள் பெறிலே. 5

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறு பொலிந்திடு மாகாதே
 பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே
 மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்து வெளிப்படுமாகாதே
 வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுத்திடு மாகாதே
 தன்னடி யாரடி எந்தலை மீது தழைப்பன ஆகாதே
 தானடி யோம் உடனேயுவந்து தலைப்படு மாகாதே
 இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக இயம்பிடு மாகாதே
 என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன்என் அத்தன் எழுந்தரு எப்பெறிலே. 6

கனேஷபத்கம்

219

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை சுவைதரு மாகாதே
 துண்ணென என்னுளம் மன்னியசோதி தொடர்ந்தெழு மாகாதே
 பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே
 பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள் பரந்தெழு மாகாதே
 வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று விளைந்திடு மாகாதே
 விண்ணவரும் அறியாத விழுப்பொருள் இப்பொரு ளாகாதே
 எல்லையி லாதன எண்குண மானவை எய்திடு மாகாதே
 இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள எழுந்தரு ளப் பெறிலே. 7

சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே
 சாதிவி டாதகுணங்கள் நம்மோடு சலித்திடு மாகாதே
 அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை அடங்கிடு மாகாதே
 ஆசைஎலாம் அடியாரடியோம் எனும் அத்தனை யாகாதே
 செங்கயல் ஒண்கண்மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே
 சீரடியார்கள் சிவானுப வங்கள் தெரிந்திடு மாகாதே
 எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர் எய்துவ தாகாதே
 ஈறறி யாமறை யோன் எனைஆள எழுந்தரு ளப் பெறிலே. 8

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
ஆனந்தமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னே ரனைய பூங்கழல்கள்
அடைந்தார் கடந்தார் வியனாலகம்
பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு
போற்றா நின்றார் அமரரெல்லாம்
கல் நேரனைய மனக்கடையாய்க்
கழிப்புண் டவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக்
கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே

1

என்னால் அறியாப் பதம் தந்தாய்
யான தறியா தேகெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை
உடையாய் அடிமைக் காரென்பேன்
பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும்
பழைய அடியா ரொடுங்கூடா
தென்நா யகமே பிற்பட்டிங்
கிருந்தென் நோய்க்கு விருந்தாயே.

2

சீல மின்றி நோன்பின்றிச்
செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி
வாரா உலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியேன் என்றோ கூடுவதே.

3

கணேஷபதகம்

221

கெடுவென் கெடுமா கெடுகின்றேன்
 கேடி லாதாய் பழிகொண்டாய்
 படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான் பட்டாற்
 பின்னைப் பயனென்னே
 கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே
 காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே
 நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால்
 நன்றோ எங்கள் நாயகமே.

4

தாயாய் முலையைத் தருவானே
 தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய்
 நாயேன் கழிந்து போவேனோ
 நம்பி யினித்தான் நல்குதியே
 தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன்
 தயாந் என்பால் இல்லையே
 நாயேன் அடிமை உடனாக
 ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ.

5

கோவே யருள வேண்டாவோ
 கொடியேன் கெடவே அமையுமே
 ஆவா வென்னா விடிலென்னை
 அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
 சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ
 தக்க வாறன் றென்னாரோ
 தேவே தில்லை நடமாடி திகைத்தேன்
 இனித்தான் தேற்றாயே.

6

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி
 ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்
 பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம்
 பிச்ச தேற்றும் பெருந்துறையாய்
 அரிய பொருளே அவிநாசி
 அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
 தெரிய அரிய பரஞ்சோதி
 செய்வ தொன்றும் அறியேனே.

7

உ
அச்சோப் பதிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனைஆண்ட
அத்தனைனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 1

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 2

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்எனக் கருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 3

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூநெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணல்எனக் கருளியவா நார்வபெறுவார் அச்சோவே. 4

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்று
அஞ்சேல்என் றருளியவா நார்பெறுவார் அச்சோவே. 5

கணேஷபதிகம்

223

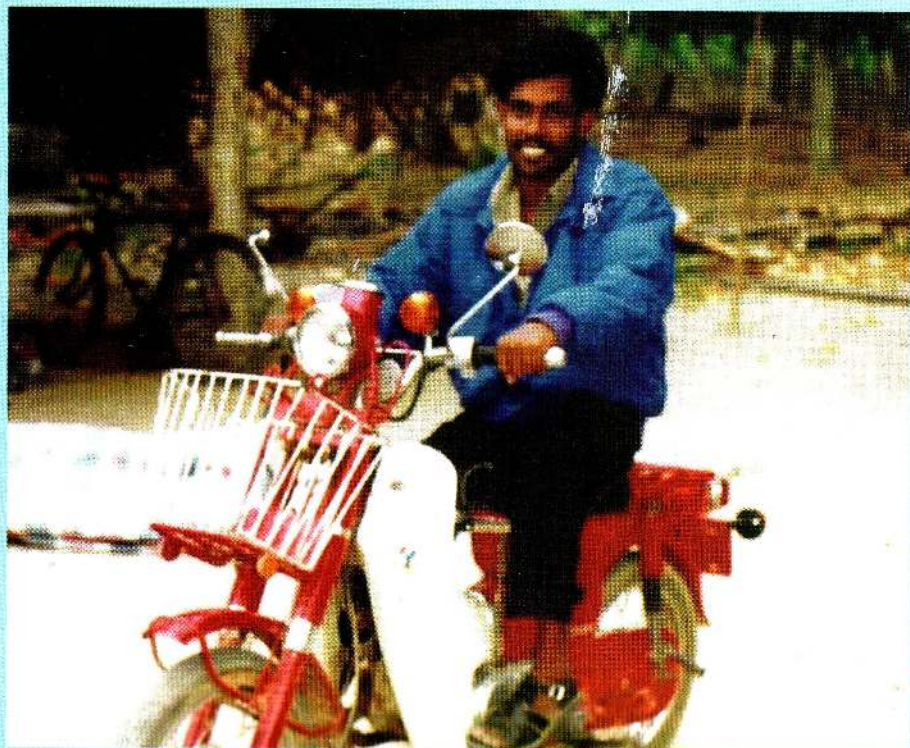
வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல் பளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் துரிசுமறுத்து
அந்தமெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 6

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாமுருவி
உய்யும்நெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்னகக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 7

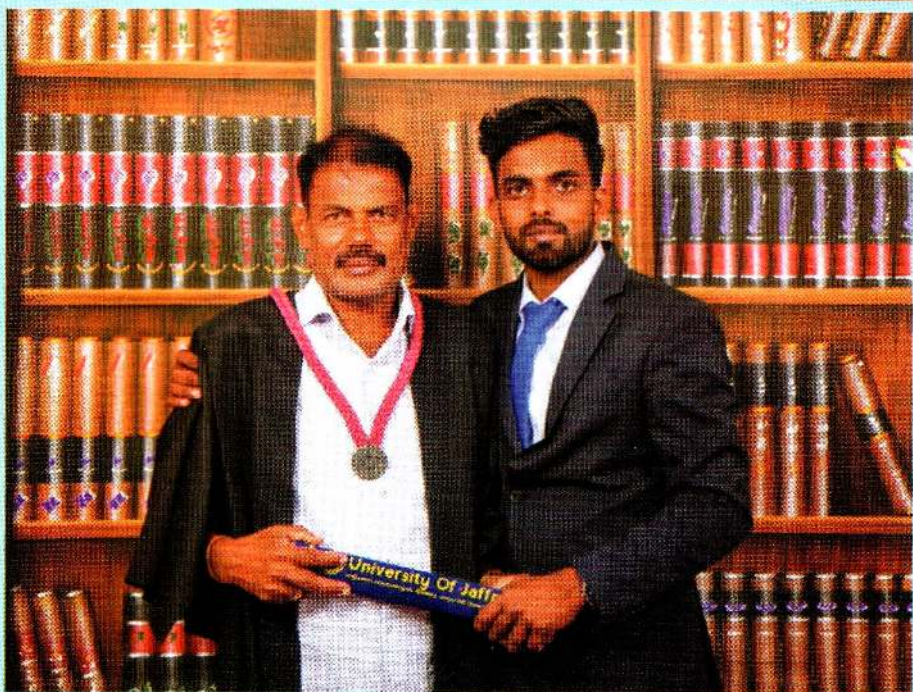
சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 8

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருமகனார்ன் சுவடுகள்...

அருட்பொலிவும் இயற்கை அழகாலும் இணைந்தது தான் ஈழநாடு. அதன் வடக்கே அணிசெய்கின்றது யாழ்ப்பாணம். யாழ்ப்பாணத்தின் தென்மேற்கில் அமைந்துள்ள ஏழு தீவுகளுள் ஒன்றுதான் நெடுந்தீவு. சப்த தீவுகளில் மிக நீண்டதும் வரலாற்றுப் பெருமைமிக்கதுமான பசுத்தீவு, மாவுறையூர், ஆவுறையூர், நாகநீள் நகர், டெல்வ்ட் (Delft) என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் 47.5 சதுரகிலோமீற்றர் பரப்பைக் கொண்ட நெடுந்தீவின் கிழக்கே புகழ்பெற்ற உயர்சைவ வேளாளர் குலத்தவர்கள், முதலிமார்கள் வாழ்ந்தவர்கள் என்பது வரலாற்றுச் சான்று. மேற்படி கூற்றை மயில்வாகனப் புலவர் அவர்கள் யாழ்ப்பாண "வைபவமாலை" எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகு சிறப்புப் பொருந்திய நெடுந்தீவில் தனிநாயக முதலி வழித்தோன்றலில் உதித்த ஐயம்பிள்ளையும் சிதம்பரப்பிள்ளை தனுஷ்கோடி வேலாயுத உடையார் மரபதனில் உதித்த சேதுப்பிள்ளை செய்த தவப்பயனால் உதித்தவர்தான் நாகலிங்கம், முதலிமார் மரபில் உதித்த நாகமுத்து எனும் நன் மங்கையைக் கரம்பிடித்து தலைமகனாக வைத்தியநாதனும் (முன்னாள் நெடுந்தீவு V.C. Member) அதே மரபை சேர்ந்த நெருங்கிய உறவினரான கந்தையா சின்னப்பிள்ளை பெற்றெடுத்த கடைசி மகனான வள்ளியம்மையும் செய்த தவப்பயனாய் எட்டு மகன்களைக் கொண்ட குடும்பத்தில் மூன்றாவது மகனாய் 28.07.1962ல் வந்துதித்தவர்தான் கணேசரத்தினம்.

இவரோடு உடன்பிறப்புக்களாக அமரர் சபாரத்தினம் மற்றும் பாலரத்தினம், கருணாமூர்த்தி, சிவகடாட்சரம், நகுலேஸ்வரன், யோகேஸ்வரன், தயாபரன் ஆகியோர் திகழ்ந்தனர்.

எல்லோராலும் "கணேஷா" எனச் செல்லமாய் அழைக்கப்பட்ட அன்னார் ஆரம்பக்கல்வியை நெடுந்தீவு கிழக்கு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை யாழ். நெடுந்தீவு மகாவித்தியாலயத்திலும் பயின்றார்.

சிறுபராயம் முதல் கல்வி கலைகளில் சிறந்து விளங்கிய இவர், குறிப்பாகக் கணித பாடத்தில் சிறந்த மாணவனாகவும் ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்தவராகவும் திகழ்ந்தார்.

தந்தையாரின் தொழில் நிமித்தமாய் கிளிநொச்சியின் இயற்கை கொட்டிப்பொழியும் ஸ்கந்தபுரத்திற்கு வருகைதந்தார். இக்கிராமமானது 1962ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாவட்ட சகல பிரதேசச் செயலக பிரிவுகளில் இருந்து தேர்வு செய்யப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அக்கராயன் குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ் இடதுகரை வலதுகரையாகப் பிரிக்கப்பட்டு குளம் புனரமைக்கப் பெற்றது. இடதுகரை வாய்க்கால் பிரதேசத்தினுள் ஸ்கந்தபுரம் கிராமம் பிரிக்கப்பட்டது. ஸ்கந்தபுரத்தில் 3 ஏக்கர் நெற்காணியும் 2 ஏக்கர் குடியிருப்புக் காணியும் வழங்கப்பட்டு மக்களே காடுவெட்டி அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஊக்கமும் உதவியும் அளித்தது. இந்தத் திட்டத்திற்கு காணி ஆணையாளர் திணைக்களம் முன்னின்றது.

ஸ்கந்தபுரம் கிராமத்தில் ஏறக்குறைய 325 குடும்பங்களிற்கு மேட்டு நிலத்தில் 2 ஏக்கரில் சிறிய குடியிருப்பில் வீடும் கிணறும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அத்தோடு மேட்டுக் காணிக்கு தோட்டம் செய்வதற்கு ஏற்று நீர்ப்பாசன வசதியும் வயல் நிலங்களுக்கு வாய்க்கால் மூலமான நீர்ப்பாசன வசதியும் செய்து கொடுக்கப்பட்டது. இந்த வகையில் 567ம் இலக்க காணியினை (வைத்தியநாதனுக்கு) அன்னாரின் தந்தைக்கு வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் காடுமேடு வெட்டி காணிதனை களனி ஆக்கி அபிவிருத்தி செய்து அங்கு குடியேறினார்கள். குடும்பத்தினரும் சகோதரர்களும் இணைந்து ஸ்கந்தபுரத்தில் இன்புற்று வாழ்வை வாழத் தொடங்கினர்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்வர்” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க குடும்பத்தை உயர்நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் பொருட்டு தனது இளமைப்பருவத்திலேயே விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

**“உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு”** என்பதற்கிணங்க
மிளகாய், வெங்காயம், நெல்உற்பத்தி உள்ளிட்ட விவசாயத்தில்
உச்சம் தொட்டிருந்தார்.

பிள்ளையாரின் நாமத்தை தன் பெயரில்
கொண்டிருந்ததனாலும் நேர்மை, விடாமுயற்சி மற்றும் கடின
உழைப்பு என அவரை மிக உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு
சென்றது. அதன் விளைவாக தனது கிராமத்திலேயே
“**கணேஷா ஸ்ரோர்ஸ்**” என்ற பெயரில் பல்பொருள் வாணிபம்
ஒன்றை ஆரம்பித்தார்.

“தம்பியுடையான் படைக்கு அஞ்சான்” என்ற
முதுமொழிக்கு ஏற்றாற்போல் அவரது தொழில் முயற்சிக்கு
சகோதரர்களும் பக்கபலமாக நின்றனர். இவர் சகோதரர்கள்
அனைவரிலும் அளவுகடந்த பாசத்துடன் இருந்தார். அவரது
தந்தையின் உதவியும் தாயின் அரவணைப்பும் இவரின்
முன்னேற்றத்திற்கு வித்திட்டது.

அக்காலப் பகுதியில் தனது கிராமத்தைச் சேர்ந்த
உதயசூரியனுடன் தோழமை பாராட்டி ஒருவருக்கொருவர்
உதவியாக இருந்து தத்தம் தொழிலை விஸ்தரித்தார்கள்.
இருவரும் சேர்ந்து மன்னார், யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு ஆகிய
இடங்களில் தனது தொழிலுக்கான பொருட்களைக் கொள்வனவு
செய்தார்கள். இருவரும் ஒன்றாகத் திரிவதனாலும் பார்வைக்கு
ஒத்தசாயலை கொண்டு இருப்பதாலும் இருவரையும்
இரட்டையர்கள் என்றும் சிலர் கூறுவதுண்டாம். இருவரும்
அவர்களது கஷ்டத்திலும் துன்பத்திலும் ஒருவருக்கொருவர்
கைகொடுத்து உயிர்த்தோழனாக வாழ்ந்தார்கள்.

**நம் பிறப்பு ஒரு சம்பவமாக இருக்கலாம்,
ஆனால் இறப்பு ஒரு சரீர்த்தரமாக இருக்க வேண்டும்.**

அன்னார் விவசாயம், வர்த்தகம் மட்டுமல்லாமல் ஈழத்தின் வீரவிளையாட்டான மாட்டுவண்டிச் சவாரி மீது பிரியம் கொண்டும் அதற்கான காளை மாடுகளைத் தனது தம்பிகளின் உதவியுடனும் தயார்ப்படுத்தி கணேஷா என்னும் நாமத்துடன் போட்டிகளில் பங்குபற்ற வைத்து முதலிடத்தையும் பெற்றுக் கொண்டதுமுண்டு.

களனிகளோடு வளம்பெற்ற ஊரில் வாழ்ந்ததால் அரிசி உற்பத்திக்கான “**கணேஷா அரிசி**” மற்றும் அரைக்கும் ஆலையொன்றையும் ஸ்கந்தபுரத்தில் நிறுவினார். 1987ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரிசி உற்பத்தியானது பின்பு பெரும் தொழிற்சாலையாகப் பெயர் பெற்று நின்றது. **சேற்றில் காலை வைத்தாலே சோற்றில் கைவைக்க முடியுமென்றிருந்த பலர் வாழ்வில் கலங்கரை விளக்காகத் தன் வர்த்தகத்தை மாற்றினார்.**

ஸ்கந்தபுரத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களான கோட்டை கட்டியகுளம், வன்னேரிக்குளம், அக்கராயன், அம்பலப் பெருமாள், கோணாவில் போன்ற கிராமங்களில் நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளிடம் இருந்து நெல்லினை நியாயமான விலையில் கொள்வனவு செய்து அவ்வூர்களில் ஒரு பெயர் சொல்லும் வணிகராகத் திகழ்ந்தார். தனது கிராம மக்கள், உறவினர் மற்றும் நண்பர்கள் கஷ்டம் என்று வரும்போது எந்த எதிர்பார்ப்பும் இன்றி உதவிசெய்து அவர்களின் மனங்களில் நெருக்கமாய் வாழ்ந்தார்.

**எம்மைப் பத்துமாதம்
சுமந்தவர் நம் தாய் என்றால்
நம் தாயையும் எம்மையும் சேர்த்து
நெஞ்சிலே சுமப்பவர்
நம் தந்தையல்லவா?**

“ஈன்ற பொழுதில் பெருதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்” எனுமாற்போல் பெயர் சொல்லும் நன்மகனாகவும் ஊர்மக்களின் அன்பைப் பெற்றவராயும் வாழ்க்கை சிறந்திற்று. தனது சகோதரர் அனைவருக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாகவும் இருந்து சகோதரர்களையும் விவசாயம் மற்றும் வர்த்தகம் செய்பவர்களாகவும் மாற்றினார். தொழில் முயற்சியின் திறனால் பின்நாளில் தனியார் சிற்றுார்ந்துகள் வாணிபங்கள், வாகனங்கள் என இவரது வர்த்தகம் பெருகிற்று.

“வாழ்வின் நகர்தலோடு அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை” எனுமால் போல் கணேசரத்தினம் அவர்கள் தனது திருமண வயதினை எட்டியிருந்தபோது அவரது பெற்றோர் தமது குலத்தவரும் மிக நெருங்கிய உறவினருமான நெடுந்தீவு கிழக்கைச் சேர்ந்தவரும் வவுனியா செட்டிக்குளத்தில் வசித்துவந்த விவசாயத்திலும் வியாபாரம், கல்வி, சமூக அந்தஸ்திலும் உயர்ந்து நின்ற அருமைநாயகம் மற்றும் அமரர் மனோன்மணி (வெள்ளச்சி) தம்பதிகளின் பிள்ளைகளான லோகேஸ்வரன், புவனேஸ்வரி, கேதீஸ்வரன் (ஆசிரியர்) கணேசலிங்கம் (ஆசிரியர்) அமரர் திலகேஸ்வரன் மற்றும் திலகேஸ்வரி ஆகியோருள் சிரேஷ்ட புத்திரி புவனேஸ்வரியை 30.08.1992ம் நாளில் இருவீட்டாரின் ஆகமமுறை ஏற்பாட்டோடும் பெரியோரின் ஆசீர்வாதத்துடனும் கரம்பிடித்தார்.

புவனேஸ்வரி அவர்கள் அழகிலும், அறிவிலும் நற்குணத்திலும் சிறந்தவளாக திகழ்ந்தார். திருமணத்தின் பின்னர் ஸ்கந்தபுரத்தில் தமது இல்லை வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தனர். மனையாள் ஒத்துழைப்போடு இல்லை நல்லறமாய் விளைந்தது.

இல்லைத்தின் பயனாய் கஜனிகா, கோபிசாந், சோபிகா என்னும் நன்மக்களைப் பெற்றெடுத்தார். அவர்களை சிறந்த முறையில் வளர்த்து கல்வியில் உயர்ந்தவர்களாக உருவாக்கி மகிழ்ந்தார்.

“தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவயத்து முந்தியிருப்பச் செயல்” என்ற பொய்ய மொழிப் புலவர் கூற்றுக்கமைய பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்வுக்கு ஒளியூட்டினார். பிள்ளைகளின் கல்விச் சிறப்புக்காய் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் மனையொன்றை வாங்கினார். அத்துடன் யாழ் நகரில் பிரபல பாடசாலைகளில் தன் மக்களைக் கற்பித்தார். இவரது உழைப்பு, நன்முயற்சிகளுக்கெல்லாம் துணைவியும் உறுதுணையாக நின்றபடியால் பிள்ளைகளின் கல்வியும் தடையின்றித் தொடர்ந்தது.

வன்னி மண்ணில் யுத்தம், சொல்லெனாத் துன்ப துயரங்களை உருவாக்கியது. இதனால் அன்னாரும் சொல்லெனாத் துன்பங்களையும் சொத்திழப்புக்களையும் எதிர்கொண்டார். அரிசி ஆலைக்குரிய உபகரணங்கள், கனரக இயந்திரங்கள், களஞ்சியம் உள்ளிட்ட பலகோடி பெறுமதியான சொத்துக்களை இழந்தாலும் எல்லாவற்றையும் கடந்து மீளெழுந்து வர்த்தகத்தைக் கட்டியமைத்தார். ஸ்கந்தபுரத்தில் வாழ்ந்தாலும் வாழ்வினை இன்னும் வசதியாய் மாற்றியமைக்க கிளிநொச்சி நகருக்கண்மையில் கனகபுரத்தில் நிலம் வாங்கி வீடொன்றையும் அரிசியாலையினையும் அமைத்தார். கனகபுரத்தில் பல்பொருள் வாணிபத்தையும் நடாத்தி குடும்பத்தோடு மகிழ்வாய் வாழ்ந்தார்.

பெற்றோரின் கனவுகளைச் சுமந்த மூத்த புதல்வி கஜனிகா மொறட்டுவப் பல்கலைக்கழகத்தில் வசதிகள் முகாமைத்துவத் துறையிலும் BSc(Hons) in Facilities Management. மகன் கோபிசாந் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கணனி விஞ்ஞானத் துறையிலும் BSc(Hons) in Computer Science. கடைசி மகள் சோபிகா பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விவசாயத் தொழில்நுட்ப முகாமைத்துவத்

**உறவுகளின் முதலெழுத்தில் ஒலிக்கும்
முதல் இசை அப்பா**

துறையிலும் BSc(Hons) in Agricultural Technology & Management கற்றுப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகளாகப் பெருமை சேர்த்தனர். இதற்காக அன்னார் செய்த தியாகங்களும் அர்ப்பணிப்புகளும் அளப்பரியது.

கடின உழைப்பால் சோர்வடைந்தாலும் நிமிர்வோடும், துணிவோடும் பிள்ளைகளின் ஒவ்வொரு தருணங்களையும் அருகிருந்து ரசித்து மகிழ்ந்தார். கற்றலின் ஒவ்வொரு வெற்றிகளை மட்டுமல்ல கவின் கலைகளின் எழுச்சியையும் கொண்டாடினார். எல்லாவற்றிலும் உன்னதமாய் பட்டமளிப்பு நிகழ்வுகளிலும் கூடவிருந்து பங்கு கொண்டார். பிள்ளைகள் எல்லோரும் பெயர் சொல்லுமளவிற்கு வாழ்க்கையின் உயர்நிலையைத் தொட்டிருப்பதானது அன்னாரிற்கு பெருமையளித்தது.

பிள்ளைகளுக்காய் வாழ்வின் ஒவ்வொன்றையும் பார்த்துப் பார்த்து வடிவமைத்த அன்னார் மூத்த மகள் திருமணப் பராயத்தை அடைந்ததும், கஜனிகாவை யாழ்ப்பாணம் மாணிப்பாயைச் சேர்ந்த கலொக் கணநாதன் இராஜேஸ்வரி தம்பதிகளின் ஏகபுத்திரன் IBC தமிழ்(தயாரிப்பாளர் & தொகுப்பாளர்) ஆகக் கடமையாற்றும் உஷாந்தனுக்கு 01.07.2021 ல் பதிவுத் திருமணம் செய்து வைத்து அகம் மிக மகிழ்ந்தார்.

அவரின் வாழ்வும் பணிகளும் போதுமென்றெண்ணிய இறைவன் 01.09.2021 அன்று இரவு 08.40 மணியளவில் அவர் விரும்பியதைப்போல் உறக்கத்திலேயே அவரது ஆன்மாவை இறைவன் தன்னோடு அணைத்துக் கொண்டார்.

யோகர் சுவாமிகளின் எப்போ முடிந்த காரியம். மண்ணில் பிறந்தார் மண்ணுக்கே சொந்தம் என்னும் நியதியின்படி வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த இவரை வானுறையும் தெய்வமாகப் பிரார்த்திப்போமாக!!!

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெருமகன்

இலங்கை மணித் திருநாட்டின் வடக்கே ஆழ்கடல் சூழ்ந்த சப்த தீவுகளில் தலைமைத் தீவாகத் திகழ்ந்து நிற்பது நெடுந்தீவாகும். இங்கே மீகாமன் வெடியரசன் கோட்டைகளும் குவிந்தா எனும் பாரிய வெளிச்சவீடும் பசுக் கூட்டங்களும் குதிரைக் கூட்டங்களும் சிறப்புடையதாகும். இப்பதியிலிருந்து நாட்டின் பொருளாதாரத்தை பெருக்கும் நோக்காக அக்கராயன் குடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ் ஸ்கந்தபுரம் கிராமத்தில் 1962ம் ஆண்டு குடியேறிய பெரும் விவசாயி திரு. வைத்தியநாதன் ஆவார். இவர் வாழும் காலத்தில் தோன்றிய பிள்ளைகள் அட்டபுத்திரர்களுள் திரு. கணேசரத்தினம் என்பவர் பிரத்தியேகமான பிரகாசமான ஒரு தனித்துவ மனிதர். தந்தை தாயின் அரவணைப்பாலும் ஊக்கமூட்டலாலும் இவரது சகோதரர் களோடு இப்பிரதேசத்தில் விவசாயம், வியாபாரம் குறிப்பாக அரிசி ஆலைத்தொழில், கால்நடை போன்றவற்றில் அதிக ஈடுபாடுடையவர்கள். திரு. கணேசரத்தினம் அவர்கள் தனது மனைவியான புவனேஸ்வரியுடன் இணைந்து ஸ்கந்தபுரம் பிரதேசத்தில் விவசாயச் செய்கையோடு அரிசி ஆலையில் பெருமளவு உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்து தரமாகவும் மலிவாகவும் விற்பனை செய்து வந்தார்கள். தங்கள் அரிசி உற்பத்தியை ஸ்கந்தபுரத்திலும் பின்னர் கிளிநொச்சியிலும் மிகக் கெட்டித்தனமாகச் செய்து வந்தார்கள். தமது குடும்ப வாழ் வின் பிரதிபலனாகப் பெற்ற நெடுத் த மூன்று பிள்ளைகளினதும் கல்வி உயர்வுக்காக நல் ஊக்கமும் உதவியும் வழங்கி மூவரையும் உயர் பல்கலைக்கழகங்களில் சிறந்த பட்டங்களைப் பெற வைத்தனர்.

கணேசரத்தினம் அவர்கள் ஒரு அமைதியானவரும் ஆளுமைமிக்கவரும் மக்களுடன் அன்பாகப் பழகும் தன்மை உடையவர். தனது குடும்ப வளர்ச்சிக்காக தான் செய்த அரிசி

உற்பத்தியினை மிகவும் பெறுமதியாகவும் தரமாகவும் செய்து மக்களுக்கு வழங்கி வந்தார். பிறரைக் காணும்போது புன்சிரிப்போடு வரவேற்கும் ஒரு நற்பண்பாளர். அவர் ஸ்கந்தபுரத்திலும் கிளிநொச்சியிலும் வசித்த பலவருட்காலங்களில் என்னோடும் என் குடும்பத்தவர்களுடனும் அன்பாகப் பழகிய ஒரு உத்தமப் பிறவி.

இங்ஙனம் சிறப்பாக வாழ்ந்த அன்பர் கணேசரத்தினம் அவர்கள் எவரும் எதிர்பாராத வகையில் எம்மையெல்லாம் விட்டு வானுலகம் சென்று விட்டார். இச்செய்தி கேட்ட நாளிலிருந்து இன்றுவரையிலும் அவரை எண்ணி எண்ணி ஆழ்ந்த கவலையடைகின்றேன். இவர் மறைந்தாலும் இவரது நாமம் என்றென்றும் எல்லோர் மத்தியிலும் நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் என்பது திட்டவாட்டமான விடயம். இவரது பிரிவால் வருந்திக் கொண்டிருக்கும் இவரது மனையாளுக்கும் அன்புப் பிள்ளைகளுக்கும் உற்றார் உறவினர்களுக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாப அஞ்சலிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

இவ்வண்ணம்

தரு. க. மகேந்திரன்,

அகில இலங்கை சமாதான நீதவான்,
ஓய்வுபெற்ற நிர்வாக கிராம அலுவலர்,
ஸ்கந்தபுரம்.
கிளிநொச்சி.

நெஞ்சிருக்கும்வரை நினைவுகள் பிரியாது..

அன்பாலும் பண்பாலும் எங்கள் எல்லோரது இதயங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள வைத்தியநாதன் கணேசரத்தினம் திடீரென அமரத்துவம் அடைந்த துயரச் செய்தி அறிந்து மிகுந்த துயரமும் அதிர்ச்சியுமடைந்தேன்.

அயலவர் அன்னார் எனது குடும்ப நண்பர். கிளிநொச்சி கனகபுரம் கணேசா மில் உரிமையாளர், கணேசா வர்த்தக நிலைய உரிமையாளர், சிறந்த வர்த்தக தொழில் அதிபர், நல்ல விவசாயி, கடவுள் பக்தி மிக்கவர். புன்னகை பூத்த முகம் அனைவரையும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் அரவணைப்பவர்.

வர்த்தகத் தொழில் துறையிலும் மிகவும் நேர்மையைக் கடைப்பிடித்தவர். இவர் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கின்ற வேளைகளில் என்னிடம் மருத்துவ ஆலோசனை பெறுவார். பின்னர் சுகம்பெற்று நலமாகவே இருந்தார். தனது தொழில் முயற்சியையும் சிறப்பாக முன்னெடுத்தார்.

மனைவி, பிள்ளைகள், உறவினர்கள், அயலவர்கள் எல்லோருடனும் அன்பாகவும் மரியாதையாகவும் பழகுவார். பிள்ளைகளுக்கு நல்ல உயர்கல்வி கற்க வசதி செய்து கொடுத்தார். பிள்ளைகளையும் பல்கலைக்கழகம் சென்று சிறந்த பட்டதாரிகளாக்கினார்.

இந்த நிலையில் அமரர் கணேசரத்தினம் அவர்களின் திடீர் மறைவு பெரும் துயரத்தைத் தந்துள்ளது.

அன்பான மனைவி, அழகும் அறிவுமிக்க மூன்று
பிள்ளைகள், ஏழு சகோதரர்கள், அருமை மருமகன் இவ்வாறாக
நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும் கிளிநொச்சி ஸ்கந்தபுரம் மற்றும்
கனகபுரத்தை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட அமரர்
கணேசரத்தினம் திடீரென இறையடி சேர்ந்தார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக!
நெஞ்சிருக்கும்வரை உங்கள் நினைவுகள் பிரியாது.

ஓம் சாந்தி! ஓம்சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

Thirulogamoorthy

D-A-M-RIMP Sri Lanka

Justice of the peace

Whole Island corner

கௌரி வைத்தியசாலை,

இல. 28, கண்ணன் ஆலய வீதி,

கிளிநொச்சி.

23.09.2021

**அன்பை உள்ளே வைத்துக்கொண்டு
எதிர்ப்பைப் போல் தெரியும் ஒரே உறவு
நம் தந்தை**

சிறந்த ஆன்மீகப் பணியாளன்

அக்கராயன் குளத்தின் உழவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கான குடியேற்றத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது சிறந்த பயிர்ச்செய்கையாளரான திரு. வைத்தியநாதன் என்பவர் அக்கராயன் காடு என அழைக்கப்பட்ட இவ்விடம் வந்து காடுகளை அழித்து சிறிய சிறிய வீடுகளை அமைத்து ஸ்கந்தபுரம் எனும் கிராமத்தை உருவாக்கினார்கள். இக்கிராமத்திற்கான பாடசாலை, ஆலயங்கள், பொது வைத்தியசாலைகள் என்பன உருவாக்கத்திற்கும் அயராது அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டு வந்தார். இவரது புதல்வரான “கணேஷா” என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்டு வந்தவர் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்து அரச வேலை வாய்ப்புக்களுக்குச் செல்லாது பிதாவினுடைய பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார். “மில் கணேஷா” என எல்லோராலும் அழைக்கும் அளவிற்கு அக்காலத்தில் அரிசி ஆலையையும் நடாத்தி வந்துள்ளதுடன் கால் நூற்றாண்டிற்கும் மேலாக (நாகதம்பிரான்) கமக்கார அமைப்பின் தலைவராகவும் அரும்பணியாற்றி வந்த என்னுடன் இணைந்து இக்கிராம விவசாயிகளின் பயிர்ச்செய்கை மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்திகளைத் தொடர்ந்து அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றி வந்துள்ளார். எமது ஸ்கந்தபுரம் முருகன் ஆலயத்தின் சண்டேஸ்வரருக்கான சிறு ஆலயத்தை அமைத்து தொடர்ந்தும் பராமரித்துவரும் இவர் சிறந்த இந்து ஆன்மீகப் பணியாளராகவும் சிறந்து விளங்கினார்.

நாகதம்பிரான்

கமக்கார அமைப்பு,
ஸ்கந்தபுரம்,
அக்கராயன்.

அன்பான பண்பாளன்

வைத்தியநாதன் கணேசரத்தினம் அவர்கள் மறைந்துவிட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்டபோது எம்மால் அச்செய்தியை நம்ப முடியவில்லை. இளம் வயதில் நான் நினைக்கின்றேன் 1973ம் ஆண்டளவில் எமது தெருவில் V.C. மெம்பர் வைத்தியநாதன் அவர்கள் தமது பாரியாருடனும் அட்ட புத்திரர்களுடனும் குடியேறியிருந்தார். இவர்களின் வீடும் எங்களது வீடும் மிக அருகாமையில் இருந்தது. அன்னார் இளம் பருவத்திலேயே விவசாயத்திலும் வியாபாரத்திலும் சிறந்தவராக விளங்கியதோடு காலப்போக்கில் “கணேஷா ஸ்ரோர்ஸ்” என்ற முத்திரை பதித்துள்ள கடையை தந்தை சகோதரர்களுடைய துணையோடு நடாத்தி வந்தார்.

இதன் பின்னர் சிறிது சிறிதாக முன்னேறி கணேஷா அரிசி ஆலையை ஆரம்பித்து எல்லோருடனும் அன்புடனும் பண்புடனும் பழகியது மட்டுமல்லாமல் கடன் கேட்பவர் கட்டுக்கல்லாம் கொடுத்துவினார். இப்படி வாழ்ந்து வரும் நாளில் கிளிநொச்சியில் குடியேறிய “கணேஷா” என்ற நாமம் எல்லோர் மனதிலும் நிலைத்திருக்க உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், மனைவி, பிள்ளைகள் என மிகச் சிறப்பாக வாழ்ந்துவரும் நாளில் எம்மை எல்லோரையும் தவிக்கவிட்டு கொடியகாலன் அன்னாரின் உயிரைக் கவர்ந்து சென்றது. எண்ணி எந்தக் கல்நெஞ்சம் கசிந்து கண்ணீர் சிந்தும்.

“பிறப்பு என்று ஒன்றிருந்தால் இறப்பும் உறுதி”

அன்னாரின் பிரிவால் வாடுகின்ற அவரின் மனைவி, பிள்ளைகள், சகோதரர்கள், தாய், தந்தை ஆகியோரின் துன்பத்திலும் நாமும் பங்குபற்றுவதோடு அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல முத்துமாரியம் மனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

ச. பொன்னம்பலம்

ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலய தர்மகர்த்தா,
இல. 44, ஸ்கந்தபுரம், கிளிநொச்சி.

மறைந்தும் மறையாது மனங்களில் நிற்பவர்

பிறப்பு உண்டேல் இறப்பு நிச்சயம். இது நியதி. மரணத்தை வென்றவர் எவரும் இல்லை.

அமரர் வைத்தியநாதன் கணேசா அவர்கள் “வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து காட்டியவர். நாங்கள் இருவரும் 1986ம் ஆண்டிலிருந்து நண்பர்கள். விவசாயம், வியாபாரம், அரிசி ஆலை என ஸ்கந்தபுரம் கிராமத்தில் செய்து வந்தோம்.

அவர் எல்லோருடனும் அன்பாகப் பேசும் பண்புடையவர். பொறாமை, வஞ்சகமற்றவர். மிகவும் நேர்மையானவர். தன்னுடன் விவசாயம், வியாபாரம் செய்தவர்களைக் கண்டால் சிரிப்புடன் பேசிப்பழகும் பண்புடையவர்.

அவரிடம் யாராவது கஷ்டம் எனக்கேட்டால் உதவி செய்யும் பண்புடையவர். எமது நாட்டில் இன்று காணப்படும் சூழ்நிலையில் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார்.

அன்னாரின் பிரிவால் துயறும் அவரது குடும்பத்தார்களுக்கு எனது அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதுடன், அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம்வல்ல இறைவனை அருள்பாலிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

பா. திருஞானசம்பந்தன்

சிவனருட்செல்வன் அரிசி ஆலை
D-5, பெரிய பரந்தன்
கரடிப்போக்கு

நான் வாழ நலம் புரிந்த நட்பே கணேஷா...!

எதிர்பாராத உன் பிரிவால் இதயம் பிளக்காமுறையில் நிலைகுலைந்து நிற்கின்றேன். என்னவென்று சொல்லி ஆற? எதைச் சொல்லி ஆற? எல்லாம் முடிந்துபோன பின்னும் இதயம் முழுதும் உன் நினைவால் கனக்கிறதே!

அன்று ஒருநாள் கிளிநொச்சியில் இருந்து அகதியாய் ஸ்கந்தபுரம் வந்தேன். வந்த எனக்குப் பாவைவன நீராய் பழக நல்ல தோழனாய், நல்ல நட்பால் நானும் நனைந்தேன். நாள்தோறும் வயல்வேலை செய்தோம். உன் உறுதுணையால் என் வயலும் செழித்தது. எம் தொழிலும் வளர்ந்தது. நட்பு என்பதையும் தாண்டி ஊர் மெச்சும் இரட்டையராய் வலம் வந்தோம்.

அன்று ஒருநாள் நான் உன் வீடுவந்தேன். நீயோ நோயால் எழுக்கூட முடியாமல் உயிரற்றுக் கிடந்தாய். நான் மிகவும் பயந்தேன். உன்னைச் சும்னது கொண்டு யாழ்ப்பாணம், மேலதிக சிகிச்சைக்காக மல்கெலியா, கொழும்பு நவலோக வரைக்கும் சென்று நம் நட்பின் பலத்தால் அன்று யமனையே துரத்தியடித்தேன்.

காலப் போக்கில் நீயும் திருமண வாழ் வில் இணைந்தாய் நானும் வெளிநாடு வந்தேன். நான் நம்நாடு வரும்போதெல்லாம் உன்னைக் காணாமல் வந்ததே இல்லை. தொடும் தூரத்தில் இல்லாவிட்டாலும் தொலைபேசியிலாவது நம்நட்பு நலமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் இன்று எனது நட்பு எங்கே? என் நண்பன் எங்கே? கோடிகள் கொடுத்தாலும் மீண்டும் என் உறவு எங்கே? கண்ணீர்தான் மீதமாய்.....

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

உதயசூர்யன்

ஆருயிர் நண்பன் (லண்டன்)

வாழ்க்கைச் சிகரத்தைத் தொட்ட சீமான்

அமரர் கணேசரத்தினம் வைத்தியநாதன் (கணேசா) அவர்களின் திடீர் மறைவுச் செய்தி அறிந்து மிகவும் மனவருத்தம் அடைந்தோம். அன்னாரின் மறைவால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தாருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

எல்லோருடைய வாழ்விலும் பிறப்பு - இறப்பு என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாக இருந்தாலும் சிலருடைய மறைவை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் போகிறது. அவ்வாறாக அமரர் கணேசா அண்ணார் அவர்களுடைய மரணச் செய்தியினை எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் உள்ளது.

நாங்கள் பிறந்த காலத்திலிருந்தே ஸ்கந்தபுரம் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள் என்பதால் எம் கண்முன்னே நடந்த சம்பவங்கள் இப்பொழுதும் எம் மணக்கண்ணில் நிழலாடுகிறது. ஆரம்ப காலம் தொட்டு அமரர் கணேசா அண்ணருடைய குடும்பத்துடன் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருந்தவர்கள் நாங்கள்.

“உழைப்பால் உயர்ந்தவர்கள்” என்று சொல்லும் பொழுது ஒரு உதாரணமாக கூறக் கூடியவர்களில் அமரர் கணேசா அண்ணார் குடும்பம் ஒரு முக்கியமானது. திரு. வைத்தியநாதன் அவர்களுடைய குடும்பம் ஸ்கந்தபுரத்தில் முதன்முறையாக குடியேறியபோது மிகவும் வறுமைப்பட்ட குடும்பமாக அதிக அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட குடும்பமாக இருந்தார்கள்.

வறுமைப்பட்ட நிலையிலிருந்த குடும்பத்தைச் சிகரத்தின் உச்சிக்கு கொண்டு சென்றவர் கணேசா அண்ணா. அதுமட்டுமல்லாமல் தங்களின் குடும்ப வறுமையை உணர்ந்து வாழ்ந்து வந்தவர் என்பதால் அவர் வறுமைப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு தன்னாலான உதவிகளைச் செய்து வந்தவர்.

1990களின் ஆரம்ப காலங்களில் முதன்முறையாக அவர் ஒரு சிறிய வியாபார நிறுவனம் (பலசரக்குக்கடை) ஒன்றை முதன்முறையாக ஆரம்பித்து அதிலிருந்து சிறிது சிறிதாக தன் வாழ்வில் முன்னேற்றத்தைக் கண்டார். பின்னர் படிப்படியாக அரிசி ஆலை, உழவு இயந்திரம் போன்றவற்றைப் பெற்று முன்னேற்றத்தைக் கண்டு கொண்டவர் இவர்.

தினம் தினம் கூலி வேலை செய்து கொண்டுவரும் ஏழை கூலித் தொழிலாளிகளுக்கு தன்னாலான உதவிகளைச் செய்து கொண்டவர். கடனடிப்படையில் பொருட்கள் வழங்கி அவர்களின் பசியாற உதவியவர் எங்கள் கணேசா அண்ணன் அவர்கள்.

பாடசாலைகளில் நடைபெறும் விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலை நிகழ்வுகளிற்கு தன்னாலான உதவிகளைச் செய்து மகிழ்வித்தவர்.

80களின் பிற்பகுதியிலும் 90களின் ஆரம்ப காலத்திலும் இந்திய இராணுவம் எமது மண்ணை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தவேளை மிகவும் சிரமத்துடன் தன்னுடைய வியாபார முயற்சியை முன்னெடுத்துச் சென்றவர். எங்களுடைய மண்ணில் இவர் போன்றவர்களின் இழப்பு ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத பேரிழப்பாகும்.

எமது கிராமத்தில் இவருடைய பெயர் தெரியாத
 எவருமே இருந்திருக்க மாட்டார்கள் என்றே சொல்லலாம். அந்த
 அளவிற்கு எல்லோராலும் அறியப்பட்டவர் அமரர் கணேசா
 அண்ணன் அவர்கள். சாந்தமான முகமும் அமைதியான
 குணமும் கொண்ட ஒரு அற்புத மனிதர் இவர். தன்னுடைய
 பிள்ளைகளை நன்றாகப் படிப்பித்து பல்கலைக்கழகப் படிப்பை
 முடித்திருப்பது எமக்கு மிக மனமகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

இந்தத் துரதிஷ்டவசமான சம்பவத்தால் இவரை இழந்து
 தவிக்கும் குடும்பத்தாருக்கும் நண்பர்களுக்கும் எமது மன
 ஆறுதலையும் அமைதியையும் ஆண்டவன் கொடுத்தருள
 வேண்டுமென வேண்டி இவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய
 இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நாகலங்கம் சுரேஸ்குமார் (முருந்தன்)

இல. 146, ஸ்கந்தபுரம் (கனடா)

**ஆயிரம் தடவைகள் தண்டித்தாலும்
 அத்தனை தடவைகளும் எமக்காய்
 வல் தாங்கீடும் தடி அப்பா.....**

குணநேசம்மிகு கணேஸ் அண்ணன்!

எம் ஊரின் வர்த்தகராய் புகழ் சேர்த்து வாழ்ந்த செம்மல் எமைவிட்டுப் போன செய்தி இன்னும் ஏன் பொய்க்கவில்லை. தேயாத பொன்னிலவு நோயாதல் சாத்தியமோ? காலனுக்கு கணக்குப் பிழைத்ததிலே எம் கணேஷ் அண்ணன் தான் வேண்டுமோ? நல்லவராய் வல்லவராய் வாழ்ந்த செல்வம் எம் அண்ணன். வற்றாத மகிழ்வு தந்து, மற்றோரை வாழ வைக்கும் பண்பு, எப்போதும் நின் நெஞ்சில் பற்றான அன்பு, அழகான அளவான உம் பேச்சு இளகாத மனங்களையும் இளகவைக்கும். பழகாதவர்க்கும் பாசம் வரும் பலவருடம் பழகி உம் பண்புடன் தொழில்களும் கற்று வாழும் எமக்கெல்லாம் உம் பிரிவு எப்படியண்ணா எம் இதயங்கள் தாங்கும். முயற்சித்தும் முடியவில்லை அண்ணா. உம் பிரிவிலிருந்து மீண்டுவர உம் பிரிவால் தவிக்கும் உம்குடும்பத்துயர் கலந்து உன் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

கண்ணன்

S.R. மணப்பந்தல்

ஸ்கந்தபுரம்.

கனகபுரம்.

புன்னகைபூத்த முகம்

அக்கராயன் குளத்திலே ஆரம்பித்து குளக்கட்டு வீதியோரமாக வளைந்து நெளிந்து செல்லும் நீர் நிறைந்த வாய்க்கால் தொகுதியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பச்சைப்பசேலென பரந்து விரிந்த நெல்வயல்கள், கரும்புத் தோட்டங்கள், தென்னம்தோப்புகள், வனப்பகுதிகள் என இயற்கை அழகுடன் மிளிர்ந்த ஊர்தான் ஸ்கந்தபுரம். இலங்கையின் வடமாகாணத்தினுள்ள பல்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்தும் விவசாயம், வியாபாரம் போன்ற தொழில்களைச் செய்யும் நோக்குடன் இங்கு வந்து குடியேறி வாழ்ந்த மக்கள் அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் நட்புணர்வுடன் பழகி வாழ்ந்தனர். நான்கு புறமும் கரும்புத் தோட்டம், பிள்ளையார், நாகதம்பிரான், இத்தியடி அம்மன், மணியன்குளம் கண்ணபிரான் என தெய்வங்கள் அரணாய் நின்று காக்க, ஊரின் மத்தியிலே அழகன் முருகனின் திருக்கோயில் கம்பீரமாய் வீற்றிருந்து மக்களை நல்வழிப்படுத்தி பாதுகாத்து அருள்பாலித்துச் சிறப்புடன் வாழ வழிகாட்டியது.

அவ்வாறான ஒரு அழகிய ஊரில்தான் நிரந்தரக் குடியேறிகளாகப் பலர் வாழ்ந்து வந்தனர். அங்குதான் எனக்கும் அன்புத் தம்பி கணேஷாவுக்கும் விவசாயம், வியாபாரம் என்ற ரீதியிலே மிக நெருங்கிய நட்பு உருவானது. வயதில் என்னைவிடச் சிறியவனாக இருந்ததால் நளினி அண்ணை என என்னை அன்புடன் அழைத்து நட்புணர்வுடன் பழகுவார். கணேஷா என்றால் அவரது புன்னகை தவழும் முகம்தான் என் நினைவில் நிழலாடுகின்றன.

தொழில் நிமித்தம் ஏற்பட்ட உறவினைத் தாண்டி அவரது குடும்பத்தாரும் எனது குடும்பத்தவரும் மிக நெருங்கிய உறவினர்போலப் பழகி வந்தோம்.

நான் அறிந்த கணேஷா விவசாயம், நெல் அரிசி ஆலை, அரிசி வியாபாரம் எனப் பல தொழில்களில் மிகவும் ஆர்வத்துடன் செயற்படும் ஆற்றல் கொண்டவர். செய்யும் தொழிலை தெய்வமாக மதிக்கும் நற்பண்பினை நான் அவரிடம் கண்டேன்.

காலத்தின் தேவை கருதி தானாகவே முன்வந்து பிறருக்கு உதவி செய்யும் நற்பண்பும் தன்னைப்போலவே எல்லோரும் நன்றாக வாழவேண்டும் என்ற அக்கறையும் உடையவர். அவரது குணத்திற்கு ஏற்றவிதமாக அவரது துணைவியாரும் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து இல்லற வாழ்வினை நல்நிறமாகி முத்துக்கள் மூன்றினைப் பெற்றெடுத்து வைத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெருமை அவருக்கு என்றென்றும் உண்டு.

கால ஓட்டத்திலே பல்வேறு இடப்பெயர்வுகள், மீள் குடியேற்றங்கள் என பலவித சம்பவங்கள் நடந்தேறிய போதும் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவி புரிந்து எமது நட்பு தொடர்ந்த வண்ணமே இருந்தது. எவ்வளவு தடைகள் வந்தபோதும் அவற்றை எல்லாம் தாண்டி குடும்பத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக அயராது உழைத்த உத்தமன் இன்று எம்முடன் இல்லை.

அன்பு நண்பன் கணேஷா இறந்த செய்தி கேட்டு அதிர்ந்து போனேன். முடக்கப்பட்ட நாட்டிலே வெவ்வேறு ஊர்களிலே ஒருவரை ஒருவர் சென்று பார்க்கக்கூட முடியாத சூழ்நிலையிலே இருந்து கொண்டு அவரது நினைவுகளை நெஞ்சில் அசைபோட்ட வண்ணம் எனதும் எனது குடும்பத்தினரும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை அஞ்சலிகளாகச் செலுத்தி நிற்கின்றோம். அன்னாரது ஆத்மா சாந்திபெற எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு அவரது பிரிவால் மீளாத்துயரில் மூழ்கியிருக்கும் அவரது மனைவி, பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர் அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த இரங்கலையும் ஆறுதலையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

“உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு”

இவ்வண்ணம்,

செ. செல்வேந்தரம் (குடும்பத்தினர்)

இல. 593, ஸ்கந்தபுரம்

கண்ணகைபுரம், கிளிநொச்சி.

தன்னலமற்றவர்

வைத்தியநாதன் வள்ளியம்மை தம்பதிகளின் 3வது புதல்வராக நம் கணேஷ் அண்ணனை சிறு பராயத்திலிருந்து பார்த்து வளர்ந்துள்ளேன்.

எனது இளமைப் பருவத்தில் முதன்முதலாகத் தனது வாகனங்களை ஓட்டப் பழகத்தந்தது மட்டுமல்லாது, தனது அரிசி ஆலையில் அனைத்து வேலைகளையும் பழக்கி இன்று நான் தன்னம்பிக்கையோடு விவசாயம், அரிசிஆலை, உழவு என எந்தத் தொழிலிலும் ஈடுபடக் காரணமாக இருந்தவர். தன்னலமற்ற அனைவருக்கும் உதவும் மனப்பாங்கு கொண்ட கணேஷ் அண்ணன்தான்.

இது மட்டுமல்லாது எப்போதும் நல்ல வழியில் நேர்மையாக நடக்க வேண்டும் என்றும் வாழ்க்கைப் பாடங்களையும் வாழ்ந்துகாட்டி கற்றுத் தந்த அண்ணனை திடீரென காலன் கொண்டு சென்றதால் கடைசியாக ஒருமுறைகூட முகத்தைக் காணாமல் தவித்து நிற்கின்றேன்.

அன்னாரின் இந்தப் பிரிவை எதிர் பாராத குடும்பத்தாருக்கு எனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

பீர்பா (வவுனியா)

மனதிலிருந்து..... !

பிடித்தவர்கள் கவிதை கேட்டும்
பிடிக்கவில்லை என் கைகள் பேனாவை
பிடிக்காமல் பிடித்து விட்டேன்
உமையெண்ணித் துடித்த காரணத்தால்

நெஞ்சமதில் குடியிருந்தீர்
நீர் என்னவோ கரையேறிவிட்டீர்
நாங்கள் தான் கண்ணீரில் கரைந்து விட்டோம்.

பூபாளத்தால் துயிலெழுப்பி - மோகனத்தால் மகிழ்வுட்டி
ந்லாம்பரியாய் தாலாட்டி நீள்வலம் வந்தவரே
உம் நினைவால் எனதுள்ளம்
முகாரியாய் அழுகிறது.
கண்களின் கடைவழியே நீர்வெருகி வழிகிறது
நரம்பறுந்த யாழ்ப்போல சோக இசை பொழிகிறது.

அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய அண்ணாவே
பூவுலகில் நான் சிறப்புடனே வாழ்வதற்கு
வாழ்வதற்கு உத்தமனே - எம் வாழ்வு
சிறப்பதற்கு வழிகாட்டிய பண்பாளனே.

அரிசிஆலையே உங்கள் பணியெனஎண்ணி உழைத்தீர்கள்
நாம் ஓடி ஓடி உழைத்திட உறங்காமல் அழைத்தீர்கள்
உங்கள் பணியின் அறுவடையே
பூவுலகில் நாம்காண எண்ணியிருந்த காலம்

கூடுவிட்டு ஆவி போன செய்தியினைக் கேட்டதுமே
ஆவி விட்ட கூடானோம் அறியாமல் போய்விட்டீர்.

இதை எழுதும்போது நானும் அழுகின்றேன்
வானும் அழுகின்றது
வேறு வழியின்றி கண்ணீரைக் காணிக்கையாக்கி
உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்காய்
ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மனுவேறீய்ளளை - ஒஸ்மன்
ஸ்கந்தபுரம்.

அன்பான அண்ணன்

01.09.2021 அன்று இரவு நாம் அறிந்த அந்தச் செய்தி, எம் அன்புச் சகோதரன் இவ்வுலகைவிட்டு விண்ணுலகடைந்த செய்தி. அது பொய்யாகாதா என ஏங்கி நின்றோம். இறைவன் நல்லவர்களை விரைந்து தன்னிடம் அழைத்துக் கொள்வான் என்பது மீண்டும் உண்மையானது. எங்கள் கணேஸ் அண்ணாவைக் காலன் கவர்ந்து சென்றுவிட்டான். அண்ணாவின் அன்பான பார்வையும் பண்பான பேச்சும் கபடமற்ற சிரிப்பும் அனைவரும் அவரை நேசிக்கவைத்தது. எப்போதாவது கோபப்பட்டதைக்கூட நாம் காணவேயில்லை. அவரின் கண்ணியமும் கடின உழைப்பும் “பருவமறிந்து பயிர்செய்” என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப அவரது வாழ்க்கைப் பயணத்தில், தொழில் நகர்வுகள் அனைத்தும் அவரைச் சமுதாயத்தில் கதாநாயகனாக இனங்காட்டியது. அவரிடம் இருந்து நாம் கற்கவேண்டியவை இவை. அப்பப்பாவின் குணாதிசயங்கள் அண்ணாவிடம் இருப்பதாக பலரும் சொல்லக் கேட்க எமக்குப் பெருமையாக உள்ளது. கணேஸ் அண்ணாவின் பிரிவைத் தாங்க முடியாது தவிக்கும் பெரியப்பா, பெரியம்மா, அண்ணி, பிள்ளைகள், சகோதரர்களுடன் நாமும் தவித்து நிற்கின்றோம். அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி !!!

அன்பு மைத்துனரே!

வணிகத்தின் இலக்கணமாய்
 அவனியில் வாழ்ந்து
 கண்ணியம் காத்து
 பக்குவமாய் தொழில் நடத்தி
 நாணயத்தின் இருப்பிடமாய்
 நன்மைபல செய்து எல்லோருக்கும்
 நண்பனாக நட்புடனே நடந்தவரே.

பாதியிலே இறைவன்
 பறித்து விட்டார் உமதுயிரை
 நாம் என் செய்வோம்
 ஈசன் சித்தம் இது
 எங்கும் காணாத சோக நிலையில்
 இங்கிருந்தே ஏங்கித் தவிக்கின்றோம்
 உமதன்பு மைத்துனர்கள்.

எம்கண் முன்னே வாழ்ந்த காலம்
 கனவாகிப் போனாலும்
 எங்கள் நினைவில் உங்கள் முகம்
 எந்நாளும் உயிர் வாழும்
 பூலோகம் விட்டு மறைந்து
 நீங்கள் ஈசனடி சென்றாலும்
 கண் விட்டு மறையாமல்
 கனகாலம் இருப்பீர்கள்.

வார்த்தை தடுமாறுகின்றதே
 கடைசியாக கண்ட உமை நினைத்து
 நெஞ்சம் கனக்கின்றதே!!
 கடைச்சிரிப்பில் எமையீர்த்த உமை
 காலனுனை கவர்ந்து சென்றதேனோ?
 மாங்காத உன் நினைவால்
 மயங்கியே நிற்கின்றோம்.
 கடைசியாக கண்டபோது
 அமைதியின் உருவமாகவும்
 பாசத்தின் உறைவிடமாகவும்
 எம்மத்தியில் அன்பு ஒளியாக
 இருந்த பெருந்தகையே!!
 மண்ணோடு உங்கள்
 பூவுடல் மறைந்து விட்டாலும்
 உங்கள் நினைவுகள் எங்கள்
 இதயங்களில் இருந்து
 ஒருபோதும் மறைவதில்லை.

நல்லவர் பெயர் விளங்கும் பூமியிலே
 விடாமுயற்சி உடையோனே உன்
 பெயரும் விளங்கும் !!
 வானுலகு சென்ற உமை நினைத்து
 கண்ணீர் விட்டு கரைகின்றோம்
 ஆற்றுவாரில்லை ஆறதல் சொல்ல
 சொற்கள் இல்லை.

உன் வாழ்வில் உதித்த உந்தன்
 பிள்ளைகள்
 மனம் ஏங்கித் தவிக்குதய்யா
 பூக்காதோ மீண்டும் உந்தன்
 வாழ்வு என்று நீ மாலையிட்ட
 எங்கள் சகோதரி தேற்றமுடியாமல்
 புலம்பி நெஞ்சில் அடிக்கின்றாளே.

குடும்ப கோபுரம் சாய்ந்ததே
 கொடுத்துன்பம்
 வந்து எங்கள் கோலங்கள்
 அழிந்ததுவே ஏது கதி தாங்க முடியாத
 துயரத்தில் தவிக்குது அவர்கள் நெஞ்சு
 அமைதியாக தங்கள் ஆன்மா
 ஈசனடி சேர இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

மைத்துனமார்கள்

உயரிய மனிதன்

ஒரு மனிதனை எது உயர்வடைய வைக்கிறதென்றால் அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையே. வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை ஆழ உணர்ந்து, அதன்வழி நடந்து பேறு பெறுபவர் ஒரு சிலரே. அந்த உயரிய நிலையில் வாழ்ந்தவர் அமரர் கணேசரத்தினம் அவர்கள் எங்கள் அத்தான். எங்கள் குடும்பத்திற்குள் முதல்வந்த மருமகன். அக்காவின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவர். அவர் தம் பிள்ளைகளையும் கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும் சிறந்த நற்பண்புகள் கொண்டவர்களாக்கிய பெருமைக்கு உரியவர். நாட்டில் நிலவிய யுத்த காலத்தில் சொத்துக்களை இழந்தாலும் அவரது விடா முயற்சியினாலும் அயராது உழைப்பினாலும் மீண்டும் முன்புபோல் அவற்றை நிறுவி எல்லோருக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகவும் வழிகாட்டியாகவும் வாழ்ந்தவர்தான் எங்கள் அத்தான்.

திடீரென எதிர்பாராத அவரது மறைவு எமக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியைத் தந்துள்ளது. அக்காவுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் அருகிலிருந்து ஆறதல் கூடக் கூறமுடியாத நிலையில் தேசம் கடந்து பாசமான உறவை இழந்து தனிமையில் அழுகின்றோம்.

ஆழ்ந்த இராங்கலுடன்,
மைத்துள் சாந்த்

Aum

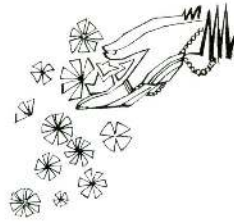
My Asaiappa

Asaiappa gave me anything and everthing. I
want. I want. He would take me on a bike ride. Make me
laugh and let myself be happy. He would buy me Ice-
cream and was very kind and nice. I am going to miss
asaiappa so much, but he will be in my heart.

Love

Mugesh

(பெற்றாமகன்)

நன்றி நவில்கின்றோம் !

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

“காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

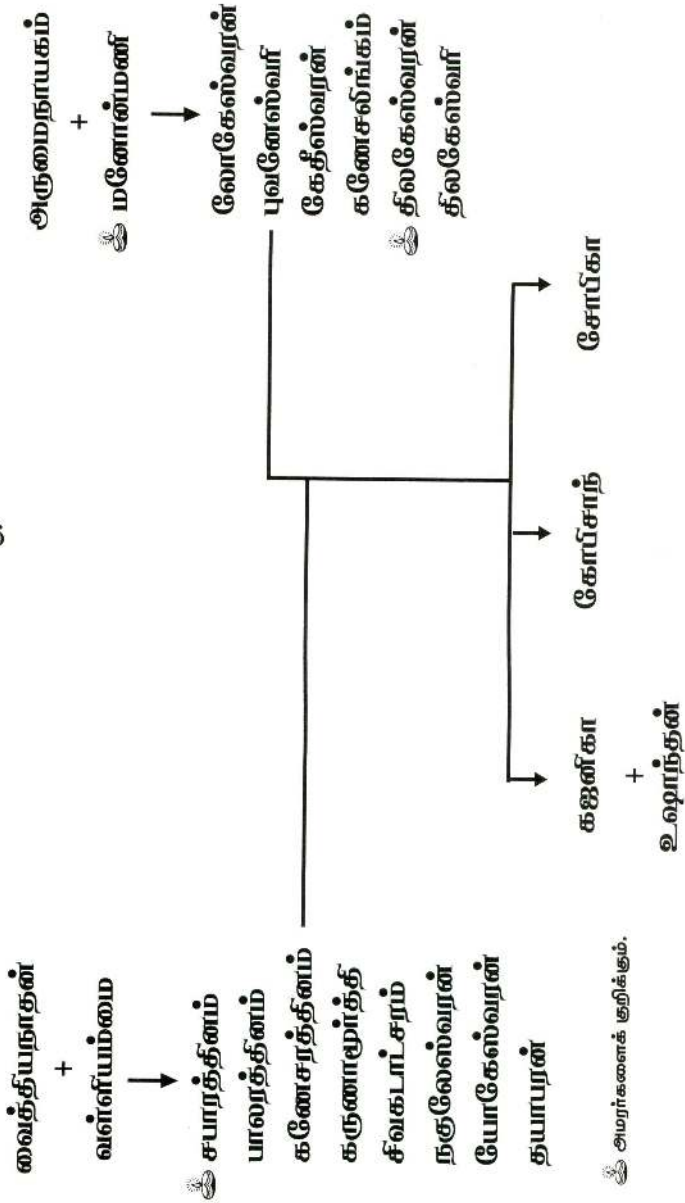
எமது அன்புத் தெய்வம் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து தெய்வமாய்க் கலந்திட்ட செய்தி கேட்டு ஓடோடி வந்து ஆறதல் தந்தவர்களுக்கும் அருகில் வந்து ஆறதல் கூறமுடியாது பரிதவித்துத் தொலைபேசி யினூடாக துயர்பகிர்ந்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் இப்பதிகத்தை அச்சிட்ட அச்சகத்தினருக்கும் இறுதிக் கிரியைகளிலும் அந்தியேட்டிக் கிரியைகளிலும் கலந்து கொண்ட உறவுகள் அனைவருக்கும் என்றென்றும் நன்றி கூறி நிற்கின்றோம்.

நன்றி!

- குடும்பத்தினர்

உ வம்சாவழி

சுமரர்களைக் குறிக்கும்.

பெற்றவர்கள் பட்டகடன் பிள்ளைகளைச் சேருமென்பார்
அது நன்மையானாலும் சர்
தீமையானாலும் சர்
எம் தந்தை செய்த நன்மைகள் என்றும்
அவர் தனையர்களான எங்களை
வாழவைக்கும் என்பது உறுதி.

எம் சாதனையைப் பலர் பாராட்டினாலும்
எம் சோதனையை பாராட்டும் ஒரே உள்ளம்
நம் அப்பா

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கின்றதோ,
அது நன்றாக நடக்கின்றது.
எது நடக்க இருக்கின்றதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை சிறந்தாய்?
எதற்காக நீ அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்,
அதை நீ சிறப்பதற்கு?
எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
அது வினாவதற்கு?
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது சிங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது சிங்கிருந்தே கொடுக்கப்பட்டது.

எது சின்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள்,

அது வேறொருவருடையதாகும்.
'இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாரம்சமாகும்'

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

Ganesha Art Printing
077 3051171 / 011 2338031